

การออกแบบหนังสือภาพประกอบเกี่ยวกับประเด็นความขัดแย้ง
ระหว่างคำสอนทางศาสนา กับวิถีชีวิตของมนุษย์ในปัจจุบัน
ILLUSTRATION BOOK ABOUT CONFLICT BETWEEN
RELIGIONS(BUDDHISM CHRISTIAN ISLAM) AND HUMAN BEING

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศิลป์ ภาควิชานิเทศศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2559

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การออกแบบหนังสือภาพประกอบเกี่ยวกับประเด็นความขัดแย้ง
ระหว่างคำสอนทางศาสนา กับวิถีชีวิตของมนุษย์ในปัจจุบัน
ILLUSTRATION BOOK ABOUT CONFLICT BETWEEN
RELIGIONS(BUDDHISM CHRISTIAN ISLAM) AND HUMAN BEING

นายสุรนต์ กมลทกาลัย
MR. SURAT KAMONTAKAPAI

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชานิตศศิลป์

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์.....วันที่.....

(อาจารย์อภินันท์ สมหุมพุกษ์)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์ การออกแบบหนังสือภาพประกอบเกี่ยวกับประเด็นความขัดแย้งระหว่างคำสอนทางศาสนา กับวิถีชีวิตของมนุษย์ในปัจจุบัน

ILLUSTRATION BOOK ABOUT CONFLICT BETWEEN RELIGIONS
(BUDDHISM CHRISTIAN ISLAM) AND HUMAN BEING

ชื่อ นายสุรรัตน์ กมลทกาทัย

สาขาวิชา นิเทศศิลป์

ภาควิชา นิเทศศิลป์

คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์

ปีการศึกษา 2559

อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์อภิรักษ์ สุ่มทุมพฤษ์

บทคัดย่อ

โครงการนี้เป็นการศึกษา วิเคราะห์ และสรุปข้อมูลเกี่ยวกับประเด็นความขัดแย้งระหว่างคำสอนทางศาสนา กับวิถีชีวิตของมนุษย์ในปัจจุบันจากทั่วโลก และเทคนิคในการทำภาพประกอบที่เหมาะสมกับเรื่องราว และกลุ่มเป้าหมายที่จะสื่อสาร เพื่อให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจถึงประเด็นความขัดแย้งที่เกิดขึ้น ออกมาจากมุมมองของตัวเอง และรับรู้ว่าอีกฝ่ายคิดอย่างไร โดยหวังว่าหนังสือภาพประกอบนี้จะช่วยเยียวยาสังคมไม่มากนักน้อย

โดยสื่อที่ทำออกมาจะเป็นภาพประกอบจำนวนเก้าบท เก้าภาพ ด้านในเป็นเนื้อหาที่รวบรวมมา และแสดงเหตุผลของทั้งสองฝ่ายที่ขัดแย้งกัน โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ให้เกิดความน่าสนใจ

กิตติกรรมประกาศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
สารบัญ.....	ค
สารบัญภาพ.....	จ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาของโครงการ.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	1
1.3 ขอบเขตของโครงการ.....	1
1.4 แนวทางการบรรลุเป้าหมาย.....	2
2 ประเด็นเกี่ยวกับความขัดแย้งที่รวบรวมมาได้.....	3
2.1 ศาสนาพุทธ.....	3
2.2 ศาสนาคริสต์.....	14
2.3 ศาสนาอิสลาม.....	27
3 การออกแบบหนังสือ.....	36
3.1 องค์ประกอบของหนังสือ.....	36
3.2 การออกแบบปกหนังสือ.....	38
3.3 ระบบกริด (Grid System).....	39
3.4 หลักการออกแบบสิ่งพิมพ์.....	41
3.5 ลักษณะการเข้าเล่ม.....	41
3.6 กระดาษ.....	42
4 การวิเคราะห์และสรุปข้อมูลเบื้องต้น.....	44
4.1 การออกแบบหนังสือภาพประกอบเกี่ยวกับประเด็นความขัดแย้งระหว่างคำสอนทาง ศาสนา กับวิถีชีวิตของมนุษย์ในปัจจุบัน.....	44
4.2 สิ่งที่สามารถจะนำมาใช้ในการออกแบบ.....	44
4.3 กลุ่มเป้าหมาย.....	44
4.4 แนวคิดในการออกแบบหนังสือภาพประกอบ.....	44

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	หน้า
บทที่	
5 การออกแบบ.....	45
5.1 แนวทางการออกแบบ.....	45
6 ผลงานสำเร็จ.....	57
6.1 หนังสือภาพประกอบจำนวน 9 บท.....	57
7 บทสรุปและข้อเสนอแนะ.....	71
7.1 บทสรุป.....	71
7.2 ปัญหาและข้อจำกัดในการศึกษา.....	71
7.3 ข้อเสนอแนะ.....	71
7.4 ประโยชน์ที่ได้รับ.....	72
บรรณานุกรม.....	73
ประวัติผู้วิจัย.....	74

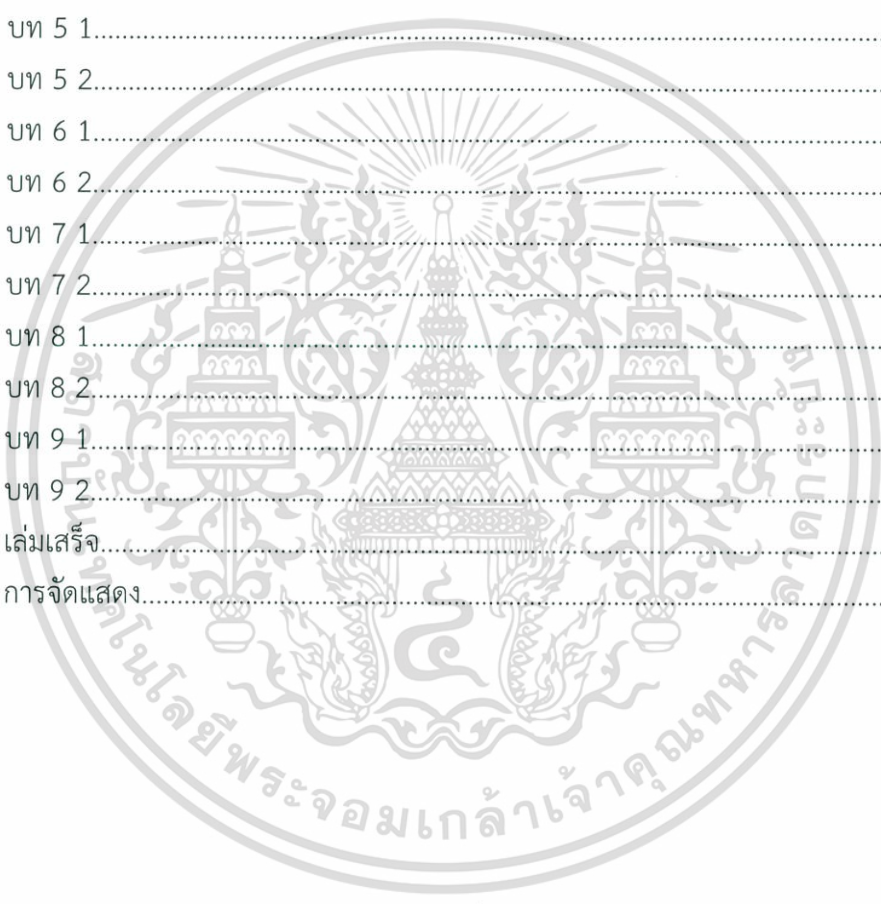
สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
5.1 ชื่อ 1.....	45
5.2 ชื่อ 2.....	45
5.3 ชื่อ 3.....	46
5.4 ชื่อ 4.....	46
5.5 ชื่อ 5.....	46
5.6 ชื่อ 6.....	47
5.7 ชื่อ 7.....	47
5.8 ชื่อ 8.....	47
5.9 ชื่อ 9.....	48
5.10 แบบร่าง 1.....	49
5.11 แบบร่าง 2.....	49
5.12 แบบร่าง 3.....	50
5.13 แบบร่าง 4.....	50
5.14 แบบร่าง 5.....	51
5.15 แบบร่าง 6.....	51
5.16 แบบร่าง 7.....	52
5.17 แบบร่าง 8.....	52
5.18 แบบร่าง 9.....	53
5.19 แบบร่าง 10.....	53
5.20 แบบร่าง 11.....	54
5.21 แบบร่างปก.....	55
ภาพที่	หน้า
6.1 หน้าปก.....	57
6.2 บทนำ.....	58
6.3 สารบัญ.....	58
6.4 หน้าหมวด 1.....	59
6.5 หน้าหมวด 2.....	60
6.6 หน้าหมวด 3.....	60
6.7 บท 1 1.....	61
6.8 บท 1 2.....	61

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์การใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่	หน้า
6.9 บท 2 1.....	62
6.10 บท 2 2.....	62
6.11 บท 3 1.....	63
6.12 บท 3 1.....	63
6.13 บท 4 1.....	64
6.14 บท 4 2.....	64
6.15 บท 5 1.....	65
6.16 บท 5 2.....	65
6.17 บท 6 1.....	66
6.18 บท 6 2.....	66
6.19 บท 7 1.....	67
6.20 บท 7 2.....	67
6.21 บท 8 1.....	68
6.22 บท 8 2.....	68
6.23 บท 9 1.....	69
6.24 บท 9 2.....	69
6.25 เล่มเสร็จ.....	70
6.26 การจัดแสดง.....	70

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ

ศาสนาเป็นสิ่งที่ยึดเหนี่ยวจิตใจคนมาตั้งแต่อดีต และบางเรื่องราวก็ถูกทำให้เป็นประวัติศาสตร์ที่มากับวัฒนธรรมต่างๆ ของมนุษย์ พอยุคสมัยเปลี่ยนไปสิ่งต่างๆ ก็เปลี่ยนไป หรือกระทั่งมีสิ่งใหม่เกิดขึ้นมากมาย มีทางเลือกอื่นๆ ให้ยึดถือ จนทำให้เกิดเป็นความขัดแย้งในบางครั้ง เล็กบ้าง ใหญ่บ้าง และส่วนใหญปัญหาเหล่านั้นก็ไม่เคยคลี่คลายตามเวลาที่ล่วงเลยมาและกลายเป็นปัญหาเรื้อรัง ทำให้ผู้คนเกลียดชังกันไป แต่สิ่งที่เกิดขึ้นนั้นส่วนมีเหตุผลอยู่เบื้องหลัง อยู่ที่เราจะพยายามเข้าใจ และเรียนรู้จากมันแค่ไหนเพื่อที่จะพัฒนาให้อนาคตไม่ได้แย่งลงไปกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. แสดงให้เห็นถึงเหตุผลของการกระทำระหว่างด้านศาสนา และคู่ขัดแย้งเพื่อให้เข้าใจทั้งสองฝ่าย ไม่ใช่ตัดสินจากผลลัพธ์ที่ออกมา
2. ทดลองทำภาพประกอบที่สามารถเล่าประเด็นความขัดแย้งได้

1.3 ขอบเขตของโครงการ

1. หนังสือภาพประกอบจำนวน 9 บท 9 ภาพ

ศาสนาพุทธ

- 1.1 การห้ามจับต้องตัวสีกา กับพระที่ปรินิพพานดาที่เป็นอัมพฤกษ์
- 1.2 พระ กับวัตถุนิยม

ศาสนาคริสต์

- 1.1 การรังเกียจการรักร่วมเพศ กับเสรีในเพศสภาพในปัจจุบัน
- 1.2 การฆ่าคนเป็นบาป(รวมถึงการฆ่าตัวตาย) กับการการุณยฆาตที่ถูกอนุญาตในหลายประเทศเนื่องจากไม่ยอมให้ผู้ป่วยต้องทรมานกับโรคโดยไม่มีทางรักษา
- 1.3 การแต่งงานครั้งเดียว(คู่ชีวิต) กับกฎหมายการหย่า

ศาสนาอิสลาม

- 1.1 ศาสนาแห่งสันติ กับการก่อการร้าย
- 1.2 วิธีในการปกปิดร่างของหญิงชาวมุสลิม กับการห้ามปกปิดใบหน้า หรือการแสดงออก

เอกสารนี้จัดทำขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ทางการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3 การลงโทษหญิงที่โดนข่มขืน กับกฎหมายคุ้มครองผู้ที่ถูกข่มขืน

1.4 การปกปิดร่างกาย กับกฎการล้างมือของแพทย์ก่อนการผ่าตัด

1.4 แนวทางการบรรลุเป้าหมาย

1. ศึกษาและรวบรวมข้อมูล

1.1 ประเด็นความขัดแย้งระหว่างคำสอนทางศาสนา กับวิถีชีวิตมนุษย์ในปัจจุบัน

1.2 ศึกษาเทคนิคการทำภาพประกอบที่เหมาะสมกับเนื้อหา

1.3 ปรึกษากับผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจด้านศาสนา และเหตุการณ์ในปัจจุบัน

2. วิเคราะห์และสรุปข้อมูลเบื้องต้น

2.1 คัดเลือกประเด็นที่จะนำมาใช้

2.2 กลุ่มเป้าหมาย

2.3 ทหาวิธีการเล่า องค์ประกอบต่างๆ ในบท

2.4 วางแนวทางการออกแบบ

3. การออกแบบ พัฒนาแบบร่าง คิดรูปแบบการนำเสนอ

4. พิมพ์ชิ้นงาน

5. ติดตั้ง แสดงงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ประเด็นเกี่ยวกับความขัดแย้งที่รวบรวมมาได้

2.1 ศาสนาพุทธ

1. การห้ามจับเนื้อต้องตัวสีกา >> พระหลายรูปที่ปรนบัติมารดา หรืออุ้มลูกสาวที่ยังเด็ก
ฝ่ายศาสนา

พระจับต้องตัวแม่ได้หรือไม่

ญาติมิตรคงยังพอจำกันได้ว่า เคยมีคนโพสต์ภาพพระอุ้มแม่ กอดแม่ บอกว่าท่านปฏิบัติดูแลแม่ของท่าน

ต่อมาก็เคยมีภาพพระอุ้มลูกสาวเผยแพร่ทางสื่อ

เมื่อเร็วๆ นี้ก็มีภาพและข่าวพระสังฆาธิการระดับเจ้าคณะจังหวัดปรนนิบัติโยมแม่ในลักษณะคล้ายๆ กัน

น่าสังเกตว่า กรณีพระอุ้มลูกสาว พระบอกว่าได้ถามท่านเจ้าอาวาสแล้ว ได้รับคำตอบว่าอุ้มได้ ไม่ผิด กรณีพระสังฆาธิการระดับเจ้าคณะจังหวัด มีคำอธิบายประกอบ บอกว่าทำได้ ไม่ผิด อ้างกรณีต่างๆ ในพุทธประวัติมายืนยัน

เรื่องในพุทธประวัติที่ยกมาอ้างนั้นควรช่วยกันตรวจสอบว่าในคัมภีร์ท่านแสดงไว้อย่างไร

อย่างกรณีที่อ้างว่าสามเณรราหุลก็เคยปฏิบัติต่อแม่คือพระนางพิมพาเถรีแบบเดียวกัน

ในอัมภันตราชดก ดิกนิบาต (คัมภีร์อรรถกถาชาดก ภาค ๔ หน้า ๑๘๑-๑๘๒ พระไตรปิฎกและอรรถ

กถาแปล เล่ม ๕๘ หน้า ๒๓๙-๒๕๓) เล่าว่า พระนางพิมพาเถรีอาพาธ ต้องใช้น้ำมะม่วงรักษา สาม

เณรราหุลไปบอกพระสารีบุตร พระสารีบุตรไปบิณฑบาตได้น้ำมะม่วงก็จึงให้สามเณรราหุลนำไปให้

พระนางพิมพาเถรี พระนางฉันน้ำมะม่วงแล้วก็หายจากอาพาธ-เรื่องมีอยู่เท่านั้น

ไม่ได้บอกว่าสามเณรราหุลปรนนิบัติด้วยการจับเนื้อต้องตัวพระนางพิมพาเถรีแต่ประการใด

การยกเรื่องมาอ้างจึงควรตรงไปตรงมา และตรงประเด็น มิเช่นนั้นก็จะทำให้เกิดความเข้าใจผิดไปจากข้อเท็จจริง

เมื่อมีข่าวพระปฏิบัติแม่ด้วยการจับเนื้อต้องตัว ก็จะมีคนแสดงความชื่นชมยินดีว่าท่านเป็นลูกที่ดี

นี่ก็เห็นได้ว่าคนเดียวนี้ไม่ได้แยกแยะว่า อย่างเป็นลูกที่ดี และอย่างเป็นพระที่ดี หรืออีกนัยหนึ่งคือ

เอาความเป็นลูกที่ดีกับความเป็นพระที่ดีไปปนกัน ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นเพราะไม่รู้ไม่เข้าใจหลักพระธรรม

วินัย

พระที่ดีคือพระที่ปฏิบัติตรงตามพระธรรมวินัย

พระธรรมวินัยบอกไว้ชัดว่า พระจับต้องเนื้อตัวของสตรีไม่ได้ แม้ว่าสตรีนั้นจะเป็นแม่ของตนก็ตาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารหลวงวิสาขบูชา ๒๕๖๓ เพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ในการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

 หลักพระธรรมวินัย

 บุคคลและสิ่งที่ไม่ควรจับต้อง

บาลี

ตัวบทของสิกขาบทที่ห้ามจับต้องกายหญิง ต้นฉบับบาลีว่าดังนี้

โย ปน ภิกขุ โอตินฺโณ วิปริณเตน จิตเตน มาตุคามเณ สหุธี กายสํสัคคํ สมาปชฺเชยฺย หตฺถคาหํ วา เวณิ
 คาหํ วา อณฺญตรสฺส วา อณฺญตรสฺส วา อํคฺสฺส ปรามสนํ สงฺฆาติเสโส ฯ

อนึ่ง ภิกษุใดกำหนดแล้ว มีจิตแปรปรวนแล้ว ถึงความเคล้าคลึงด้วยกายกับมาตุคาม คือจับมือก็ตาม
 จับช่องผมก็ตาม ลูบคลำอวัยวะอันใดอันหนึ่งก็ตาม เป็นสังฆาติเสส.

ที่มา: วินัยปิฎก มหาวิภังค์ ภาค ๑ พระไตรปิฎกเล่ม ๑ ข้อ ๓๗๗

 คำจำกัดความที่ควรรู้

มาตุคาโม นาม มนุสฺสิตถิ น ยุกฺขิ น เปตี น ติริจฺฉานคฺคา อนฺตมโส ตทหฺชาตปิ ทาริกา ปคว มหนต
 ตริ ฯ

ที่ชื่อว่า มาตุคาม ได้แก่ หญิงมนุษย์ ไม่ใช่หญิงยักษ์ ไม่ใช่หญิงเปรต ไม่ใช่สัตว์ดิรัจฉานตัวเมีย โดยที่สุด
 แม้เด็กหญิงที่เกิดในวันนั้น ไม่ต้องพูดถึงหญิงผู้ใหญ่.

ที่มา: วินัยปิฎก มหาวิภังค์ ภาค ๑ พระไตรปิฎกเล่ม ๑ ข้อ ๓๗๘

 กรณีตัวอย่าง

[๓๙๐] เตน โข ปน สมเณน อณฺญตโร ภิกขุ มาตุยา มาตุเปเมเน อามสฺติ ฯ ตสฺส กุกฺกจฺจํ อโหสิ กจฺจि นุ
 โข อหํ สงฺฆาติเสสํ อาปตฺติ อापฺโนติ ฯ ภควโต เอตมตฺถํ อารุเจสิ ฯ อนาปตฺติ ภิกขุ สงฺฆาติเสสฺส
 อาปตฺติ ทุกฺกฺกุสฺสาติ ฯ

ก็โดยสมัยนั้นแล ภิกษุรูปหนึ่งจับต้องมารดาด้วยความรักฉันทมารดา เธอได้มีความสงสัยว่า เราต้อง
 อาบัติสังฆาติเสสแล้วกระมังหนอ จึงกราบทูลเรื่องนั้นแด่พระผู้มีพระภาค

พระผู้มีพระภาคตรัสว่า ดูก่อนภิกษุ เธอไม่ต้องอาบัติสังฆาติเสส แต่ต้องอาบัติทุกก

เตน โข ปน สมเณน อณฺญตโร ภิกขุ อิตฺยา อิตฺุเปเมเน อามสฺติ ฯเปฯ ภคินิยา ภคินีเปเมเน อามสฺติ ฯ

ตสฺส กุกฺกจฺจํ อโหสิ ฯเปฯ ภควโต เอตมตฺถํ อารุเจสิ ฯ อนาปตฺติ ภิกขุ สงฺฆาติเสสฺส อาปตฺติ ทุก
 กฺกุสฺสาติ ฯ

ก็โดยสมัยนั้นแล ภิกษุรูปหนึ่งจับต้องธิดาด้วยความรักฉันทธิดา เธอได้มีความสงสัยว่า เราต้องอาบัติสังฆ
 าติเสสแล้วกระมังหนอ จึงกราบทูลเรื่องนั้นแด่พระผู้มีพระภาค

พระผู้มีพระภาคตรัสว่า ดูก่อนภิกษุ เธอไม่ต้องอาบัติสังฆาติเสส แต่ต้องอาบัติทุกก

เอกสารที่นี้คือภิกษุรูปหนึ่งจับต้องพี่น้องหญิงด้วยความรักฉันทพี่น้องหญิง เธอได้มีความสงสัยว่า เรา
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คิดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต้องอาบัติสังฆาทิเสสแล้วกระมังหนอ จึงกราบทูลเรื่องนั้นแต่พระผู้มีพระภาค
 พระผู้มีพระภาคตรัสว่า ดูก่อนภิกษุ เธอไม่ต้องอาบัติสังฆาทิเสส แต่ต้องอาบัติทุกกฏ
 [๓๙๑] เตน โข ปน สมเยน อณฺเวยโร ภิกฺขุ ปุราณหุตฺติยกาย กายสํสคฺคํ สมาปชชฺ ๑ ตสฺส กุกฺกัจจํ อโหสิ
 ๑เป๑ อาปตฺตี ตวํ ภิกฺขุ อาปนฺโน สงฆาทิเสสนติ ๑
 ก็โดยสมัยนั้นแล ภิกษุรูปหนึ่งถึงความเคล้าคลึงด้วยกายกับปุราณหุตฺติยกา (ภรรยาเก่า) เธอได้มีความ
 สงสัยว่า เราต้องอาบัติสังฆาทิเสสแล้วกระมังหนอ จึงกราบทูลเรื่องนั้นแต่พระผู้มีพระภาค
 พระผู้มีพระภาคตรัสว่า ดูก่อนภิกษุ เธอต้องอาบัติสังฆาทิเสสแล้ว.

ที่มา: วินัยปิฎก มหาวิภังค์ ภาค ๑ พระไตรปิฎกเล่ม ๑ ข้อ ๓๙๐-๓๙๑

 อรรถกถา

วินิตฺวตฺตฺสฺ ๑ มาตุยา มาตฺปุเปเมนาติ มาตฺปุเปเมน มาตุยา กายํ อามสฺติ ๑ เอส นโย อิติภคินิวตฺตฺสฺ
 ๑ ตตฺถ ยสฺมา มาตา วา โหนฺตุ อีตา วา อิตฺถิ นาม สพฺพาปิ พุทฺทมจฺริยสฺส ปาริปนฺนิกาว ตสฺมา อัย เม
 มาตา อัย อีตา อัย ภคินีติ เคหสิตฺปุเปเมน อามสฺโต ทุกฺกฏเมว วุตฺตํ ๑
 อิมํ ปน ภควโต อาณมนุสฺสรณเตน สเจปิ นทิสฺเสเตน วุຍหมานํ มาตฺริํ ปสฺสตี เนว หตฺเถน ปรามสิตฺตพฺพา
 ๑ ปณฺทิตฺเตน ปน ภิกฺขุณา นาวา วา ผลกํ วา กทฺลิกชนฺโธ วา ทารุชนฺทํ วา อูปลํหริตฺตพฺพํ ตสฺมี อสฺติ กา
 สวามฺปิ อูปลํหริตฺวา ปุโรโต ฐูเปตฺตพฺพํ เอตฺถ คนฺหาหิตี ปน น วตฺตพฺพา ๑ คหิตฺเต ปรีกฺขารํ กทฺตวามิตฺติ
 กทฺตวณฺเตน คนฺตพฺพํ ๑ สเจ ปน ภายติ ปุโรโต ปุโรโต คนฺตวมา ภายิตฺติ สมฺมสฺสาเสตฺตพฺพา ๑ สเจ วุຍหมา
 นา ปุตฺตตสฺส สหสา ชนฺธฺ วา อภิรุหิตฺติ หตฺเถ วา คนฺหาหิติน อเปหิ มหลฺลิกเถติ นิทฺฐุนิตฺตพฺพา ถลํ ปาเปตฺตพ
 พฺพา ๑ กทฺตวเม ลคฺคายปิ กุเป ปตฺติตายปิ เอเสว นโย ๑ ตตฺตราปิ หิ โยตฺตํ วา วตฺถํ วา ปกฺขิปิตฺวา หตฺเถน
 คหิตฺตวาวํ ญุตฺวา อุทฺธริตฺตพฺพาน เตวว อามสิตฺตพฺพา ๑
 น เกวลลฺย มาตฺคคามสฺส สรีรเมว อนามาสํ นีวาสนปารุปนฺมปิ อากฺรณภณฺฑมฺปิ ตินฺณชูปกํ วา ตาล
 ปณฺณมฺพทิกํ วา อูปาทาย อนามาสเมว ๑ ตถฺย โข นีวาสนปารุปนํ ปิลนฺชนตฺถาย ฐูปีตเมว ๑ สเจ ปน
 นีวาสนํ วา ปารุปนํ วา ปรีวตเตตฺวา จีวรตฺถาย ปาหฺมูเล ฐูเปติ วฏฺฏนฺติ ๑ อากฺรณภณฺฑสฺส ปน สีสฺสปฺปสา
 ชนกนฺตฺตฺสฺจิจาติกบิปปยภณฺฑํ อิมํ ภนฺเต ตุมฺहे คนฺหาถาติ ทียมานํ สีปาฏิกาสฺสจิจาติอุปฺกรณตฺถาย ค
 เหนตฺตพฺพํ ๑ สฺวณฺณรชตฺมตฺตาติมยํ ปน อนามาสเมว ทียมานมฺปิ น คเหนตฺตพฺพํ ๑
 น เกวลลฺย เอตาสํ สรีรฺูปคเมว อนามาสํ อิตฺถิสฺสณฺฐาเนน กตํ กฏฺฐรฺูปมฺปิ ทนฺตรฺูปมฺปิ ออยฺรฺูปมฺปิ โลหฺร
 ูปมฺปิ ติปฺปฺรฺูปมฺปิ โปตฺถกรฺูปมฺปิ สพฺพรตฺนรฺูปมฺปิ อนฺตมฺโส ปิฏฺฐมฺย รฺูปมฺปิ อนามาสเมว ๑ ปรีโภคตฺถาย
 ปน อิทํ ตุมฺหากํ โหนฺตุติ ลภิตฺวา ฐูเปตฺวา สพฺพรตฺนมฺย อวเสสํ ภินฺทิตฺวา อุปฺกรณาร्हํ อุปฺกรณ ปรีโภค
 าร्हํ จ ปรีโภเค อุปเนตฺว วฏฺฏนฺติ ๑

.....
 ในอรรถกถาของพระวินัยปิฎกตอนนี้ คือคัมภีร์สมันตปาสาทิกา ภาค ๒ หน้า ๓๓-๓๕ ได้อธิบายเรื่อง
 การจับต้องร่างกายของสตรี โดยเฉพาะกรณี-ถ้าแม่ตักน้ำ พระจะอย่างไร
 โปรดสดับ :

สองบทว่า มาตุยา มาตฺปุเปเมน หมายความว่า ย่อมจับต้องกายของมารดาด้วยความรักฉันมารดา
 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่
 ใม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในเรื่องลูกสาวและพี่น้องสาว ก็มีนัยเหมือนกันนี้

ในพระบาลีนั้น พระผู้มีพระภาคปรบอบาติทุกภพเหมือนกันทั้งนั้นแก่ภิกษุผู้จับต้องด้วยความรักในฐานะผู้ครองเรือนว่า “ผู้นี้เป็นมารดาของเรา นี้เป็นธิดาของเรา นี้เป็นพี่น้องสาวของเรา” เพราะขึ้นชื่อว่าผู้หญิงแม่ทั้งหมด จะเป็นมารดาก็ตาม เป็นธิดาก็ตาม เป็นข้าศึกแก่พรหมจรรย์ทั้งนั้น

ก็เมื่อภิกษุระลึกถึงพระอาณานิของพระผู้มีพระภาค ถ้าแม้ว่าเห็นมารดาถูกกระแสน้ำพัดไป ก็ไม่ควรจับต้องด้วยมือเลย แต่ภิกษุผู้ฉลาดพึงนำเรือ หรือแผ่นกระดาน หรือท่อนกล้วย หรือท่อนไม้เข้าไปให้ เมื่อเรือเป็นต้นนั้นไม่มี แม้วากาสาวะก็ควรนำไปไว้ข้างหน้า แต่ไม่ควรบอกว่า “จงจับที่นี่”

เมื่อท่านจับแล้วพึงสาวมาด้วยทำในใจว่า “เราสาวบริขารมา”

ก็ถ้ามารดากลัว พึงไปข้างหน้าๆ แล้วปลอบโยนว่า “อย่ากลัว”

ถ้ามารดาถูกน้ำซัด โผขึ้นกอดคอภิกษุผู้เป็นบุตร หรือคว้ามืออย่างกะทันหัน, ภิกษุอย่าพึงสลัดว่า “ออกไป หญิงแก่!” พึงส่งไปให้ถึงบก

เมื่อมารดาติดหล่มก็ดี ตกลงไปใบบ่อก็ดี มีนัยเหมือนกันนี้ หมายความว่า ภิกษุพึงดูดีขึ้น แต่อย่าพึงจับต้องเลย

มิใช่แต่ร่างกายของสตรีอย่างเดียวเท่านั้นที่เป็นของไม่ควรจับต้อง แม้ของอื่นๆ ของสตรี เช่นผ้าถุง ผ้าห่มก็ดี สิ่งของเครื่องประดับก็ดี จนชั้นเสวียนหย้าก็ตาม แหวนใบตาลก็ตาม เป็นของไม่ควรจับต้องทั้งนั้น

อันที่จริง ผ้าถุงผ้าห่มนั้นอยู่ในฐานะเป็นเครื่องประดับนั่นเอง

แต่ถ้าสตรีวางผ้าถุงหรือผ้าห่มไว้แทบเท้าเพื่อต้องการให้เปลี่ยนเป็นจีวร, ผ้า นั้นสมควร

บรรดาเครื่องประดับของสตรี ที่ทำด้วยวัตถุที่เป็นกัมปิยะ (คือไม่ใช่ของต้องห้ามมิให้จับต้อง และอาจดัดแปลงให้เป็นของใช้สำหรับบรรพชิตได้) ถ้าสตรีถวายว่า “ท่านเจ้าคะ ขอพระคุณท่านโปรดรับสิ่งนี้เถิด” ภิกษุควรรับไว้เพื่อเป็นเครื่องใช้ เช่นดัดแปลงเป็นฝักมิดโกนและเข็ม เป็นต้น

แต่สิ่งของที่ทำด้วยทอง เงิน และแก้วมุกดา เป็นต้น เป็นของไม่ควรจับต้องโดยแท้ ถึงแม้เขาถวายก็ไม่ควรรับ

อนึ่ง มิใช่แต่เครื่องประดับที่สวมร่างกายของสตรีอย่างเดียวเท่านั้นที่เป็นของไม่ควรจับต้อง แม้แต่ไม้ก็ดี งาช้างก็ดี เหล็กก็ดี ตะกั่วก็ดี บูนปั้นก็ดี รูปที่ทำด้วยรัตนะทุกอย่างก็ดี บรรดาที่ประดิษฐ์เป็นรูปสตรีชั้นที่สุดแม้ปั้นด้วยแป้ง ก็เป็นของไม่ควรจับต้องทั้งนั้น

(จบข้อความจากอรรถกถา)

.....

ความคิดเห็น

ขนาดแม่ตักน้ำ เป็นเหตุอุกฉินอย่างยิ่ง หลีกพระธรรมวินัยท่านยังแนะนำให้ใช้วิธีต่างๆ ที่จะไม่ให้จับเนื้อต้องตัวแม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก็ในกรณีเหตุการณ์ปกติในชีวิตประจำวัน พระมีความจำเป็นขนาดไหนจึงจะต้องจับต้องตัวมารดาด้วยตัวเอง?

แม้แต่เครื่องแต่งกายหรือเครื่องใช้ของสตรี ท่านก็ยังบอกว่าไม่ควรจับต้อง ก็แล้วนี่เป็นเนื้อตัวสตรีแท้ๆ ควรหรือที่จะจับต้อง

ถ้าจะอ้างว่าเป็นแม่ ท่านก็ย้ำไว้แล้วว่า

“มาตา วา โหตุ ธิดา วา อิตถิ นาม สพฺพปิ พุทฺทมจฺริยสฺส ปาริปนฺนิกาว ” (ขึ้นชื่อว่าผู้หญิงแม่ทั้งหมดจะเป็นมารดาก็ตาม เป็นธิดาก็ตาม เป็นข้าศึกแก่พรหมจรรย์ทั้งนั้น)

ทำไมจึงไม่ศึกษาสำเนียง?

อนึ่ง พระวินัยไม่ได้จำกัดไว้ว่า สตรีวัยไหนบ้าง ท่านว่าโดยที่สุดแม่เด็กหญิงที่เกิดในวันนั้นก็จับไม่ได้ และท่านก็ไม่ได้บอกไว้ในที่ไหนๆ ว่า สตรีแก่หง่อมแล้วจับได้

พระเตตโยมแม่ ไม่อาบัติ?

มีข้ออ้างว่า การที่พระเตตโยมแม่จะอาบัติหรือไม่นั้น ตอบได้เลยว่าไม่อาบัติ เพราะท่านทำด้วยใจบริสุทธิ์ต่อบุพการี มิได้ทำจากการก่อเกิดกิเลส อันก่อให้เกิดความเสียหายแต่อย่างใด (ดูข้อความนี้ในภาพประกอบ)

ในตัวบทที่ยกมาข้างต้น ท่านบอกไว้ชัดว่า กรณีอย่างไรเป็นอาบัติอะไร คือกรณีอย่างไรเป็นอาบัติสังฆาทิเสส กรณีอย่างไรเป็นอาบัติทุกกฏ

แต่ไม่มีบอกไว้ว่า การจับต้องตัวโยมแม่ด้วยใจบริสุทธิ์ต่อบุพการีไม่เป็นอาบัติ

มีแต่บอกว่า การจับต้องตัวมารดาด้วยความรักฉันมารดา การจับต้องตัวธิดาด้วยความรักฉันธิดา แม่จะไม่เป็นอาบัติสังฆาทิเสส แต่ก็เป็นอาบัติทุกกฏ

เพราะฉะนั้น แทนที่จะพูดว่า ตอบได้เลยว่าไม่อาบัติ ก็จะต้องพูดตรงกันข้ามว่า ตอบได้เลยว่าเป็นอาบัติ

แม้จะเป็นแค่อาบัติทุกกฏ แต่อาบัตินี้คืออาบัติ

จะบอกว่าไม่เป็นอาบัติ หาได้ไม่

เคยได้ยินพระบางรูปบอกว่าก็แค่อาบัติทุกกฏเท่านั้น ปลงอาบัตินี้ก็หายแล้ว ไม่ใช่เรื่องคอขาดบาดตายสักหน่อย

ความคิดเช่นนี้เป็นมหากภัยในพระพุทธศาสนาที่พวกเรา mong ช้ำอย่างน่าตกใจ

ในคัมภีร์มีคำบาลีว่า -

อนุมตเตสุ วชฺเชสุ ภยทสฺสาวิ (อนุมัตเตสุ วชฺเชสุ ภะยะทสฺสาวิ)

แปลตามศัพท์ว่า “มีปกติเห็นภัยในโทษทั้งหลายอันมีประมาณเล็กน้อย”

แปลสกดความว่า โทษหรืออาบัติแม้จะเป็นเรื่องเล็กๆ น้อยๆ ก็เห็นเป็นโทษ เป็นภัย เป็นเรื่องสำคัญ

ไม่กล้าล่วงละเมิด

คำบาลีข้างต้นนั้นเป็นคำแสดงลักษณะของภิกษุที่ประพฤติกุศลในพระธรรมวินัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

: ความผิดแม่จะน้อยนิดเพียงใด บัณฑิตก็รังเกียจ

: ดูก่อนภราดา! อัจจาระแม่เพียงนิดหน่อยก็เหม็นมิใช่ฤ

เมื่อเป็นพระ ท่านให้ปฏิบัติแม่ได้ในขอบเขตแค่ไหน ก็ต้องศึกษาเรียนรู้ให้เข้าใจ แล้วปฏิบัติอย่าให้เกิน
ขอบเขต

พระที่อุ้มแม่ กอดแม่ ถือว่าเป็นลูกที่ดี

แต่จะบอกว่าเป็นพระที่ดีนั้น ไม่ได้เลย

ถ้าอยากจะทำปฏิบัติดูแลแม่ด้วยการอุ้มการกอด อาบน้ำป้อนข้าว ก็ต้องลาเพศจากพระเสียก่อน เมื่อพ้น
จากเพศพระแล้วจะอุ้มแม่กอดแม่ อาบน้ำประแบ่งให้แม่ ฯลฯ ตามหน้าที่ของลูกที่ดีสักแค่ไหนขนาด
ไหน ก็ทำได้ตามสบาย

ถ้าอ้างความเป็นลูกเป็นแม่แล้วทำสิ่งๆ ที่เป็นพระ ก็คือทำผิดพระธรรมวินัย

พระที่ละเมิดพระธรรมวินัย ใครจะบอกว่าเป็นพระที่ดี ก็วิปริตไปแล้ว

หนทางอื่นๆ ไม่มีหรือ

ญาติพี่น้องอื่นๆ ลูกหลานอื่นๆ ไม่มีบ้างหรือ ยิ่งเป็นพระเถระระดับสูง ลูกศิษย์ลูกหา ทั้งพระทั้ง
ฆราวาส ที่พอจะไหว้วานได้ไม่มีบ้างหรือ

ขั้นที่สุดหาญาติหรือศิษย์ไม่ได้ จำพยาบาลมาดูแล ทำไม่ได้หรือ

ถ้าไม่มีเงินจ้าง ออกประกาศหาอาสาสมัครหรือขอเรี่ยไรเงินมาจ้างพยาบาลดูแลโยมแม่ น่าจะเป็น

“ดราม่า” ที่สังคมชื่นชมยกย่อง ควรแก่การอนุโมทนาเสียยิ่งกว่า

การกระทำดังปรากฏในภาพ เป็นการยืนยันว่า พระเถระเดี่ยวนั้นส่วนหนึ่ง (และน่าจะเป็นส่วนมากด้วย)

บวชแล้วไม่ได้เรียนให้สมกับคำที่เราพูดกันว่า “บวชเรียน”

เรื่องที่ต้องเรียนก็มี ๒ เรื่องเท่านั้น คือ

๑ อะไรบ้างที่ห้ามทำ และ

๒ อะไรบ้างที่ต้องทำ

พระในกรณีนี้ ไม่ใช่พระใหม่ที่อาจจะยังไม่รู้หลักพระธรรมวินัย หากแต่เป็นพระชั้นผู้ใหญ่ ซึ่งตาม

เกณฑ์แล้วควรจะต้องมีความรู้ในหลักพระธรรมวินัยพอสมควร อย่างน้อยก็รู้ใน ๒ เรื่องนั้น

การที่พระระดับนี้กระทำเช่นนั้นทำให้น่าเป็นห่วงยิ่งขึ้นว่ามาตรฐาน “การยกและการชม” ในคณะสงฆ์
ไทยตกต่ำลงไปถึงเพียงไหน

ภาพและการกระทำเหล่านี้ฟ้องว่า การศึกษาพระธรรมวินัยเป็นส่วนตัวก็ดี การให้การศึกษาศาสนะ
พระธรรมวินัยตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในพระธรรมวินัยนั่นเองก็ดี ในวงการคณะสงฆ์ของเรา
เสื่อมโทรมถึงขีดสุดแล้ว

ภาพและการกระทำเหล่านี้ย่อมขัดแย้งอย่างยิ่งกับบรรยากาศที่เราพากันชื่นชมกับผลสำเร็จในการ

ศึกษาพระปริยัติธรรมประจำปี-โดยเฉพาะพระปริยัติธรรมแผนกบาลี-อันเป็นการรับรองว่าในสังคม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นำไปเผยแพร่ในสื่อออนไลน์

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของเรามีผู้รู้หลักพระธรรมวินัยอยู่มากมาย ในขณะที่ผู้ประพฤติปฏิบัติขัดแย้งและเหยียบย่ำพระธรรมวินัยก็มีอยู่มากมายด้วยเช่นกัน โดยที่ผู้รู้หลักพระธรรมวินัยทั้งหลายที่เราชื่นชมยินดีกันนั้นแทบจะไม่ได้มีบทบาทอะไรเลยในการช่วยกันขจัดปัญหาการประพฤติปฏิบัติที่ขัดแย้งและเหยียบย่ำพระธรรมวินัยนั้นให้ลดน้อยลงตามส่วน จนถึงให้หมดไปในที่สุด

ในขณะนี้ ผู้ที่ประพฤติปฏิบัติขัดแย้งและเหยียบย่ำพระธรรมวินัยเมื่อถูกทักท้วง อาจจะเถียงไม่ขึ้น อาจจะอ้างได้ว่าตนไม่รู้ว่าทำอย่างนี้ผิดพระธรรมวินัย ฝ่ายผู้ที่รู้ว่าทำอย่างนี้ผิดและได้ทำผิดไปแล้ว ก็ยังอาจจะต้องทำแบบซุ่มซ่อน ไม่กล้าเปิดเผย แต่ถ้าความไม่รู้ไม่เข้าใจแผ่ขยายครอบงำหนาแน่นไปทั่วทั้งสังคม-ดั่งที่พระที่กอดแม่ ถูกเนื้อต้องตัวแม่ กลับมีคนยกย่องสรรเสริญ

ในระยะต่อไป เราจะได้ยินคำโต้เถียงอย่างแน่นนอนว่า หลักพระธรรมวินัยข้อนั้นข้อนี้ไม่เหมาะสม คำสอนของพระพุทธเจ้าข้อนั้นข้อนี้เราไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตามอีกต่อไปก็ได้

การไม่ปฏิบัติตามพระธรรมวินัยไม่เห็นจะมีผิดมีโทษตรงไหนในเมื่อสังคมชื่นชม พระสงฆ์ควรยึดเอาความเห็นของสังคมเป็นใหญ่

เมื่อถึงวันนั้น การประพฤติปฏิบัติขัดแย้งและเหยียบย่ำพระธรรมวินัย-คือทำสิ่งที่ท่านห้ามทำ และไม่ทำสิ่งที่ท่านบอกไว้ว่าต้องทำ-จะกลายเป็นสิ่งที่ถูกต้อง ไม่ต้องแอบซุ่มซ่อนอีกต่อไป แต่จะพากันเอาออกมาอวดกันและสรรเสริญกันเอิกเกริกทั่วไป

จนถึงวันนี้ ก็ยังไม่ได้เห็นหรือได้ยินว่า หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะมหาเถรสมาคมอันเป็นองค์กรปกครองของคณะสงฆ์ และสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ อันเป็นหน่วยงานที่จะต้องขับเคลื่อนกิจการคณะสงฆ์ ได้ออกมาจัดการทำอะไรกับภาพและการกระทำเหล่านี้ เช่นบอกให้เด็ดขาดลงไปว่า พระทำเช่นนี้ผิดตามพระธรรมวินัยข้อไหน หรือถ้าจะว่าไม่ผิด ไม่ผิดตามพระธรรมวินัยข้อไหน กลับมีแต่ความสงบนิ่งราวกับไม่เคยมีการกระทำเหล่านี้เกิดขึ้น

ท่าที่เช่นนี้เป็นมานาน กำลังเป็นอยู่ และคงจะเป็นเช่นนี้เรื่อยไป ทำให้สิ้นหวังกับหน่วยงานดังกล่าวยิ่งขึ้น

เมื่อเรตคอยู่ในสังคมที่เป็นเช่นนี้จะทำอย่างไรดี?

ทางเดียวที่ดีที่สุดที่จะทำได้ก็คือ ช่วยกันหาความรู้และให้ความรู้ในหลักพระธรรมวินัยที่ถูกต้อง

ผู้ที่ควรทำหน้าที่นี้โดยตรงก็คือพระภิกษุสามเณรทั้งหลายที่พอจะมีความรู้ และผู้ที่ควรช่วยทำหน้าที่นี้ไปพร้อมๆ กันก็คือชาวพุทธทั้งหลายที่พอจะมีความรู้เช่นกัน

การทำหน้าที่ดังว่านี้ ต้องทำด้วยจิตที่เป็นกุศลเป็นที่ตั้ง ทำโดยไม่ต้องรอให้ใครสั่ง ไม่ต้องรอใคร และไม่ต้องไปหวังว่าจะมีใครมาช่วยทำด้วยหรือไม่

หมายความว่า แม้เราจะทำอยู่คนเดียว ก็จงทำไปให้เต็มที่

พูดหรือเขียนอะไรออกไป มีคนรู้เรื่องและเข้าใจแม้เพียงคนเดียว ก็คุ้มเหนื่อยแล้ว

สมัยนี้ความก้าวหน้าของโลกไซไซเสียมีเดียช่วยทำให้โอกาสและช่องทางที่จะช่วยเผยแพร่ความรู้ความ

เอกสารเป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า ไม่นอญาตเินหาไปเซประเียช่นดานการค้ำ

ไม่ว่างรณเิดๆ ทั้งสิ้น อึกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เข้าใจในพระธรรมวินัยที่ถูกต้องมีมากขึ้นและง่ายขึ้นอยู่แล้ว

สิ่งที่ยังล้าหลังอยู่มีเพียงอย่างเดียว คือ “จิตสำนึกที่จะช่วยกันทำหน้าที่ของชาวพุทธ”

ขออนุญาตยกตัวอย่างให้กระทบใจเล่น-ด้วยเจตนา-ก็อย่างเช่นเฟซบุ๊กนี่เอง

เฟซบุ๊กคือหนังสือพิมพ์ส่วนตัวที่มีกันแทบจะทุกคน ทุกคนมีช่องทางที่จะชวนขวดยหาความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในพระธรรมวินัย แล้วเอามาลงพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ส่วนตัวของตนเพื่อให้สังคมและโลกได้รับรู้ถึงหลักพระธรรมวินัยที่ถูกต้อง

แต่ดูเอาเถิด มีสักกี่คนที่ทำเช่นนั้น เราโพสต์ภาพและเรื่องร้อยแปดพันเก้าแทบตลอดวันละ ๒๔ ชั่วโมง แต่แทบจะไม่พบภาพและเรื่องที่ตั้งใจให้ความรู้ที่ถูกต้องในหลักพระธรรมวินัย-แม้ในหมู่ท่านที่เป็นพระภิกษุสามเณรเองแท้ๆ!!

นอกจากปัญหา-ผู้มีหน้าที่ไม่ทำหน้าที่แล้ว ปัญหาอีกแบบหนึ่งที่เกิดขึ้นก็คือ เมื่อมีผู้นำเรื่องและภาพที่เป็นปัญหามาเผยแพร่ ก็จะมีท่านจำพวกหนึ่งออกมาพูดว่า เป็นการสร้างกระแสก่อวุ่นให้เกิดความไม่สงบขึ้นในวงการพระศาสนา เพื่อให้คนเสื่อมศรัทธากับคณะสงฆ์

ที่ถึงกับยืนยันว่าเป็นแผนของต่างศาสนาไปเลยก็มี

แทนที่จะพุ่งเล็งไปที่การกระทำอันเป็นตัวกรณี กลายเป็นช่วยกันเบี่ยงเบนประเด็นให้เห็นไปว่าเป็นเพียงการก่อวุ่นเท่านั้น ไม่ต้องไปสนใจ

นอกจากนั้นก็มีความเห็นอีกว่า เรื่องเกิดขึ้นที่ไหนก็ควรปล่อยให้สงบสงบอยู่ที่นั่น การเอาเรื่องและภาพเช่นนั้นมาโพสต์ มาแชร์กันต่อๆ ไป เท่ากับเป็นการตอกย้ำซ้ำเติมสถานการณ์ให้ทรุดหนักลงไปอีก เหมือนกับเปิดปากแผลให้กว้างออกไปอีก

ผมเองก็ไม่เห็นด้วยกับการเอาเรื่องประพุดติเกินกรอบขอบเขตพระธรรมวินัยมาเปิดเผย

แต่เมื่อเราไม่สามารถจะห้ามการกระทำเช่นนั้นได้ ก็ควรถือเป็นโอกาสที่จะช่วยกันให้ความรู้ที่ถูกต้อง

ในเรื่องนั้นๆ เป็นแบบ-หนามยอกเอาหนามบ่ง ไม่ใช่หนึ่งเฉยยอมให้หนามยอกเอาข้างเดียว (มีหน้า

บางที่ยังช่วยกันหาหนามมายอกซ้ำให้หนักเข้าไปอีก)

ท่านอีกจำพวกหนึ่ง เมื่อเห็นเหตุเช่นนี้ก็ไม่วางใจที่จะประทับตราลงไปทันทีว่า “เป็นแผนยุให้ชาวพุทธทะเลาะกัน”

ความเห็นเช่นนี้เหมือนกับปักป้ายห้ามเข้าไว้ตรงนั้น

ใครจะเข้ามาพูดถึงหรือเข้ามาชี้แจงอะไร เป็นถกมองว่าเป็นพวกยุให้ชาวพุทธทะเลาะกันไปหมด

ผลก็คือไม่มีใครอยากเข้าไปแตะ

คนที่ทำเรื่องนั้นๆ ก็เลยสบายไป เพราะไม่มีใครกล้าเข้ามาว่าอะไร เปิดโอกาสให้การกระทำที่ไม่ถูก

ต้องคงอยู่ยั่งยืนต่อไป จนนานเข้าก็จะกลายเป็นเรื่องปกติธรรมดา เลยประพุดติเช่นนั้นกันทั่วไป แล้วก็

เข้าใจกันว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้องไปในที่สุด

ยังมีท่านอีกจำพวกหนึ่ง ยึดหลักการว่าเรื่องของสงฆ์ คณะสงฆ์มีเจ้าคณะผู้ปกครองของท่านอยู่แล้ว ให้

ท่านไปว่ากล่าวจัดการกันเอง ชาวบ้านไม่ควรเข้าไปก้าวก่าย

พูดคำหนักก็ว่า-ชาวบ้านอย่าเสือก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และท่านอีกพวกหนึ่งที่ผมเคยโดนมากับตัวเอง คือกระแหนะกระแหนะว่า รู้ดีแบบนี้จะไปวชนะ จะ
ได้ช่วยกันทำพระศาสนาให้เจริญรุ่งเรือง

ทั้งหลายทั้งปวงนี้ก็คือสาเหตุที่ทำให้เกิดคติ “ชั่วช่างชี ดีช่างสงฆ์”

ใครคิดจะแก้ไขอะไรอย่างไร ก็ถูกตีกันไว้หมด เลยกลายเป็นว่าช่วยกันวางเฉย ไม่ต้องทำอะไร
ใครที่อยากทำงานเพื่อพระศาสนาที่ต้องเหนื่อยเพิ่มขึ้น เพราะจะต้องฝ่าด่านเหล่านี้ไปได้

พระมหาชนกเรือแตกกลางทะเล ท่านว้ายน้ำต่างๆ ที่มองไม่เห็นฝั่ง ด้วยเหตุผลที่ว่า แม้ถ้าจะตายก็อย่า
เปิดช่องให้ใครตำหนิได้ว่าไม่ทำอะไรเลย

ในอนาคต แม้การพระศาสนาในบ้านเราจะเสื่อมทรามถึงขนาดที่ว่ามา แต่ถ้าเราพยายามทำแล้ว-ใน
การให้ความรู้ความเข้าใจในหลักพระธรรมวินัยที่ถูกต้อง-เต็มตามกำลังสามารถ ก็ควรอิมใจได้ว่าได้ทำ
หน้าที่ของเราแล้ว และไม่ได้เปิดช่องให้ใครตำหนิได้ว่าไม่ทำอะไรเลย

นาวาเอก ทองย้อย แสงสินชัย

๘ มกราคม ๒๕๖๐

๑๔:๐๕

ฝ่ายพระที่แตะตัวสีกา

พระนางพิมพาเถรีอาพาธ ต้องใช้น้ำมะม่วงรักษา สามเณรราหุลไปบอกพระสารีบุตร พระสารีบุตรไป
บิณฑบาตได้น้ำมะม่วงก็จึงให้สามเณรราหุลนำไปให้พระนางพิมพาเถรี พระนางฉันน้ำมะม่วงแล้วก็
หายจากอาพาธ

2. การละซึ่งกิเลส >< วัตถุนิยมในสงฆ์ปัจจุบัน

ฝ่ายศาสนา

อริยสัจ หรือจตุราริยสัจ หรืออริยสัจ 4 เป็นหลักคำสอนหนึ่งของพระโคตมพุทธเจ้า แปลว่า ความจริง
อันประเสริฐ ความจริงของพระอริยบุคคล หรือความจริงที่ทำให้ผู้เข้าถึงกลายเป็นอริยะ มีอยู่สี่
ประการ คือ

ทุกข์ คือ สภาพที่ทนได้ยาก ภาวะที่ทนอยู่ในสภาพเดิมไม่ได้ สภาพที่บีบคั้น ได้แก่ ขาดิ (การเกิด) ชรา
(การแก่ การเก่า) มรณะ (การตาย การสลายไป การสูญสิ้น) การประสบกับสิ่งอันไม่เป็นที่รัก การ
พลัดพรากจากสิ่งอันเป็นที่รัก การปรารถนาสิ่งใดแล้วไม่สมหวังในสิ่งนั้น กล่าวโดยย่อ ทุกข์ก็คือ
อุปาทานขันธ หรือขันธ 5

สมุทัย คือ สาเหตุที่ทำให้เกิดทุกข์ ได้แก่ ตัณหา 3 คือ กามตัณหา-ความทะยานอยากในกาม ความ
อยากได้ทางกามารมณ์, ภวตัณหา-ความทะยานอยากในภพ ความอยากเป็นโน่นเป็นนี่ ความอยากที่
ประกอบด้วยภวทิฏฐิหรือสัสสตทิฏฐิ และ วิภวตัณหา-ความทะยานอยากในความปราศจากภพ ความ
อยากไม่เป็นโน่นเป็นนี่ ความอยากที่ประกอบด้วยวิภวทิฏฐิหรืออจุณทิฏฐิ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้หันไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นิโรธ คือ ความดับทุกข์ ได้แก่ ดับสาเหตุที่ทำให้เกิดทุกข์ กล่าวคือ ดับต้นเหตุทั้ง 3 ได้อย่างสิ้นเชิง
มรรค คือ แนวปฏิบัติที่นำไปสู่หรือนำไปถึงความดับทุกข์ มีองค์ประกอบอยู่แปดประการ คือ 1. สัมมา
ทิฎฐิ-ความเห็นชอบ 2. สัมมาสังกัปปะ-ความดำริชอบ 3. สัมมาวาจา-เจรจาชอบ 4. สัมมากัมมัน
ตะ-ทำการทำงานชอบ 5. สัมมาอาชีวะ-เลี้ยงชีพชอบ 6. สัมมาวายามะ-พยายามชอบ 7. สัมมาสติ-ระลึก
ชอบ และ 8. สัมมาสมาธิ-ตั้งใจชอบ ซึ่งรวมเรียกอีกชื่อหนึ่งได้ว่า “มัชฌิมาปฏิปทา” หรือทางสาย
กลาง

มรรคมองค์แปดนี้สรุปลงในไตรสิกขา ได้ดังนี้ 1. อธิศีลสิกขา ได้แก่ สัมมาวาจา สัมมากัมมันตะ และ
สัมมาอาชีวะ 2. อธิจิตสิกขา ได้แก่ สัมมาวายามะ สัมมาสติ และสัมมาสมาธิ และ 3. อธิปัญญาสิกขา
ได้แก่ สัมมาทิฎฐิ และสัมมาสังกัปปะ

อริยสัจ 4 นี้ เรียกสั้น ๆ ว่า ทุกข์ สมุทัย นิโรธ และมรรค

สังคมพระปัจจุบัน

ผู้จัดการสุดสัปดาห์ -กำลังเป็นประเด็นที่สังคมเฝ้าจับตาคันเลยทีเดียว สำหรับ รถ Mercedes Benz
รุ่น W186 ทะเบียน ขม 99 รถยนต์คลาสสิกสุดหรู ซึ่งอยู่ภายใต้การครอบครองของ สมเด็จพระมหา
ราชวังคณาจารย์ (ช่วง วรบุญโญ) เจ้าอาวาสวัดปากน้ำภาษีเจริญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อ กรมสอบสวน
คดีพิเศษ(DSI) เข้ามาตรวจสอบว่า เป็นรถที่ถูกต้องตามกฎหมายหรือเป็นรถจดทะเบียนที่มีเจตนา
เลี่ยงภาษี หรือไม่

สำหรับเจ้า Mercedes Benz รุ่น W186 คันนี้นั้น ผลิตขึ้นระหว่างปี ค.ศ.1951-1957 หรือ
พ.ศ.2494- 2500 ซึ่งถ้านับจนถึงปัจจุบันก็มีอายุอานามร่วม 60 ปีเข้าไปแล้ว ซึ่งผู้คลุกคลีในแวดวง
รถยนต์ให้ข้อมูลราคาค่างวดของรถคลาสสิกคันนี้ว่า แบ่งออกเป็น 2 ราคา ได้แก่ 1.ตลาดนักสะสมรถ
คลาสสิก ราคาไม่ต่ำกว่า 3-4ล้านบาทขึ้นไป และ 2. ตลาดรถยนต์ทั่วไป ราคาจะลดหลั่นลงมาอยู่ที่
ประมาณ 1-2 ล้านบาท

ปัจจุบัน รถยนต์คลาสสิกของสมเด็จพระมหาราชวังคณาจารย์คันนี้จัดแสดงภายในพิพิธภัณฑ์
พระมหาเจดีย์มหาจักรพรรดิ หอชมมหาชนคุณารมณในพระมหาเจดีย์รัชมงคณ ชั้น 1 วัดปากน้ำ
ภาษีเจริญ บริเวณ พร้อมกับรถคลาสสิกยี่ห้อเดียวกันอีก 2 คัน

รถ Mercedes Benz ทะเบียน ขม99 ภายใต้การครอบครองของสมเด็จพระมหาราชวังคณาจารย์
เป็นหนึ่งในรถหรูกว่า 6,757 คัน ที่ปรากฏในบัญชีดำของทาง DSI เข้าข่ายสำแดงเท็จเป็นรถจดทะเบียน
ประกอบเพื่อหลีกเลี่ยงภาษี หลังพบเงื่อนงำว่ามีการทำนิติกรรมอำพราง สำแดงหลักฐานเป็นเท็จว่า
Mercedes Benz หมายเลขทะเบียน ขม 99 เลขตัวถัง 186014-0042053 หมายเลขเครื่องยนต์
1869204500552 ขนาด 3,000 ซีซี จดแจ้งว่าเป็นอะไหล่รถยนต์เก่า แต่แท้จริงเป็นการนำเข้ามาทั้ง
คัน ซึ่งเป็นคดีพิเศษตั้งแต่ปี 2556 จนขณะนี้ยังไม่มีข้อยุติ

อย่างไรก็ตาม จากคำกล่าวอ้างของผู้ดูแลรับผิดชอบจากวัดปากน้ำภาษีเจริญ ระบุว่ารถ โบราณ
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรเชิงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ในการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทั้ง 3 คันทางวัดนำมาจัดแสดงไว้เพื่อการศึกษา ซึ่งรถยนต์ Mercedes Benz ทะเบียน ขม 99 ที่ DSI กำลังดำเนินการตรวจสอบเป็นรถที่ลูกศิษย์นำมาถวาย เช่นเดียวกับรถคลาสสิกที่จอดขนาบข้างทั้งสองคัน เป็นรถยนต์ที่ลูกศิษย์นำมาถวาย ซึ่งเป็นรถของรองเจ้าอาวาสวัดปากน้ำ ภาษีเจริญ ที่มรณภาพไปแล้ว

โดยที่ไปที่ไปของรถคลาสสิกหุคันดังกล่าว มีลูกศิษย์ของวัดนำมาถวายเมื่อ 2554 ก่อนนำมาจัดแสดงในพิพิธภัณฑ์ ในปี 2554 - 2555 ซึ่ง Mercedes Benz รุ่น W186 เป็นรถโบราณอายุอานามประมาณ 60 -70 ปีแล้ว ซึ่งวัดมีการสั่งซื้อนำเข้าอะไหล่บางส่วนเข้ามาใช้ซ่อมแซมบ้างเพราะรถยนต์ผุพังตามกาลเวลา ทั้งนี้ มีการจดประกอบการเสียหายจากกรมสรรพสามิตอย่างถูกต้อง รวมทั้งคู่มือจดทะเบียนจากกรมการขนส่งทางบก ทั้งยื่นกรานเสียงแข็งว่าเป็นรถจดทะเบียนไม่ไช้รถที่นำเข้ามาจากต่างประเทศทั้งคัน เป็นซากรถเก่าที่ลูกศิษย์นำไปซ่อมปะผุ จัดซื้ออะไหล่มาประกอบขึ้นใหม่ เพียงแต่ไม่สามารถเปิดเผยรายละเอียดผู้บริจาคได้

ขณะที่หัวหน้าหมู่คนสำคัญของสมเด็จพระมหารัชมังคลาจารย์คือ พระราชวิจิตรปฏิภาณ หรือ “เจ้าคุณพิพิธ” ได้อธิบายเอาไว้ว่า “กรณีรถหุ ซึ่งความจริงน่าจะเรียกว่ารถบุโรทั่ง เพราะเป็นรถเบนซ์เก่าๆ ถ้ามว่าถ้าเป็นรถหุ สมเด็จพระท่านเคยนั่งไปทอดคนมัย ก็ไม่เคยนั่ง เรื่องนี้มีอยู่ว่าสมเด็จพระท่านเคยนั่งรถเก่าๆ คันหนึ่งไปปฏิบัติหน้าที่ เมื่อมีคนมาเห็นก็ว่าสมเด็จพระท่านมีรถเก๋ารักษาไว้ดี ก็มีคน 2 พวก คือ 1 เอมารถเพราะเก็บในบ้านไม่ได้แล้ว เนื่องจากต้องเสียหาย สมเด็จพระท่านก็รับ เพื่อให้คนศึกษาเป็นประวัติศาสตร์ 2 คนที่มีปัญหาเรื่องเงิน เอมารถขายให้ ท่านก็เมตตาซื้อไว้ ซึ่งความเมตตานี้ก็ได้กลายมาเป็นศัสตรา ที่จะมาบาดมือท่าน”

“อยากให้เข้าใจว่า ถ้าเป็นรถหุมันต้องยี่ห้อโรลส์-รอยซ์ ราคา 60 ล้านบาท นั้น รถที่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ ล้วนแต่เป็นเป็นรถบุโรทั่ง ซื้อไว้สงเคราะห์ แค่เป็นยี่ห้อเบนซ์คนก็เลยคิดว่าฟู่ฟ่า ไปดูสภาพรถเถอะแล้วจะรู้ การที่มีผู้จะนำดีเอสไอไปตรวจสอบ อาตมาคิดว่า รัฐบาลคิดผิด คือจะตรวจสอบก็ตรวจสอบกันไป แต่ไม่ใช่ให้มาขวางเรื่องการตั้งสมเด็จพระสังฆราช”

ฟังการอธิบายของเจ้าคุณพิพิธแห่งสำนักวัดสุทัศน์แล้วก็ลองตรึกตรองเอาเองก็แล้วกันว่า ชอบด้วยเหตุผลหรือไม่ ทำไมเจ้าประคุณสมเด็จพระวัดปากน้ำถึง ชอบสะสมรถโบราณ และเป็นรถบุโรทั่งดังที่กล่าวจริงหรือไม่

อย่างไรก็ตาม ต้องบอกว่าเรื่องนี้ ทาง DSI กำลังเร่งพิจารณาตรวจสอบอีกครั้งหลังเป็นคดีความมาตั้งแต่ปี 2556 โดยทาง พ.ต.ต.วรรณ ศรีล้ำ ผู้อำนวยการศูนย์บริหารคดีพิเศษ DSI เป็นเจ้าภาพดำเนินการพร้อมประกาศว่าจะใช้เวลาตรวจสอบเอกสารหมดที่ได้รับมอบมาจากทางวัดปากน้ำ ภาษีเจริญเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ในระยะเวลา 1 เดือน เพื่อคลี่คลายปมร้อนสันคลอนเก้อ้อสังฆราชที่ประชาชนกำลังจับตามองอย่างใกล้ชิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“ในการตรวจสอบเอกสารทั้งหมดไม่เกิน 1 เดือน จากนั้น DSI ก็จะตรวจสอบด้านกายภาพรถ ซึ่งถือว่าเป็นวัตถุพยาน โดยมีผู้เชี่ยวชาญของบริษัทเบนซ์ฯ ซึ่งจะใช้เวลาเพียง 1 วันเท่านั้น ส่วนจะนำรถมาตรวจสอบที่ DSI หรือมาตรวจที่วัดหรือไม่นั้นต้องมีการประชุมพูดคุยกันก่อน และต้องดำเนินการตรวจสอบเอกสารให้ครบถ้วน ทั้งนี้ DSI ยืนยันจะรีบดำเนินการตรวจสอบเพื่อให้ทราบผลโดยเร็วเพื่อประโยชน์ของสังคมและทุกฝ่าย ส่วนการจะเรียกสอบสวนเจ้าชวงหรือไม่นั้น ต้องขอดูรายละเอียดตามเอกสารก่อน หากตรวจสอบเอกสารแล้วพบว่าเกี่ยวข้องก็ต้องเรียกมาสอบสวนตามขั้นตอนของกฎหมาย”

ทางด้าน คำเกิง จินดาหระ ไวยาวัจกร วัดปากน้ำภาษีเจริญ ให้ข้อมูลว่า เจ้าประคุณอินดีให้ตรวจสอบทุกกรณี หากตรวจสอบพบความผิดใดทางวัดมีความยินดีปฏิบัติตามกฎหมาย พร้อมกล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการจัดแสดงรถคลาสสิกหรือภายในพิพิธภัณฑ์พระมหาเจดีย์มหารัชมงคล

“ที่นี้เป็นพิพิธภัณฑ์พื้นบ้าน เพื่อให้คนรุ่นหลังได้ศึกษาความไปในอดีต ซึ่งมีทั้ง รถเก่า เรือ มีอายุหลายสิบปี ซึ่งเป็นของในอดีตที่ชาวบ้านมี อีก 20 ปี อาจไม่มีสิ่งของเหล่านี้ ถ้าใครมีของโบราณมาบริจาคก็จะนำมาเก็บไว้ในพิพิธภัณฑ์แห่งนี้ทั้งหมด ซึ่งการตรวจสอบครั้งนี้วัดก็ไม่ได้รู้สึกอะไรมาก เป็นวัดก็ต้องอยู่ในความสงบ เป็นสิทธิของส่วนบุคคล ถูกผิดก็ว่ากันไปตามกฎหมาย”

สำหรับในแง่กฎหมายตามรายงานข่าวระบุว่า หากตรวจสอบพบความผิดในเรื่องการหลบเลี่ยงภาษีรถยนต์หรือนำเข้าจริง การกระทำดังกล่าวเข้าข่ายผิด พ.ร.บ.ศุลกากร มาตรา 27 ฐานสำแดงเอกสารเท็จ หลีกเลี่ยงอากร ลักลอบนำเข้าสินค้าหนีด้านศุลกากรออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บนและเขตปลอดอากร ต้องระวางโทษปรับ 4 เท่าของอากรที่หลบเลี่ยงจำคุกไม่เกิน 10 ปี หรือทั้งปรับทั้งจำ รวมทั้งอาบัติปราชิกตามพระวินัยสงฆ์

ส่วนสุดท้ายเรื่องจะจบลงอย่างไร...ในอีกไม่ช้าคงรู้กัน

2.2 ศาสนาคริสต์

1. การห้ามการรักร่วมเพศ >< เสรีทางเพศในปัจจุบัน (การแต่งงานระหว่างเพศเดียวกัน)

ด้านศาสนา

คริสเตียนกับเกย์และเลสเบียน โดย ดร.เลิศ ทิสยากร

2/28/2010

“ผิดหรือที่เดียนเป็นเกย์หรือเป็นเลสเบียน” อาจจะเป็นคำถามที่ดูเหมือนจะตอบได้ไม่ยากนักทั้งคาทอลิกกับคริสเตียน เพราะหลักข้อเชื่อของทั้งสองนั้นไม่ยอมรับพฤติกรรมการผิดเพศดังกล่าว ทุกนั้วจะชี้ประณาม เกย์และเลสเบียน ว่าเป็นความผิดบาปต่อพระวณะและนำพระทัยพระเจ้า คริสเตียนหลายคนทนต่อการตัดสินใจเช่นนี้และเกิดความกดดันในชีวิตไม่ไหวจนต้องฆ่าตัวตาย คงต้องอ้างอิงสถิติของสหรัฐว่ากว่า 30 % ของผู้ฆ่าตัวตายนั้วมีเหตุผลมาจากการที่ตัวเองเป็นเกย์และเลสเบียน หรือที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการเรียนการสอนเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เรารู้จากกันว่า โฮโมโอฟเบีย และสถิติทั่ว ๆ ไปของการฆ่าตัวตายก็บ่งชี้ว่ามีจำนวนสูงกว่ามากถึง 8 เท่าของผู้ฆ่าตัวตายทั่วไป

สำหรับคาทอลิกแล้ว คงจะต้องยอมรับการตัดสินใจโดยไม่มีคำโต้แย้งอะไรได้ทั้งสิ้น เพราะ วาติกันคือกระบอกเสียงแห่งเดียวและแห่งสุดท้ายที่จะตัดสินเรื่องนี้ และได้ชี้ขาดลงไปแล้วว่าเป็นความผิดบาป แต่สำหรับคริสเตียนแล้ว มีคำโต้แย้งต่อหลักข้อเชื่อนี้ออกมาไม่น้อย โดยให้เหตุผลทางข้อพระคัมภีร์ และยังได้อ้างอิงเหตุผลทางการแพทย์มาทำการสนับสนุนด้วย ซึ่งก็มีทั้งการแพทย์ทางจิต และทางกาย

พระคัมภีร์ที่ใช้อ้างอิงบ่อยเพื่อลบล้างหลักข้อเชื่อพื้นฐานที่เชื่อว่าเกย์หรือเลสเบียนนั้นมักจะอ้างว่า

พระเยซูได้มีคำสอนหลายร้อยเรื่องในพันธสัญญาและความคิดทางเพศ แต่ไม่มีแม้แต่สักครั้งเดียวที่พูดถึงการมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน เพราะพระองค์เชื่อว่าเรื่องดังกล่าวไม่ใช่เรื่องผิดบาปแต่ประการใด

มีข้อพระคัมภีร์เดิมหลายตอนที่แปลมาแล้วดูเสมือนหนึ่งว่าพระเจ้าประณามว่าเกย์หรือเลสเบียนนั้นผิด แต่ถ้าเราจะย้อนกลับไปดูภาษาเดิมที่ใช้เขียนพระคัมภีร์แล้ว เราจะเห็นได้ว่ามันไม่ได้มีความหมายเช่นนั้นเลยแต่ประการใด

ปฐม 19 พูดถึงการทำลายเมืองโสโดมที่เป็นเมืองรักร่วมเพศ ซึ่งเรามักจะแปลข้อพระคัมภีร์ตอนนี้ว่าคนในเมืองต้องการจะชมชื่นทุดสวรรค์เพศชาย ความเป็นจริงแล้ว ภาษาฮีบรูตรงนี้ไม่ค่อยชัดเจนนักควรจะแปลว่าเป็นเพศสัมพันธ์ทั่ว ๆ ไป ผู้วินิจฉัย 19 ดูเหมือนว่ากำลังพูดเรื่องเดียวกันกับปฐมการตอนนี้ และยืนยันให้เห็นว่า การเพศผิดของชาวเมืองโสโดมนั้นเป็นการมั่วสุมกันทางเพศมากกว่า ลนต 18:22 & 20:13 ดูเหมือนกำลังประณามการรักร่วมเพศชายหญิง แต่จริง ๆ แล้วเป็นการประณามการขายบริการทางเพศในวิหารเท่านั้น และถึงแม้ว่าจะเป็นการมีเพศสัมพันธ์ในรูปแบบเกย์และเลสเบียน ก็เป็นแค่เหมือนกฎบัญญัติอื่น ๆ อีก 612 บัญญัติที่ไม่เกี่ยวข้องกับคริสเตียนในปัจจุบัน

ฉบบ 23:17, 1 พกษ 14:24 และ 15:12 นั้นได้แปลมาผิดว่าเป็นรักร่วมเพศ ซึ่งจริง ๆ แล้วเป็นการขายบริการทางเพศในวิหาร

1 ซมอ 18:1-4; 20:41-42 และ 2 ซมอ 1:25-26 พูดถึงความสัมพันธ์สนิทชิดชอบแน่นแฟ้นระหว่างดาวิด และ โยนาธาน นั้นไม่มีเรื่องเพศเข้ามาเกี่ยวข้องแต่ประการใด

จึงสรุปได้ว่าพระคัมภีร์เดิม เช่นเดียวกับพระเยซู ไม่เคยประณามการรักร่วมเพศ แต่ประณามการชมชื่น ขายบริการทางเพศในวิหาร เท่านั้น

ในด้านการแพทย์นั้น มีการอ้างอิงการศึกษาของจิตแพทย์ว่า เป็นการเบี่ยงเบนทางการเพศสืบเนื่องจากสิ่งแวดล้อมที่ผิดต่อเกย์และเลสเบียนอย่างรุนแรงเมื่อยังเยาว์วัยอยู่ อาทิเช่น ถูกเพศเดียวกันชมชื่น ขาดพ่อ แวดล้อมด้วยเพศตรงข้าม หรืออาจจะมีความผิดตกบกพร่องทางร่างกายจาก

พันธกรรมผ่านทางยีน และโครโมโซม

จากการศึกษาของผู้เขียนพบว่า มีการศึกษาทางการแพทย์ที่บอกถึงความผิดปกติทางจิตใจและร่างกายที่มาจากสิ่งแวดล้อมเป็นพิษเมื่อยังเด็กหรือจากกรรมพันธุ์อาจเป็นสาเหตุของการเป็นเกย์และเลสเบียนได้จริงก็ตาม แต่ก็มีบทสรุปการศึกษาที่ออกมาเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าเช่นกันที่บอกว่าไม่สามารถจะยืนยันได้ว่าทั้งสองเป็นสาเหตุของการเป็นเกย์และเลสเบียน จึงสรุปได้ว่า ยังไม่มีข้อสรุปที่แท้จริงจากทางการแพทย์ในเรื่องนี้

ส่วนการกล่าวอ้างที่ว่าพระเยซูคริสต์และพระคัมภีร์เดิมไม่ได้พูดประณามเรื่องรักร่วมเพศเลยแม้แต่ครั้งเดียว จึงไม่ผิด ก็เป็นที่ยอมรับกันไม่ได้ เพราะการไม่พูดไม่จำเป็นต้องมีความหมายว่าเป็นการยอมรับเสมอไป

แต่ถ้าเราจะศึกษา รม 1:26 – 27; 1 คร 6:9; 1 ทธ 1:9; และ ยด 7 ก็จะได้เห็นว่าพระเจ้าไม่มีพระประสงค์ให้เราเป็นทั้งเกย์และเลสเบียน

“ผิดหรือที่เดียนเป็นเกย์หรือเป็นเลสเบียน” ก็คงจะต้องบอกว่า ผิดแน่นอนในสายพระเนตรของพระเจ้า แต่คงจะจบลงที่ตรงนี้ได้โดยไม่มีการขยายความต่อไป เพราะความผิดบาปนี้ หากใช้เป็นบาปที่ผู้กระทำบาปเป็นผู้กระทำโดยทั้งสิ้น คงจะไม่ผิดที่จะบอกว่า พระธรรมโรม 7:7-25 อธิบายความผิดของผู้กระทำผิดเหล่านี้ได้บ้าง ถึงแม้ว่านักศาสนศาสตร์บางท่านจะบอกว่า พระคัมภีร์ตอนนี้กำลังพูดถึง ผู้ที่ยังไม่เชื่อพระเจาก็ตาม ผมก็ยังเชื่อว่าไม่ผิดที่คริสเตียนอย่างเดียนที่เป็นเกย์หรือเป็นเลสเบียน จะกล่าวว่า “ข้าพเจ้าไม่เข้าใจการกระทำของข้าพเจ้าเอง เพราะว่าข้าพเจ้าไม่ทำสิ่งที่ข้าพเจ้าปรารถนาที่จะทำ แต่กลับทำสิ่งที่ข้าพเจ้าเกลียดชังนั้น” แต่ในความไม่เข้าใจนี้ เดียนจะต้องรู้ว่ามันก็ยังผิดบาปอยู่ดีและไม่ถูกต้องที่จะสนับสนุนการเป็นเกย์หรือเป็นเลสเบียนในรูปแบบใด ๆ ทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นการแสดงในละครทีวี วิทยุ เกย์พาร์ตี หรืออื่น ๆ

ส่วนคริสเตียนนั้น จะต้องรับเกย์หรือเป็นเลสเบียนด้วยความรักและความเข้าใจ ไม่ใช่ด้วยความเห็นใจและสงสาร ไม่ต้องสมเพช ไม่ต้องตำนิ ไม่ต้องขำ เพราะถ้าเราหันกลับไปมองตัวเราเองที่หน้ากระจกแล้ว แท้จริงเราก็อาจจะน่าสมเพช น่าถูกตำนิ และน่าขบขันกว่าก็ได้ เพราะเราทุกคนก็เป็นคนบาป ที่รอดนั้นก็รอดโดยพระคุณความรักของพระเจ้าทั้งสิ้น และหลายสิ่งในโลกนี้นั้น เราก็ไม่เข้าใจ ผมจึงไม่ขอตอบคำถามที่ว่า “ผิดหรือที่เดียนเป็นเกย์หรือเป็นเลสเบียน” อีก แต่ผมจะบอกว่า ผมรักทั้งเกย์และเลสเบียน

กฎหมายในปัจจุบัน

‘ชัยชนะของความรัก’ สหรัฐฯ รับรองการแต่งงานของคนรักเพศเดียวกันเป็นสิทธิตามรัฐธรรมนูญ

<https://prachatai.com/journal/2015/06/60018>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผู้สนับสนุนประเด็นนี้พากันเฉลิมฉลองด้วยแฮชแท็ก #LoveWins ในอินเทอร์เน็ต หลังจากศาลสูงสุดของสหรัฐฯ ตัดสินคดีที่รัฐโอไฮโอไม่ยอมรับการแต่งงานของคู่รักเพศเดียวกันที่จดทะเบียนจากรัฐอื่น โดยอ้างมาตรา 14 ของบทแก้ไขรัฐธรรมนูญว่าด้วยพลเมืองทุกคนได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายอย่างเท่าเทียม

27 มิ.ย. 2558 เมื่อวันศุกร์ที่ผ่านมาศาลสูงสุดของทางการกลางสหรัฐอเมริกามีมติ 5 ต่อ 4 ตัดสินให้การแต่งงานของคนรักเพศเดียวกันในทุกรัฐของอเมริกาเป็นเรื่องถูกกฎหมาย และการสั่งห้ามการแต่งงานของคนรักเพศเดียวกันถือเป็นการขัดต่อหลักรัฐธรรมนูญ

ศาลสูงสุดสหรัฐฯ ตัดสินคดีที่ชื่อ Obergefell v. Hodges ซึ่งเป็นคดีที่คู่รักเพศเดียวกันในรัฐโอไฮโอฟ้องร้องกรณีที่รัฐโอไฮโอไม่ยอมรับการแต่งงานของคู่แต่งงานเพศเดียวกันที่จดทะเบียนแต่งงานจากรัฐอื่นคือแมริแลนด์ที่เป็นรัฐที่อนุญาตให้มีการแต่งงานของคนรักเพศเดียวกันได้ตั้งแต่ปี 2556

โดยศาลตัดสินให้คู่แต่งงานเพศเดียวกันมีสิทธิโดยชอบธรรมตามบทบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญสหรัฐฯ มาตรา 14 ซึ่งระบุถึงสิทธิของพลเมืองที่จะได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายอย่างเท่าเทียมกัน โดยในบรรทัดแรกของคำตัดสินจากศาลระบุว่า “บทบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญสหรัฐฯ มาตรา 14 กำหนดให้รัฐ (โอไฮโอ) จดทะเบียนสมรสให้กับคนสองคนที่เป็นเพศเดียวกันได้ และกำหนดให้รัฐยอมรับสภาพของทั้งสองคนในฐานะคู่สมรสที่จดทะเบียนภายนอกรัฐอย่างถูกต้องตามกฎหมายได้” เว็บไซต์ดิแอตแลนติคระบุว่าคำตัดสินคดีนี้เป็นที่รอคอยของทั้งกลุ่มผู้สนับสนุนและผู้คัดค้านการแต่งงานของคนรักเพศเดียวกัน โดยผู้พิพากษาชาวคริสต์นิกายคาโธลิก แอนโธนี เคนเนดี หนึ่งในผู้ลงมติระบุว่าคำตัดสินใจแต่งงานของคนรักเพศเดียวกันถือเป็นเรื่องทางเลือกส่วนบุคคล และการแต่งงานถือเป็นการสนับสนุนการใช้ชีวิตร่วมกันของคนสองคนที่แตกต่างจากพันธะร่วมกันระหว่างบุคคลในรูปแบบอื่น คู่รักเพศเดียวกันมีสิทธิที่จะอยู่ร่วมกันอย่างใกล้ชิดเช่นเดียวกับคู่รักที่เป็นคนต่างเพศ

ถึงแม้ว่าในเวลาต่อมาผู้พิพากษาจะมีท่าทีลังเลโดยส่วนหนึ่งระบุว่า การแต่งงานของคนรักเพศเดียวกันจะเป็นอันตรายต่อเด็กและครอบครัวและเกรงว่าจะทำให้ระเบียบในสังคมอเมริกันที่มีมานานสูญหายไป แต่เคนเนดีก็ระบุว่ากลุ่มคู่รักต่างเพศเองก็ไม่ได้ถูกบังคับโดยกฎหมายให้ต้องมีลูกและฝ่ายคนรักเพศเดียวกันก็สามารถมีลูกได้โดยการอุปการะลูกเลี้ยงหรือด้วยวิธีการทางพันธุกรรมศาสตร์ และในข้อถกเถียงเกี่ยวกับ “ระเบียบในสังคม” เคนเนดีก็ระบุว่า การแต่งงานถือเป็นกุญแจสำคัญในการสร้างระเบียบในสังคม และการกีดกันคนรักเพศเดียวกันออกจากสถาบันหลักทางสังคมก็ถือเป็นเรื่องที่เสื่อมเสีย และสถาบันการแต่งงานเองก็มีการเปลี่ยนแปลงตามยุคสมัย

“จุดกำเนิดของการสมรสมีลักษณะความเป็นศูนย์กลางในตัวเอง แต่มันก็ไม่ได้แยกห่างจากการพัฒนาทางสังคมและการพัฒนาด้านกฎหมาย” ผู้พิพากษาเคนเนดีระบุ

หลังคำตัดสินในครั้งนี้นักกิจกรรมด้านความหลากหลายทางเพศที่รณรงค์เรื่องคดีนี้เสมอมา รวมถึงผู้คนที่สนับสนุนการแต่งงานของคนรักเพศเดียวกันพากันแสดงความยินดีโดยบอกว่ามันคือ “ชัยชนะของความรัก” ในเว็บไซต์โซเชียลเน็ตเวิร์กอย่างทวิตเตอร์มีผู้คนพากันโพสต์แสดงความยินดีพร้อมแฮชแท็ก #LoveWins พร้อมรูปหัวใจสีรุ้ง

ผู้คนที่รอฟังคำตัดสินอยู่นอกศาลก็พากันแสดงความยินดีทั้งรอยยิ้มและน้ำตารวมถึงการสวมกอดคู่รักของพวกเขา มีผู้คนที่ขมขมตามท้องถนนในที่อื่นๆ ของประเทศก็พากันแสดงความยินดีด้วยการโบกธง

สร้างและธงชาติสหรัฐฯ

สำนักข่าวเดอะการ์เดียนระบุว่าคำตัดสินในครั้งนี้ถือเป็นประวัติศาสตร์ครั้งสำคัญสหรัฐฯ ทำให้จำนวนรัฐที่อนุญาตให้มีการแต่งงานระหว่างคนรักเพศเดียวกันได้เพิ่มขึ้นจาก 37 รัฐ เป็น 50 รัฐ ซึ่งนับเป็นจำนวนรัฐทั้งหมดในอเมริกาและทำให้สหรัฐฯ นับเป็นประเทศที่ 21 ที่มีการยอมรับการแต่งงานของคนรักเพศเดียวกันได้ทั่วประเทศ

ประธานาธิบดีบารัค โอบามา ของสหรัฐฯ กล่าวว่าคำตัดสินของศาลในครั้งนี้ถือเป็น “ชัยชนะของอเมริกา”

“การตัดสินในครั้งนี้เป็นการยืนยันว่าชาวอเมริกันนับล้านคนมีความเชื่อในหัวใจตัวเองอยู่แล้วว่า เมื่อชาวอเมริกันทุกคนได้รับการปฏิบัติอย่างเสมอภาค พวกเราทุกคนก็จะมีเสรีภาพมากขึ้นด้วย” บารัค โอบามากล่าว

อย่างไรก็ตามมาร์ค ทาคาโนะ ส.ส. จากรัฐแคลิฟอร์เนียที่เปิดเผยว่าตนเองเป็นคนรักเพศเดียวกัน กล่าวว่า กลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศยังคงต้องต่อสู้ในอุปสรรคเรื่องอื่นๆ ต่อไปเพื่อยืนยันในสิทธิความเป็นพลเมืองของตนเอง เช่น การต่อสู้เรื่องการเลือกปฏิบัติในด้านที่พักอาศัยหรือการทำงาน แต่เขาก็มองในแง่ดีว่าคำตัดสินในครั้งนี้

ประเทศที่คนเพศเดียวกันสามารถแต่งงานกันได้อย่างถูกกฎหมาย มี 19 ประเทศ ได้แก่

- Argentina - อาร์เจนตินา
- Belgium – เบลเยียม
- Brazil - บราซิล
- Canada - แคนาดา
- Denmark - เดนมาร์ก
- England - อังกฤษ
- France - ฝรั่งเศส
- Iceland - ไอซ์แลนด์
- Mexico - แม็กซิโก
- Netherlands - เนเธอร์แลนด์
- New Zealand - นิวซีแลนด์
- Norway - นอร์เวย์
- South Africa - แอฟริกาใต้
- Portugal - โปรตุเกส
- Spain - สเปน
- Sweden - สวีเดน
- United State - สหรัฐอเมริกา
- Uruguay - อูรุกวัย
- Wales - เวลส์

แต่อย่างไรก็ตามยังมีอีกหลายสิบประเทศ ที่มีกฎหมายการเปลี่ยนค่านำหน้าชื่อ

ส่งผลให้เทศที่ 3(ที่แปลงเทศ) มีสิทธิแต่งงานจดทะเบียนแบบถูกต้องกฎหมายอย่างชายหญิงไปโดยปริยาย (คือเปลี่ยนเป็นนายกับนางสาวก็แต่งได้ (หารายละเอียดเพิ่มไม่เจอว่าทำไมแต่คาดว่าเป็นการเลี่ยงบาลีไปใช้ช่องว่างของกฎหมาย)

ประเทศในเอเชียตะวันออกและ เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่มีการรองรับการเปลี่ยนคำนำหน้าชื่อได้แก่ จีน(+ฮ่องกง+มาเก๊า)

ไต้หวัน

ญี่ปุ่น

เกาหลีใต้

สิงคโปร์

อินโดนีเซีย

2. พระเจ้าเป็นเจ้าของชีวิต >< การการุณยฆาต

ด้านศาสนา

คริสเตียนกับ “การุณยฆาต”

จากนิยามของ “การุณยฆาต” ในตอนต้น เราเห็นชัดเจนว่าการุณยฆาตในแบบแรกนั้น เป็นการฆ่าด้วยเจตนา ไม่ว่าจะเป็แพทย์ฆ่าผู้ป่วย (involuntary euthanasia) หรือผู้ป่วยฆ่าตัวเอง (voluntary euthanasia) ซึ่งรวมทั้งการช่วยเหลือของแพทย์ (assisted suicide) ด้วย การกระทำนี้ผิดหลักจริยธรรม คริสเตียนอย่างแน่นอนอนเพราะมันเป็เจตนาที่จะนำเสนอความตายเข้ามาในสถานการณ์ที่ไม่จำเป็นจะต้องมีการเสียชีวิต และพระคัมภีร์ก็ได้ให้เหตุและผลกับเราไว้อย่างชัดเจนในเรื่องนี้ดังต่อไปนี้

พระคัมภีร์คัดค้านการุณยฆาต

พระคัมภีร์ไม่ได้มีการกล่าวถึงเรื่องการุณยฆาตแบบตรงๆ แต่ก็มีข้อพระคัมภีร์มากมายที่กล่าวเกี่ยวเนื่องกับเรื่องนี้และสามารถนำมาเป็นจุดยืนให้กับเราได้อย่างชัดเจนต่อท่าทีที่เราควรมีต่อการการุณยฆาต

พระเจ้าเท่านั้นที่มีสิทธิสูงสุดเหนือชีวิตของมนุษย์ ไม่มีผู้ใดที่มีสิทธิที่จะคร่าชีวิตของตนเองหรือของผู้อื่น

“จงดูเถิด เราเองนี่แหละคือผู้นั้น ไม่มีพระอื่นใดนอกจากเรา เราทำให้ตายและเราให้ชีวิต เราทำให้บาดเจ็บและเรารักษาให้หาย และไม่มีผู้ใดช่วยให้พ้นมือของเราไปได้” (ฉธบ. 32:39)

พระเจ้าทรงบัญญัติไว้อย่างชัดเจนว่า “อย่าฆ่าคน” (อพย. 20:13) มนุษย์ไม่มีสิทธิอำนาจเหนือชีวิตของผู้อื่นและตนเอง พระเจ้าเท่านั้นที่ทรงมีสิทธิเหนือสิ่งที่ทรงสร้างของพระองค์ทุกอย่างซึ่งรวมถึงมนุษย์ทุกคน (ปฐม. 1:1) พระองค์เป็ทั้งผู้ประทานชีวิต และผู้รับชีวิตคืนไป (สดด. 24:1; โยบ 1:21; ฮบ. 9:27)

ผู้ที่สนับสนุนการทำการุณยฆาต เป็ผู้ที่สำคัญตนผิดและคิดว่ามนุษย์สามารถเล่นบทบาทพระเจ้าได้ เขาคิดว่าตนเองสามารถตัดสินใจหรือกำหนดได้ว่าใครควรมีชีวิตอยู่ หรือใครควรจะตายไป แต่มนุษย์เป็แค่เพียงสิ่งทรงสร้างเท่านั้นจึงไม่สามารถมีสิทธิเหนือชีวิตของตนเองหรือผู้อื่นได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชีวิตของมนุษย์มีค่า

มนุษย์เป็นสิ่งทรงสร้างของพระเจ้าที่พิเศษ เพราะพระองค์ทรงสร้างเราตามพระฉายาลักษณ์ของพระองค์ (ปฐมก. 1:27) มนุษย์จึงเปรียบเสมือนเพชรน้ำงามของพระเจ้า (มัธ. 6:26) มีค่าและสูงส่งที่สุด มนุษย์ต้องรับผิดชอบต่อชีวิตที่พระเจ้าทรงมอบให้ และไม่สามารถเอาคุณค่าของมนุษย์ไปเทียบกับสัตว์อื่นๆ ได้เลย ดังนั้นเราจึงไม่สามารถนำเอามาตรฐานการทำการการุณยฆาตกับสัตว์มาใช้กับมนุษย์ได้

การเข้าใจผิดของมนุษย์ในเรื่องกำเนิดที่มาของโลกนี้ ทำให้มีผลกระทบอย่างมากต่อความสำคัญและคุณค่าของมนุษย์ พวกคนที่เชื่อในทฤษฎีวิวัฒนาการก็เชื่อว่าไม่มีความแตกต่างอะไรระหว่างมนุษย์กับสัตว์ และถือว่าไม่ว่าจะเป็นเด็กทารกแรกเกิดหรือปลาตัวหนึ่ง ทั้งสองต่างก็เป็นบุคคลเหมือนกัน ความคิดเช่นนี้มีอิทธิพลอย่างมากกับหลักจริยธรรมต่างๆ ของโลก เช่นในเรื่องการทำแท้ง และเรื่องการุณยฆาตนี้

ยิ่งกว่านั้นการกล่าวว่า การทำการุณยฆาตจะเป็นการช่วยผ่อนเบาภาระทางการเงินของครอบครัว ผู้ป่วยหรือของสังคมและรัฐบาล ก็เท่ากับเป็นการยกย่องและให้ความสำคัญกับเงินมากกว่าชีวิตของมนุษย์ เป็นพวกวัตถุนิยมและไร้มนุษยธรรม เพราะหลักมนุษยธรรมคือการปกป้องชีวิตที่มีค่าที่พระเจ้าทรงสร้างมา ไม่ใช่การทำลายชีวิต ดังนั้นการุณยฆาตจึงเป็นการอ้างความเมตตาที่ไร้คุณธรรม

ความทุกข์และความทรمانเป็นบทเรียนที่ดีของชีวิต

ผู้ที่สนับสนุนการทำการุณยฆาตมีความเข้าใจอย่างผิดๆ ว่า ความทุกข์ยากลำบากและความเจ็บปวดทรمانเป็นสิ่งที่ไม่ดีและควรต้องหลีกเลี่ยงหรือกำจัดมันออกไป ไม่ว่าจะด้วยวิธีใดก็ตาม แม้ว่าวิธีนั้นมันจะชั่วร้าย เช่นการฆ่าคน (การุณยฆาต) ก็ตาม

แต่เราผู้เป็นคริสเตียน เรามีท่าทีและความเข้าใจในเรื่องความทุกข์ยากลำบากและความเจ็บปวดแตกต่างออกไป เราเชื่อว่าความทุกข์ทรمانไม่ใช่พระประสงค์ของพระเจ้า แต่พระองค์ทรงอนุญาตให้มันเกิดขึ้นกับมนุษย์ เพื่อให้เรารู้จักถึงความจำกัดของตนเอง และหันมาพึ่งพระเจ้า เรียนรู้ที่ไว้วางใจในพระองค์ เพราะในความทุกข์ยากลำบากนั้น พระองค์ทรงช่วยให้เราเติบโตขึ้นกับพระองค์ เรียนรู้ที่จะอดทนต่อความยากลำบากด้วยท่าทีแห่งสันติสุข เพื่อให้เราไปถึงซึ่งความไพบูลย์ของพระคริสต์ (รม. 5:3-4; ยก. 1:2-4; ยบ. 23:10; ฮบ. 12:11)

การปลิดชีวิตคนที่เจ็บปวดทุกข์ทรمانไม่ได้เป็นการแสดงถึงความกรุณา

การปลิดชีวิตคนที่เจ็บปวดไม่ได้เป็นทางออกหรือช่วยบรรเทาความทุกข์ของมนุษย์ได้อย่างแท้จริง แต่ตรงกันข้ามมันกลับกลายเป็นการเพิ่มทุกข์ให้แก่มนุษย์เสียอีก เนื่องจากการเสียชีวิตก่อนเวลาอันสมควร จุดมุ่งหมายหรือผลไม่ใช่ตัวกำหนดวิธีการ

การการุณยฆาตเป็นหลักจริยธรรมที่ถือจุดหมายมากกว่าวิธีการ เป็นการกระทำที่ผิดและโหดร้าย เป็นการฆ่าผู้อื่นหรือตนเอง เพราะคิดว่าสิ่งนั้นจะช่วยให้พ้นความทุกข์ทรمان รวมทั้งครอบครัวและสังคมจะได้ไม่ต้องแบกภาระหนัก

แต่การุณยฆาตเป็นการทำบาปและผิดอย่างมหันต์ เป็นการฆ่าผู้ที่บริสุทธิ์ และการุณยฆาตยังสามารถตกไปเป็นเครื่องมือของฆาตกรได้โดยนำเอาความกรุณาเป็นหลัก เช่น การทำการุณยฆาตสามีหรือภรรยาเพื่อหวังมรดก หรือการทำการุณยฆาตเพื่อหวังเอาอวัยวะของร่างกายไปช่วยชีวิตของอีกคนหนึ่ง

หนึ่งที่โลกคิดว่ามีคุณค่าและสมควรที่จะมีชีวิตอยู่มากกว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์หรือการขังนั้นเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แต่อีกประเด็นที่น่าสนใจและยังเป็นคำถามก็คือ การการุณยฆาตในแบบที่สองคือ การไม่รักษาและพยายามให้ตายตามธรรมชาตินั้นจะถือว่าเป็นการกระทำที่ผิดหลักจริยธรรมคริสเตียนหรือไม่ John Stott เสนอว่า การไม่กระทำ (withhold) หรือหยุดกระทำ (withdraw) การรักษาที่เปล่าประโยชน์ (useless treatment) จากผู้ป่วยที่ไม่มีทางรอดแน่แล้วหรือผู้ที่เป็นโรคร้ายแรงที่ไม่มีทางรักษาให้หายได้แล้ว (terminally ill patient) นั้นไม่เรียกว่าเป็น “การุณยฆาต” หรือแม้ว่าจะเป็นการให้การรักษาหรือใช้ยา (เช่น ยาแก้ปวดชนิดรุนแรง) บางอย่างที่มีผลข้างเคียงอาจทำให้ผู้ป่วยเสียชีวิตเร็วขึ้นได้ แต่เราก็ไม่เรียกการกระทำดังกล่าวว่าเป็น “การุณยฆาต” เนื่องจากเจตนาในการรักษาหรือใช้ยานั้นเป็นเพียงเพื่อการรักษาชีวิตและบรรเทาความเจ็บปวดไม่ใช่เจตนาจะทำให้เสียชีวิต เพราะในทั้งสองกรณีนี้ ความตายเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้แล้ว

เช่นตัวอย่างของฮันนาห์ การที่แพทย์ต้องการที่จะผ่าตัดเปลี่ยนหัวใจของเธอ แม้ว่ามันเสี่ยงและไม่มี การรับประกันว่าเธอจะไม่ต้องเข้ารับการผ่าตัดอีกครั้ง แต่การกระทำนั้นก็ทำไปเพื่อรักษาชีวิตของเธอ ไม่ใช่เพื่อฆ่าเธอ จึงไม่เรียกว่าการุณยฆาตอย่างแน่นอน แต่ส่วนการปฏิเสธไม่เข้ารับการรักษาก็ยังมี หนทางอยู่นั้นแต่เลือกที่จะตาย ผู้สอนเห็นว่าเป็นการการุณยฆาตที่เข้าข่ายในแบบที่สอง เพราะยังมี หนทางรักษาแต่เธอเลือกที่จะไม่เผชิญกับความเจ็บปวดที่อาจเกิดขึ้นจากการผ่าตัดแต่ขอเลือกที่จะเสียชีวิต

ถึงแม้ว่าเราไม่สามารถขีดเส้นแบ่งอย่างชัดเจนในเรื่องนี้ แต่มันก็มีรากฐานหรือเจตนาต่างกันระหว่างการเป็นต้นเหตุทำให้ผู้หนึ่งผู้ใดเสียชีวิตซึ่งก็คือ “การุณยฆาต” กับการอนุญาตให้ผู้หนึ่งผู้ใดเสียชีวิตซึ่ง ไม่ใช่การุณยฆาต

เราจึงสรุปได้ว่าการุณยฆาต เป็นการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งหรือไม่ทำอย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งเป็น สาเหตุให้ผู้ป่วยเสียชีวิตด้วยเจตนา เป็นการเสียชีวิตที่มนุษย์ทำให้เกิดขึ้น ซึ่งต่างจากการอนุญาตให้ผู้ ป่วยเสียชีวิตตามธรรมชาติซึ่งได้พยายามรักษาอย่างเต็มที่แล้วและไม่สามารถทำการช่วยชีวิตไว้ได้ การ แทรกแซงหรือเพิ่มเติมการรักษาต่อไปอีกนั้น ก็จะเป็นเพียงแค่การยืดเวลาความตาย (prolong the process of dying) ออกไปเพียงเท่านั้น

แนวทางในการนำไปปฏิบัติจริง

เราควรทำหรือให้คำปรึกษากับผู้อื่นอย่างไรเมื่อเราต้องมาเผชิญกับสถานการณ์ที่อยากจะตัดสินใจเช่นนี้ โดยที่เราเองก็จะไม่ไปขัดขวางน้ำพระทัยของพระเจ้าที่จะให้ผู้หนึ่งผู้ใดเสียชีวิตและไปอยู่กับพระองค์ หรือที่เรียกกันว่าการยืดความตาย (prolong death) ในเวลาเดียวกัน

สิ่งหนึ่งที่เราทำได้คือ เรียนรู้จากประสบการณ์ชีวิตของผู้อื่นที่ได้เผชิญหน้ากับเหตุการณ์ความ เป็นความตายมาแล้ว ซึ่งอาจสามารถช่วยให้เรามีทัศนคติที่กว้างมากขึ้นและถูกต้องในเรื่องนี้ ที่สำคัญ ยังทำให้เราได้เรียนรู้ถึงความยิ่งใหญ่และสลบซับซ้อนของพระเจ้าผู้ที่เราไม่สามารถหาสูตรลัดหรือคำ ตอบตายตัวของแผนการณ์และน้ำพระทัยของพระองค์ได้

ต่อไปนี้เป็นพยานชีวิตของบุคคลที่มีชื่อเสียงในประเทศไทยซึ่งคัดลอกมาจากใบปลิวที่สร้างขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรรงงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่โดยไม่ขออนุญาตในการค้า ไม่ว่ากรรมใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากองค์กร TCM (www.thaichristianmedia.com) เพื่อเป็นพยานเรื่องพระเยซูให้กับผู้อื่น

ชีวิตที่พบคำตอบ ของทูน หิรัญทรัพย์ (ดารานักแสดงและพิธีกรรายการโทรทัศน์)

เมื่อผมอายุได้ 10 ขวบ มีเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับผมเหมือนฝันร้าย ผมไม่สบายเป็นเวลาสามคืนด้วยกันโดยมีไข้สูงมากและมีอาการอย่างอื่นตามมา เช่น อาเจียนหนักและปัสสาวะเป็นเลือดเฉพาะในช่วงเวลากลางคืนแต่ในช่วงเวลากลางวันก็เป็นปกติ

จนในคืนที่สี่ ขณะที่ผมกำลังเดินไปห้องน้ำผมก็หมดสติและล้มอย่างแรง คนที่บ้านก็นำผมส่งโรงพยาบาลและผมก็ไม่ฟื้นอีกเลยจนระยะเวลาผ่านไปเกือบเดือน

อาการป่วยของผมไม่ได้เกิดจากความเจ็บป่วยธรรมดา แต่เป็นโรคไข้เลือดออก ซึ่งเป็นโรคระบาดชนิดใหม่ในโลกที่เพิ่งถูกค้นพบในขณะนั้นและกำลังระบาดอย่างรวดเร็วในประเทศไทย มีเด็กมากมายได้เป็นโรคระบาดนี้และเสียชีวิตภายในหนึ่งอาทิตย์

ในกรณีของผม แพทย์หลายท่านก็ได้พยายามรักษาอย่างสุดความสามารถ แต่ก็ไม่มีอะไรดีขึ้น ในราวสี่ทุ่มหัวหน้าแพทย์ประจำบ้านได้แจ้งให้ครอบครัวผมทราบว่าไม่คิดว่าผมจะมีชีวิตรอดถึงวันรุ่งขึ้น และวิธีที่จะช่วยให้ผมจากไปอย่างไม่เจ็บปวดทรมาน คือฉีดยานอนหลับให้ผมได้ตายอย่างสบาย แต่ฉันอยู่กับการตัดสินใจของครอบครัวผมว่าจะทำหรือไม่

ด้วยความหวังเพียงน้อยนิด คุณแม่ได้โทรศัพท์ไปยังโบสถ์คริสต์แห่งหนึ่ง และขอให้อาจารย์ที่โบสถ์มาช่วยอธิษฐานให้กับผมเป็นครั้งสุดท้ายที่โรงพยาบาล เกือบเที่ยงคืนอาจารย์ก็มาถึงและหลังจากอธิษฐานสักครู่หนึ่งไม่ถึงสิบห้านาทีท่านก็เดินออกไป และทุกคนก็เดินเข้ามาที่เตียงของผมเพื่อมองผมเป็นครั้งสุดท้ายและกล่าวอำลา

และสิ่งอัศจรรย์ก็ได้บังเกิดขึ้น เมื่อเวลาตีห้าในขณะที่ทุกคนกำลังครึ่งหลับครึ่งตื่น พวกเขาได้เห็นนิ้วมือของผมขยับ ต่อมาก็เริ่มส่งเสียงครางและคำพูดแรกของผมคือ “น้า” เมื่อผมพูดออกไปอย่างนั้น มันทำให้ทุกคนร้องไห้อีกครั้ง แต่เป็นการร้องไห้ด้วยความยินดีของทุกคน จากนั้นผมก็ค่อยๆ ตื่นจนเป็นปกติ วันนั้นผมยังมีชีวิตอยู่ขอบคุณพระเจ้า

ด้านสังคมปัจจุบัน

ข้อสนับสนุนการ “การุณยฆาต”

ผู้คนที่สนับสนุนการทำการุณยฆาตมักจะใช้เหตุผลและข้ออ้างต่อไปนี้เพื่อแสดงถึงจุดยืนของตนในการสนับสนุนการทำการุณยฆาต

ทุกคนมีสิทธิที่จะเสียชีวิตอย่างมีเกียรติ

ทุกคนมีสิทธิเหนือชีวิตของตนเอง และสามารถเลือกที่จะเสียชีวิตอย่างมีเกียรติ มีศักดิ์ศรีได้ ซึ่งการตายอย่างช้าๆด้วยความทุกข์ทรมาน การที่ต้องตกอยู่ในสภาพที่น่าสังเวชจนไร้ศักดิ์ศรี ถูกมองว่าไม่มีคุณค่า เป็นการตายที่ไร้เกียรติ แต่การทำการุณยฆาตเป็นการให้โอกาสแก่ผู้ป่วยให้ได้เสียชีวิตอย่างมีเกียรติมีศักดิ์ศรีสมกับเป็นสัตว์ประเสริฐ

เป็นการแสดงออกของความเมตตาของผู้ที่ตกอยู่ในความทุกข์เวทนา

การทำการุณยฆาตเป็นการปลดปล่อยและช่วยเหลือให้ผู้ป่วยไม่ต้องทนทุกข์ทรมานต่อความเจ็บปวด

หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือว่า การไม่ทำการุณยฆาตนั้นเป็นความโหดร้าย และไม่มีเมตตาต่อผู้ป่วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่หรือใช้ประโยชน์ในทางอื่น

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพราะในเมื่อหมดทางรักษาเยียวยาแล้ว การมีชีวิตอยู่ต่อไปก็ไร้ประโยชน์ ดังนั้น การุณยฆาตจึงเป็นวิธีที่จะสามารถกำจัดความทุกข์ทรมานจากผู้ป่วยไปได้อย่างถาวรและมีประสิทธิภาพ

เป็นการแสดงความเมตตาต่อครอบครัวของผู้ป่วย

ผู้ที่เป็นญาติของผู้ป่วยที่เป็นโรคที่รักษาให้หายไม่ได้ นอกจากจะต้องร่วมทุกข์กับผู้ป่วยในทางด้าน

จิตใจแล้ว ครอบครัวของผู้ป่วยยังต้องแบกรับภาระอันหนักอึ้ง ซึ่งอาจจะเป็นไปได้ทั้ง การเสียเวลา กำลัง

ทรัพย์ อนาคต สังคม หรือการงาน และอื่นๆ โดยไม่จำเป็นเพียงเพื่อแคื่อยืดเวลาชีวิตของผู้ป่วยที่ไม่

สามารถใช้ชีวิตได้อย่างปกติแล้วออกไปเท่านั้น ดังนั้นการทำการุณยฆาตจึงเป็นหนทางที่สามารถช่วย

ญาติของผู้ป่วยให้พ้นจากภาระที่ไม่จำเป็นนี้ได้

ช่วยปลดปล่อยภาระอันหนักอึ้งให้กับสังคม

และนอกจากการยืดอยู่กับความเจ็บปวดที่ไม่อาจรักษาให้หายได้นั้นเป็นการเพิ่มภาระให้กับ

ครอบครัวของผู้ป่วยแล้ว การยืดอยู่นี้ยังเป็นภาระให้กับสังคมโดยรวมอีกด้วย เช่นแทนที่จะมีเตียง

ว่างให้กับผู้ป่วยท่านอื่นที่ยังมีทางรักษาเยียวยาแต่กลับมีผู้ป่วยที่ไม่มีทางรักษาให้หายมาใช้เตียงนั้น

แทน และค่ารักษาพยาบาลที่แพงขึ้นก็ยิ่งเพิ่มภาระค่าใช้จ่ายให้แก่สังคมเข้าไปอีกด้วย

เป็นการแสดงออกถึงมนุษยธรรม

การที่เห็นผู้อื่นต้องอยู่ในสภาพที่ทรมานทุกข์ทรมานแล้วไม่ช่วยเหลือนั้นเป็นการกระทำ

ที่ไร้มนุษยธรรม เช่นกันการไม่ช่วยให้ผู้ป่วยหลุดพ้นจากความเจ็บปวดด้วยการการุณยฆาตก็เป็นการ

กระทำที่ไร้มนุษยธรรมเช่นกัน

การุณยฆาตในต่างประเทศ

การุณยฆาตในความคิดแนวตะวันตก มีข้อพิจารณาหรือหลักการเกี่ยวกับการทำการุณยฆาตอยู่ 3

ประการ

เมื่ออยู่ในภาวะเจ็บปวดทรมานอย่างแสนสาหัส (มีปัญหายุ่งว่า เราจะใช้เทคโนโลยีมาช่วยระงับความ

เจ็บปวดได้มากน้อยแค่ไหน นานเท่าไหนและอย่างไร เพราะสิ่งเหล่านี้มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ป่วย

และเราจะใช้อะไรมาเป็นมาตรฐานวัดความเจ็บปวด เพราะถ้าผู้ป่วยมีภาวะซึมเศร้าหรือหมดหวังก็จะ

ทำให้รู้สึกว่าการุณยฆาตอย่างนั้นเสียหมด)

สิทธิส่วนบุคคลที่จะยุติชีวิตลง (มีปัญหายุ่งว่า ใครเป็นเจ้าของชีวิตและมีสิทธิเหนือร่างกายของผู้ป่วย)

บุคคลไม่ควรถูกบังคับให้ยุติชีวิตออกไปในสภาพที่ช่วยตนเองไม่ได้ และไร้การรับรู้ทางสมอง (มีปัญหา

อยู่ว่า สุดท้ายในการไม่ยุติชีวิตของผู้ป่วยออกไปนั้นหมายถึงการปล่อยให้ผู้ป่วยตายโดยตลอดอุปกรณ์

ทางการแพทย์ออกหรือหมายถึงการกระทำบางอย่างให้ผู้ป่วยเสียชีวิต)

3. การใช้ชีวิตแบบมีคู่ชีวิตคนเดียวห้ามหย่า >< กฎหมายการหย่าในปัจจุบัน

ด้านศาสนา

สำหรับคนที่แต่งงานแล้ว ข้าพเจ้าขอสั่ง (ไม่ใช่ข้าพเจ้าสั่งเอง องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงบัญชาไว้) ว่า

ภรรยาอย่าแยกจากสามีของนาง แต่ถ้านางทำเช่นนั้น นางต้องไม่แต่งงานอีก หรือไม่ก็ต้องกลับมาคืนดี

กับสามีของนาง และสามีอย่าได้หย่าร้างภรรยาของตนเลย

1 โครินธ์ 7 : 10-11

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คัมภีร์ไบเบิลและการหย่าร้าง

คัมภีร์ไบเบิลไม่ถือว่าการหย่าร้างเป็นเรื่องเล็กน้อย. ตามที่พระคัมภีร์กล่าว พระยะโฮวาพระเจ้าทรงถือว่าเป็นการทรยศและบ่งบอกถึงความเกลียดชังถ้าจะทิ้งคู่สมรสตามใจชอบของตัวเอง บางทีด้วยเจตนาจะหาคนใหม่. (มาลาคีย์ 2:13-16) การสมรสเป็นเครื่องผูกพันที่ถาวร. (มัดธาย 19:6) การสมรสหลายรายที่ต้องแยกกันด้วยสาเหตุเล็กๆ น้อยๆ น่าจะรักษาไว้ได้ถ้าคู่สมรสให้อภัยกันและกันมากขึ้น.—มัดธาย 18:21, 22

ถึงกระนั้น คัมภีร์ไบเบิลยอมให้หย่าและแต่งงานใหม่ได้ด้วยมูลเหตุอย่างหนึ่ง นั่นคือเพศสัมพันธ์นอกสายสมรส. (มัดธาย 19:9) ดังนั้น ถ้ารู้ว่าคู่สมรสนอกใจ คุณก็มีสิทธิ์จะหย่าขาดจากคู่ของคุณ. คนอื่นๆ ไม่ควรยึดเยียดความเห็นให้คุณ และบทความนี้ไม่มีจุดมุ่งหมายจะบอกคุณให้ทำอย่างไร. ท้ายที่สุด คุณเป็นคนที่ต้องรับผล ฉะนั้น คุณก็ต้องตัดสินใจเอง.—กาลาเทีย 6:5

กระนั้นก็ดี คัมภีร์ไบเบิลกล่าวว่า “คนฉลาดย่อมมองดูทางเดินของเขาด้วยความระวัง.” (สุภาพิต 14:15) ดังนั้น แม้คุณมีมูลเหตุที่จะหย่าได้ตามหลักพระคัมภีร์ คุณก็ควรคิดอย่างจริงจังว่าการทำเช่นนั้นจะมีผลอะไรตามมา. (1 โครินธ์ 6:12) เดวิดไนบริเตนกล่าวว่า “บางคนอาจคิดว่า เขาต้องตัดสินใจโดยเร็ว. แต่เนื่องจากผมเคยหย่ามาก่อน ผมสามารถพูดได้จากประสบการณ์ว่า จำเป็นต้องใช้เวลาคิดให้รอบคอบ.”

ด้านกฎหมาย

การหย่าร้าง คือ การหย่าเป็นการกระทำเพื่อสิ้นสุดความสัมพันธ์ทางการสมรสที่สร้างขึ้นอย่างถูกต้องตามกฎหมายและมีการแจ้งการสมรสเป็นหลักฐาน ทั้งนี้สามารถกระทำได้โดยการตกลงกันหรือโดยการตัดสินใจของศาล

การหย่านั้นถือเป็นการสิ้นสุดการสมรส การหย่าทำได้ 2 วิธี คือ

1. หย่าโดยความยินยอม คือ กรณีที่ทั้งคู่ตกลงที่จะหย่ากันตัวเอง กฎหมายบังคับว่า การหย่าโดยความยินยอมนั้นต้องทำเป็นหนังสือและมีพยานลงลายมือชื่ออย่างน้อย 2 คน และถ้าการสมรสนั้นมีการจดทะเบียนสมรส(ตามกฎหมายปัจจุบัน)การหย่าก็ต้องไปจดทะเบียนหย่าต่อนายทะเบียนที่อำเภอหรือกิ่งอำเภอด้วย มิฉะนั้นการหย่าย่อมไม่สมบูรณ์

1.1 การหย่าโดยความยินยอมทั้ง 2 ฝ่าย ณ สำนักงานทะเบียนเดียวกับสถานที่แจ้ง ให้กระทำ ณ ที่ว่าการอำเภอหรือสำนักงานเขตแห่งใดก็ได้

หลักฐานที่ต้องนำไปแสดง

1. หนังสือข้อตกลงการหย่าหรือสัญญาการหย่า ซึ่งมีพยานลงลายมือชื่ออย่างน้อย 2 คน
2. บัตรประจำตัวประชาชน หรือบัตรประจำตัวข้าราชการของทั้งสองฝ่าย
3. ใบสำคัญการสมรสทั้ง 2 ฉบับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. พยานบุคคล 2 คน ถ้าไม่มีนายทะเบียนจะหาให้แต่ต้องเสียค่าป่วยการพยาน 2.50 บาท

5. ค่าธรรมเนียมไม่ต้องเสียเว้นแต่ค่าป่วยการพยานที่นายทะเบียนหาให้ 2.50 บาท

1.2 การหย่าโดยความยินยอมทั้งสองฝ่าย ต่างสำนักงานทะเบียนที่แจ้งให้กระทำ ณ ที่ว่าการอำเภอ หรือสำนักงานเขตแห่งใดก็ได้ โดยต่างฝ่ายต่างยื่นคำร้อง ณ สำนักงานทะเบียนที่ตนสะดวก หลักฐานที่ต้องนำไปแสดง

1. บัตรประจำตัวประชาชนหรือบัตรประจำตัวข้าราชการทั้งสองฝ่าย

2. ใบสำคัญการสมรสทั้ง 2 ฉบับ

3. หนังสือยินยอมการหย่า ซึ่งพยานลงชื่อการหย่าอย่างน้อย 2 คน

4. ค่าธรรมเนียมไม่ต้องเสีย เว้นแต่ค่าป่วยการพยาน 2.50 บาท

2.หย่าโดยคำพิพากษาของศาล กรณีคู่สมรสฝ่ายหนึ่งประสงค์จะหย่า แต่อีกฝ่ายหนึ่งไม่ต้องการหย่าจึง ต้องมีการฟ้องหย่าขึ้น เหตุที่จะฟ้องหย่าได้คือ

2.1 สามีนุปลการเลี้ยงดู หรือยกย่องหญิงอื่นเป็นภริยาหรือภริยามิชู อีกฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้

2.2 สามีหรือภริยาประพฤติชั่ว ไม่ว่าจะความประพฤติเช่นนั้นเป็นความผิด อาญาหรือไม่ ถ้าความ ประพฤติเช่นนั้นเป็นเหตุให้อีกฝ่ายหนึ่ง

– ได้รับความอับอายขายหน้าอย่างร้ายแรง

– ได้รับความดูถูกเกลียดชัง หากยังคงสถานะของความเป็นสามีภริยากันต่อไป

– ได้รับความเสียหายหรือเดือดร้อนเกินควร ในเมื่อเอาสภาพฐานะ และความเป็นอยู่ร่วมกันฉันสามี ภริยา มาค่านึงประกอบอีกฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้

คำว่า “ประพฤติชั่ว” เช่น สามีเป็นนักเลงหัวไม้ เที้ยวรังแกผู้อื่น เล่นการพนัน หรือสูบบุหรี่ กัญชา เป็นต้น

1.3 สามีหรือภริยาทำร้ายหรือทรมาณร่างกายหรือจิตใจหมิ่นประมาทหรือ เหยียดหยามอีกฝ่ายหนึ่ง หรือบุพการีอีกฝ่ายหนึ่ง แต่ต้องเป็นการร้ายแรงด้วย อีกฝ่ายจึงจะฟ้องหย่าได้

1.4 สามีหรือภริยาจงใจละทิ้งร้างอีกฝ่ายหนึ่งไปเกิน 1 ปี อีกฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้

การละทิ้งร้างนี้ หมายถึง การที่ฝ่ายหนึ่งจงใจละทิ้งอีกฝ่ายหนึ่ง แต่หากไม่เป็นการจงใจ เช่น ต้องติด ราชการทหารไปชายแดน เช่นนี้ไม่ถือเป็นการทิ้งร้าง

1.5 ฝ่ายหนึ่งต้องคำพิพากษาให้จำคุกและถูกจำคุกเกิน ๑ ปี โดยที่อีกฝ่ายหนึ่งมิได้มีส่วนในความผิด หรือยินยอมหรือรู้เห็นเห็นใจ และการเป็นสามีภริยากันจะทำให้อีกฝ่ายหนึ่งได้รับความเสียหายหรือ เดือดร้อนเกินควร อีกฝ่ายฟ้องหย่าได้

1.6 สามีและภริยาสมัครใจแยกกันอยู่ตลอดมาเกิน ๓ ปี หรือแยกกันอยู่ ตามคำสั่งเป็นเวลาเกิน ๓ ปี ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้

1.7 สามีหรือภริยาถูกศาลสั่งให้เป็นคนสาบสูญ หรือไปจากภูมิลำเนาหรือ ถิ่นที่อยู่เป็นเวลาเกิน 3 ปี โดยไม่มีใครทราบแน่ว่าเป็นตายร้ายดีอย่างไร อีกฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้

1.8 สามีหรือภริยาไม่ให้ความช่วยเหลือ อุปการะเลี้ยงดูอีกฝ่ายหนึ่ง ตามสมควร หรือทำการเป็น ปฏิปักษ์ต่อการเป็นสามีหรือภริยาอย่างร้ายแรง แต่การกระทำนั้นต้องถึงขนาดที่ทำให้อีกฝ่ายหนึ่ง เดือดร้อนโดยเอาสภาพ ฐานะ และความเป็นอยู่ร่วมกันฉันสามีภริยามาค่านึงประกอบ อีกฝ่ายหนึ่ง ฟ้องหย่าได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.9 สามีหรือภริยาเป็นบ้ำตลอดมาเกิน ๓ ปี และความเป็นบ้านนั้น มีลักษณะยากที่จะหายได้ และความเป็นบ้ำต้องถึงขนาดที่ จะทนอยู่ร่วมกันฉันสามีภริยาต่อไปไม่ได้ อีกฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้

1.10 สามีหรือภริยาทำผิดทณฑ์บนที่ทำให้ไว้เป็นหนังสือ ในเรื่องความประพฤติ อีกฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้ เช่น สามีขี้เหล้า ชอบเล่นการพนัน ย่อมทำหนังสือทณฑ์บนไว้กับภริยาว่าตนจะไม่ประพฤติเช่นนั้นอีก แต่ต่อมากลับฝ่าฝืน เช่นนี้ ภริยาฟ้องหย่าได้

1.11 สามีหรือภริยาเป็นโรคติดต่ออย่างร้ายแรง ซึ่งอาจเป็นภัยแก่อีกฝ่ายหนึ่ง นอกจากนี้โรคดังกล่าวต้องมีลักษณะเรื้อรัง คู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้

1.12 สามีหรือภริยามีสภาพร่างกาย ทำให้สามีหรือภริยานั้นไม่อาจ ร่วมประเวณีได้ตลอดกาล คู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้

ผลของการหย่า

1. ผลของการหย่าโดยความยินยอม การหย่าโดยความยินยอมนั้น ถ้าการสมรสเป็นการสมรสที่ไม่ต้องจดทะเบียน (การสมรสตามกฎหมายลักษณะฉั่วเมีย) การหย่าโดยความยินยอมก็มีผลทันทีที่ทำเป็นหนังสือถูกต้อง และลงลายมือชื่อทั้ง 2 ฝ่าย พร้อมทั้งมีพยานรับรอง 2 คน แต่ถ้าการสมรสนั้นเป็นการสมรสที่ต้องจดทะเบียน (ตามบรรพ 5) การหย่าโดยความยินยอมนั้นนอกจากจะต้องทำเป็นหนังสือแล้ว ยังต้องไปจดทะเบียนหย่าที่อำเภออีกด้วย การหย่าจึงจะมีผลตามกฎหมาย

– ผลของการหย่าต่อบุตร คือ ใครจะเป็นผู้ปกครองบุตร ตามกฎหมาย ให้ตกลงกันเองได้ ถ้าตกลงกันไม่ได้ หรือไม่ตกลง ก็ให้ศาลเป็นผู้ชี้ขาด ส่วนค่าอุปการะเลี้ยงดูบุตร ใครจะเป็นคนจ่ายก็เช่นกันคือให้ตกลงกันเองว่า ใครจะเป็นผู้จ่าย ถ้าตกลงกันไม่ได้ ก็ให้ศาลเป็นผู้ชี้ขาด

– ผลเกี่ยวกับสามีภริยา ความสัมพันธ์ระหว่างสามีภริยาสิ้นสุดลงทันที และไม่มีหน้าที่ใด ๆ ต่อกันเลย

– ผลเกี่ยวกับทรัพย์สิน ให้แบ่งทรัพย์สินอันเป็นสินสมรสระหว่างสามีภริยาคนละครึ่ง โดยเอาจำนวนทรัพย์สินที่มีอยู่ในเวลาจดทะเบียนหย่าเป็นเกณฑ์

2. ผลของการหย่าโดยคำพิพากษาของศาล การหย่าโดยคำพิพากษาของศาลนั้นมีผลตั้งแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด แม้จะยังไม่จดทะเบียนหย่าก็ตาม ดังนั้น ความเป็นสามีภริยาจึงขาดลงตั้งแต่นั้นเป็นต้นไป

– ผลเกี่ยวกับบุตร ใครเป็นผู้ใช้อำนาจปกครองบุตร ปกติแล้วฝ่ายชนะคดีจะเป็นผู้ใช้อำนาจปกครอง แต่ศาลอาจกำหนดเป็นอย่างอื่นก็ได้ ส่วนเรื่องค่าอุปการะเลี้ยงดู ศาลเป็นผู้กำหนด

– ผลเกี่ยวกับคู่สมรส แม้กฎหมายจะถือว่า การสมรสสิ้นสุดลงนับแต่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดก็ตาม แต่ในระหว่างคู่สมรสก็เกิดผลทางกฎหมายบางประการคือ

1. มีสิทธิเรียกค่าทดแทนได้จากสามีที่อุปการะหญิงอื่นหรือจากภริยาที่มีชู้และจากชายชู้หรือหญิงอื่นแล้วแต่กรณี และค่าทดแทนเพราะเหตุหย่าตามข้อ ๓.๒ (๓), (๔), (๘) โดยเป็นเพราะความผิดของอีกฝ่ายหนึ่ง

2. มีสิทธิเรียกค่าเลี้ยงชีพได้ ต้องเข้าหลักเกณฑ์คือเหตุแห่งการหย่านั้นเป็นความผิดของคู่สมรสฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดเพียงอย่างเดียว และการหย่านั้นทำให้อีกฝ่ายยากจนลง เพราะไม่มีรายได้จากทรัพย์สินหรือการทำงานที่เคยทำอยู่ระหว่างสมรส แต่อย่างไรก็ตาม สิทธิเรียกค่าเลี้ยงชีพนี้กฎหมาย กำหนดว่า จะต้องฟ้องหรือฟ้องแย้งมาในคดีที่ฟ้องหย่าด้วย มิฉะนั้นก็หมดสิทธิ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 ศาสนาอิสลาม

1. ความหมายของศาสนาอิสลาม >< การก่อการร้ายจากกลุ่มที่เป็นอิสลาม

ด้านศาสนา

อิสลาม แปลว่า การนอบน้อม สันติ การยอมจำนนอย่างสิ้นเชิง ดังนั้น ศาสนาอิสลาม จึงหมายถึง การนอบน้อมตน ต่อพระอัลเลาะห์ เพียงพระองค์เดียวอย่างสิ้นเชิง

สิ่งที่เกิดในปัจจุบัน

ญิฮาด หรือ จิฮัด (อาหรับ: **جهاد**; อังกฤษ: Jihad) มาจากคำกริยา ญะฮะดะ ในภาษาอาหรับหมายถึง การดิ้นรนต่อสู้หรือความพยายาม ในทางศาสนาหมายถึง ความพยายามที่จะเพิ่มศรัทธาในพระเจ้า รวมทั้งการทำความดี การเผยแพร่ศาสนา ผู้ทำการญิฮาดเรียกว่ามุญฮิด พหุพจน์เรียกว่ามุญฮิดีน ในทางศาสนาอิสลามแล้ว คำนี้ไม่ได้หมายถึงสงครามศักดิ์สิทธิ์ดังที่ผู้มีใจมุสลิมเข้าใจ และเป็นศัพท์ทางศาสนาคำหนึ่งที่ถูกเข้าใจผิดบ่อยครั้ง คำว่าญิฮาดนี้มีปรากฏทั้งในอัลกุรอานและหะดีษต่างๆ

ความหมายของญิฮาด

ญิฮาดในอัลกุรอาน

ความหมายของญิฮาดในอัลกุรอานมีหลายความหมาย เช่น

การดิ้นรนของจิตวิญญาณ เช่นในอัลกุรอาน (29:69)

และบรรดาผู้ที่ต่อสู้ดิ้นรนในทางของเรา แน่แน่นอนเราจะชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องแก่พวกเขาผ่านทางของเรา

ความพยายามในการควบคุมอารมณ์ของตน และการช่วยเหลือผู้อื่น เช่น “ผู้ใดต่อสู้ดิ้นรน แท้จริงเขาย่อมต่อสู้ดิ้นรนเพื่อตัวเอง

โดยสรุปในอัลกุรอานให้มุสลิมทำญิฮาดเพื่อความโปรดปรานและได้ใกล้ชิดกับพระเจ้า มิใช่การต่อสู้กับผู้ที่มีใจมุสลิมด้วยอาวุธหรือความรุนแรง

ญิฮาดในหะดีษ

ในหะดีษซึ่งเป็นการรวบรวมคำพูด โอวาทหรือการปฏิบัติตนของมุฮัมมัด ได้ให้ความหมายของญิฮาดในการต่อสู้เพื่อทำให้จิตใจของตนบริสุทธิ์ เช่นกล่าวว่า การรบในสมรภูมิเพื่อศาสนาเป็นญิฮาดเล็ก การต่อสู้กับความอ่อนแอของตนคือญิฮาดใหญ่ และญิฮาดที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือ การพูดความจริงต่อหน้าผู้กดขี่

ญิฮาดในคำอธิบายของนักวิชาการมุสลิม

นักวิชาการมุสลิมแบ่งญิฮาดเป็น 4 ประเภทคือ

ญิฮาดโดยหัวใจ คือการต่อสู้กับกิเลสตัณหาในตัวเอง

ญิฮาดโดยลิ้น คือการเผยแพร่ศาสนาโดยใช้วาจา

ญิฮาดโดยมือ คือการสนับสนุนความถูกต้องโดยใช้กำลังร่างกาย

ญิฮาดโดยอาวุธ คือการตอบโต้การกดขี่ข่มเหงด้วยกำลังอาวุธเมื่อไม่มีทางแก้ไขอย่างอื่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อมีเหตุเห็นสมควรจะปรับแก้ไขเนื้อหา
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เงื่อนไขของญิฮาด

การประกาศญิฮาดในทางศาสนาจะเกิดขึ้นเมื่อมีเงื่อนไขต่อไปนี้ครบสมบูรณ์
เฉพาะผู้นำสูงสุดของรัฐอิสลาม (เช่นเคาะลีฟะห์ในอดีต กาลิบของมุสลิมซุนนี หรืออิมามของมุสลิมชีอะห์) เท่านั้นที่ประกาศญิฮาดได้
กระทำได้เมื่อการแก้ไขด้วยสันติวิธีทุกวิธีล้มเหลว
กระทำได้เมื่อเป็นการป้องกันตนเอง เมื่อถูกบังคับให้ล้มเลิกศรัทธา

ข้อกำหนดในการญิฮาด

ผู้ออกรบต้องมีเจตนาเพื่อปกป้องศาสนาอิสลามเท่านั้น
ต้องต่อสู้กับผู้เกี่ยวข้องในสงครามเท่านั้น
ห้ามทำร้าย เด็ก ผู้หญิงและคนชรา
ห้ามทำลายสัตว์เลี้ยงและพื้นที่ทำการเกษตร
ห้ามปล้นทรัพย์สิน
เมื่อศัตรูต้องการเจรจาหรือขอสันติภาพ มุสลิมต้องยอมตามทรัพย์สินที่ได้จากสงครามต้องแบ่งปันตามหลักศาสนา

2. การสวมฮิญาบ >< การห้ามการปกปิดใบหน้าในฝรั่งเศสเพื่อป้องกันการก่อการร้าย

ด้านศาสนา

วันจันทร์ ที่ 11 เมษายน 2554

ฝรั่งเศส กระชากฮิญาบ

Posted by jk , ผู้อ่าน : 1143 , 13:43:09 น.

การคลุมฮิญาบของสตรีมุสลิมตามหลักการของศาสนาอิสลาม ได้สร้างแรงต่อต้านจากสังคมเสรีที่ไม่คุ้นเคยกับการปกปิดร่างกายมิดชิดของสตรีเพศ ที่เป็นการปกป้องทั้งร่างกายและเกียรติยศของตัวเอง ในหลายสถานที่ รวมทั้งประเทศไทย แต่ที่ฝรั่งเศส ประเทศในกลุ่มยุโรปที่มีมุสลิมมากที่สุด ถึงขนาดตราเป็นกฎหมายห้ามสตรีสวมคลุมหน้าในที่สาธารณะ โดยมีผลบังคับใช้ในวันนี้(๑๑) คาดว่ากฎเหล็กครั้งนี้ของฝรั่งเศส จะก่อให้เกิดปฏิกิริยาอย่างกว้างขวาง และนำไปสู่ความขัดแย้งอีกครั้งเรื่องการสวมคลุมฮิญาบในฝรั่งเศส

เอเอฟพี รายงานว่า แม้ประเทศยุโรปอื่นๆ จะเริ่มออกกฎหมายห้ามสวมผ้าคลุมทั้งใบหน้า (บูรกอ) และผ้าคลุมซึ่งเปิดเฉพาะดวงตา (นิกอบ) บ้างแล้วก็ตาม แต่ฝรั่งเศสเป็นชาติแรกที่กล้าเสี่ยงต่อความขัดแย้งในสังคม ด้วยการบังคับใช้กฎหมายดังกล่าว

กฎหมายห้ามสวมผ้าคลุมหน้ามีผลบังคับใช้ ท่ามกลางความขัดแย้งระหว่างรัฐบาลฝรั่งเศสกับชาวมุสลิมกลุ่มน้อยในประเทศ ซึ่งกล่าวหาว่าประธานาธิบดี นิโกลาส์ ซาร์โกซี พยายามตั้งแง่กับอิสลาม เพื่อเรียกเสียงสนับสนุนจากกลุ่มขวาจัด

เจ้าหน้าที่ฝรั่งเศสประมาณการณ์ว่า ในจำนวนประชากรมุสลิม ๔- ๖ ล้านคน มีสตรีเพียง ๒ พันคนที่สวมผ้าคลุมหน้าตามประเพณีอาหรับและเอเชียใต้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อย่างไรก็ตาม ชาวมุสลิมและนักสิทธิมนุษยชนจำนวนมากมองว่า ชารีโกซี พยายามกดดันกลุ่มชนที่เปราะบางมากที่สุดในสังคม เพื่อเอาใจประชาชนที่รังเกียจผู้อพยพ ซึ่งกลัวว่าอิสลามจะเป็นอันตรายต่อวัฒนธรรมฝรั่งเศส

เมื่อวันเสาร์ (๙) ตำรวจฝรั่งเศสได้จับกุมพลเมือง ๕๙ คน รวมถึงสตรีคลุมหน้า ๑๙ คนที่ออกมาประท้วงในกรุงปารีส ขณะที่อีก ๒ คนซึ่งพยายามเดินทางไปรณรงค์ต่อต้านกฎหมายห้ามคลุมหน้าในอังกฤษ และเบลเยียม ก็ถูกจับเช่นกัน

นักวิจารณ์บางคนเกรงว่า กฎหมายฉบับนี้จะบังคับใช้ได้ยาก เนื่องจากสั่งห้ามประชาชนสวมเครื่องปกปิดใบหน้าทุกชนิดโดยไม่คำนึงถึงศาสนา และตำรวจเองก็ไม่ได้รับอนุญาตให้เข้าไปถอดผ้าคลุมศีรษะของสตรีออกด้วย

ผู้ที่ไม่ยอมเปิดหน้าให้เจ้าหน้าที่ตรวจเอกลักษณ์จะถูกนำไปสถานีตำรวจ ซึ่งเจ้าหน้าที่อาจใช้วิธีเกลี้ยกล่อมต่อไป หรือสั่งปรับได้

การคลุมผมและปกปิดหน้าของสตรีมุสลิมในแบบต่างๆ (ภาพ:รอยเตอร์)

สตรีที่ยืนกรานจะปิดหน้าอาจถูกปรับเป็นเงินถึง ๑๕๐ ยูโร (๖,๕๐๐ บาท) และถูกส่งไปอบรมความประพฤติ นอกจากนี้ยังมีบทลงโทษสำหรับบิดา,สามี หรือผู้นำศาสนาที่บังคับให้สตรีสวมผ้าคลุมหน้า โดยจะถูกปรับเป็นเงิน ๓๐,๐๐๐ ยูโร (๑,๒๐๐,๙๐,๐๐๐ บาท) หรือจำคุก ๑ ปี

กฎหมายดังกล่าวทำให้กลุ่มก่อการร้ายต่างชาติ ซึ่งรวมถึง อุซามะห์ บินลาดีน ระบுவัวฝรั่งเศส ต้องการทำสงครามกับอิสลาม และเรียกร้องให้มุสลิมลุกขึ้นต่อสู้

รัฐสภาเบลเยียมผ่านกฎหมายห้ามปกปิดใบหน้าแล้วเช่นกัน แต่ยังรอการบังคับใช้ ขณะที่ผู้นำขบวนการเนเธอร์แลนด์ก็สนับสนุนกฎหมายดังกล่าว ส่วนพรรค นอร์เทิร์น ลิก ของอิตาลีก็พยายามโน้มน้าวให้รัฐบาลเอาอย่างฝรั่งเศส

อายะ และ อุมมร์ อีสรอ สตรีมุสลิม ๒ รายในฝรั่งเศส ให้สัมภาษณ์กับเอเอฟพีว่า พวกเขาคงไม่กล้าทำทนายกฎหมาย แต่หากไม่สามารถสวม “นิคอบ” ในที่สาธารณะได้ ก็คงจะออกจากบ้านน้อยลง ซึ่งเป็นสัญญาณบ่งบอกว่ากฎหมายดังกล่าวอาจทำให้คนส่วนหนึ่งต้องกลายเป็นพลเมืองชั้นสองที่ไม่สามารถเปิดเผยตัวต่อสังคมได้

3. การลงโทษคนที่ถูกข่มขืนด้วยความผิดฐานมีชู้ >< คัมครองผู้ที่ถูกข่มขืน และลงโทษผู้กระทำความผิด

บทลงโทษการผิดประเวณี

การผิดประเวณี คือ การทำอนาจารในอวัยวะเพศของผู้หญิงผู้ซึ่งเป็นที่ต้องห้ามสำหรับเขา

บทบัญญัติเกี่ยวกับการผิดประเวณี

การผิดประเวณีเป็นสิ่งต้องห้าม (หะรอม) และเป็นบาปใหญ่รองจากการตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ และการฆ่าชีวิตผู้อื่นโดยไม่ถูกต้องและความผิดนั้นจะไม่เท่าเทียมกัน ดังนั้นการผิดประเวณีกับผู้ที่มีสามี กับผู้ที่เป็นเครือญาติ (มะหฺรอม) กับภรรยาของเพื่อนบ้านจะเป็นเรื่องที่ร้ายแรงยิ่ง อันตรายของการผิดประเวณี

ผลเสียจากการผิดประเวณี มันคือตัวทำลายระเบียบของโลกใบนี้ในการรักษาเชื้อสายวงศ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้เรียนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นับเป็นแบบเรียนแต่อย่างใด การค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตระกูล รักษาความบริสุทธิ์ และรักษาสิ่งที่ศาสนาห้าม การผิดประเวณีจะรวมความชั่วช้าทั้งหลาย จะเปิดประตูสู่การละเมิดฝ่าฝืน และทำให้เกิดโรคร้ายต่างๆ ทั้งด้านร่างกายและจิตใจ เป็นที่มาของความยากจน ผู้คนจะรังเกียจคนที่ทำผิดประเวณี และใบหน้าของผู้ที่ทำผิดประเวณีจะมีสัญลักษณ์ และเขาจะหลบหนีจากผู้คน

สำหรับการผิดประเวณีจะมีโทษหนัก โทษในโลกดุนยาสำหรับผู้แต่งงานแล้วคือ การชว้าง กับหินจนกระทั่งเสียชีวิต สำหรับผู้ที่เป็นโสดคือ การเขียนติและเนรเทศ ส่วนโทษในโลกอาคิเราะฮฺ คือ หากไม่เตาบะฮฺมีโทษสถานหนักคือ ผู้ที่ทำผิดประเวณีทั้งผู้หญิงและผู้ชายจะถูกกรรมไว้บนเตาในนรกถนุฮฺอันมีสภาพที่เปลือยกาย

อัลลอฮฺตะอะลาตรัสว่า

“และบรรดาผู้ที่ไม่วิงวอนขอพระเจ้าอื่นใดคู่เคียงกับอัลลอฮฺ และพวกเขาไม่ฆ่าชีวิตซึ่งอัลลอฮฺทรงห้ามไว้เว้นแต่เพื่อความยุติธรรม

และพวกเขาไม่ผิดประเวณี

และผู้ใดกระทำเช่นนั้น เขาจะได้พบกับความผิดอันมหันต์ การลงโทษในวันกียามะฮฺจะถูกเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่าสำหรับเขา

และเขาจะอยู่ในนั้นอย่างอัปยศ เว้นแต่ผู้ที่กลับเนื้อกลับตัวและศรัทธาและประกอบการงานที่ดี เขาเหล่านั้น อัลลอฮฺจะทรงเปลี่ยนความชั่วของพวกเขาเป็นความดี และอัลลอฮฺเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ”

(อัลฟุรกอน / 68 - 70)

อัลมุหฺตอฮฺ คือ ผู้ที่แต่งงานแล้วเป็นผู้ที่ผ่านการร่วมประเวณีกับภรรยาโดยการแต่งงานที่ถูกต้อง ในขณะที่ทั้งคู่สามี ภรรยาเป็นอิสฺรอน และบรรลุดศาสนาภาวะ ส่วน อัลบิกรฺ คือ ผู้ที่ไม่มีคุณสมบัติตามที่กล่าวมา

แนวทางป้องกันจากการผิดประเวณี

การแต่งงานตามหลักการอิสลามคือหนทางที่ปลอดภัยที่สุด ที่จะมายับยั้งอารมณ์และรักษาเผ่าพันธุ์และไม่อนุญาตให้ระบายนอกเหนือจากแนวทางที่อิสลามกำหนด อิสลามได้สั่งใช้ให้ปกปิดด้วยฮิญาบ ลดสายตา และห้ามผู้หญิงเดินโดยไม่มีสิ่งใดปิดเท้า เฝยโอม ปะปนกับผู้ชาย โห้ว เครื่องประดับ อยู่ร่วมกับผู้ชายตามลำพัง หรือจับมือผู้ชาย และเช่นเดียวกันห้ามผู้หญิงเดินทางโดยไม่มีญาติใกล้ชิด ที่กล่าวมาทั้งหมดนี้เป็นการป้องกันผู้หญิงและผู้ชายไม่ให้ตกอยู่ในวังวนการทำผิดประเวณี

การผิดประเวณีด้วยกับอวัยวะต่างๆ

مَدَّ اَنْبَايَ لَعَابَتِ كُ: لاق يبنل ان ع نل ا ل ي ضر ة ر ي ب ا ن ع ا م ه ا ن ز ن ا ن ي ع ل ا ف ، ة ل ا ح م ال ك ل ذ ك ر د م ، ي ن ز ل ا ن م ه ب ي ص ن ، م ال ك ل ا ه ا ن ز ن ا س ل ل ا و ، ع ا م ب ت س ا ل ا م ه ا ن ز ن ا ن ذ ا ل ا و ، ر ظ ن ل ا ي و م ي ب ل ق ل ا و ، ا ط خ ل ا ه ا ن ز ل ج ر ل ا و ، ش ط ب ل ا ه ا ن ز د ي ل ا و ه ي ل ع ق ف ت م . «م ب ذ ك ي و ج ر ف ل ا ك ل ذ ق د ص ي و ، ي ن م ت ي و

ความหมาย จากอับฮูรอัยเราะฮฺ เราะฎียัลลอฮฺอันฮุ จากท่านนบี กล่าวว่า

“ส่วนแบ่งจากการผิดประเวณีถูกกำหนดให้แก่ลูกหลานอาดัม ซึ่งต้องเกิดขึ้นโดยมิอาจเลี่ยงได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดังนั้นด้วยกับ สองตาผิดประเวณีโดยการมอง สองหูผิดประเวณีโดยการฟัง ลิ้นผิดประเวณีโดยการพูด มือผิดประเวณีโดยการสัมผัส

เท้าผิดประเวณีโดยการก้าวย่าง และหัวใจโดยการไฝ่ฝันและจิตนาการ ส่วนจะเกิดขึ้นหรือไม่อยู่ที่อวัยวะเพศ”

(บันทึกโดยอัลบुकอเรีย หมายเลขหะดีษ 6243 และมุสลิม หมายเลขหะดีษ 2657 ส่วนนหะดีษเป็นของท่าน)

โทษของผู้ทำผิดประเวณี

1. โทษของผู้ที่แต่งงานแล้ว (อัลมุกฮ็อน) คือ การขว้างด้วยกับก้อนหินจนกระทั่งเสียชีวิต ไม่ว่าเป็นผู้ชายหรือผู้หญิง มุสลิมหรือกาฟิร

2. โทษของผู้ที่ยังไม่แต่งงาน (อัลบิกร) คือ เชี่ยนตี 100 ครั้ง และเนรเทศเป็นเวลา 1 ปี ไม่ว่าเป็นผู้ชายหรือผู้หญิง และสำหรับทาสถูกเชี่ยน 50 ครั้ง ไม่ต้องเนรเทศไม่ว่าจะเป็นผู้ชายหรือผู้หญิง

เมื่อมีผู้หญิงคนหนึ่งตั้งครภโดยที่ไม่มีสามีหรือไม่มีเจ้านายก็จะถูกลงโทษ หากนางไม่ได้อ้างถึงความคุมเครือหรือถูกบังคับ และผู้ใดบังคับให้ผู้หญิงทำผิดประเวณีผู้นั้นจะต้องถูกลงโทษ ส่วนนางจะได้รับการยกโทษและนางก็จะได้รับสินสอด (ค่าเสียหาย)

เงื่อนไขของโทษผิดประเวณี

เงื่อนไขในการลงโทษผู้ทำผิดประเวณีมี 3 ประการ

1. อวัยวะเพศของผู้ชายล่วงล้ำเข้าไปในอวัยวะเพศผู้หญิงที่ยังมีชีวิต

2. ไม่มีการคลุมเครือ (เข้าใจผิดว่าเป็นภรรยาตัวเอง – ผู้แปล) ฉะนั้นไม่มีการลงโทษผู้ที่ร่วมประเวณีกับผู้หญิงที่เข้าใจว่าเป็นภรรยาของตัวเอง

3. สามารถยืนยันได้ว่าการผิดประเวณีจริง

3.1 โดยการยอมรับสารภาพ เป็นการยอมรับของผู้ที่มีสติปัญญาดีหนึ่งครั้ง และสี่ครั้งสำหรับผู้ที่ต้องสงสัยว่าสติไม่ดี และทั้งสองกรณีต้องยอมรับชัดเจนว่าร่วมประเวณีจริงและจะต้องยอมรับตลอดไปจนถึงมีการลงโทษ

3.2 โดยมีพยาน จะต้องมียานมายืนยันจำนวน 4 คน เป็นผู้ชายมุสลิมที่มีความเที่ยงธรรมเป็นพยานได้

ผู้ที่ต้องถูกลงโทษจากการผิดประเวณี

1. ผู้ทำผิดประเวณีจะถูกลงโทษไม่ว่าจะเป็นมุสลิมหรือกาฟิร (ผู้ปฏิเสธ) เพราะเป็นการลงโทษต่อการผิดประเวณี ดังนั้นจำเป็นต้องลงโทษต่อกาฟิรด้วย เช่นเดียวกับการชดใช้ในกรณีการฆ่าและการตัดมือในกรณีลักขโมย

2. เมื่อผู้ที่แต่งงานแล้วทำผิดประเวณีกับผู้ที่เป็นโสด ดังนั้นโทษของเขาคือขว้างด้วยกับก้อนหิน เชี่ยนตีหรือเนรเทศ

3. เมื่อผู้เป็นไท (อิสรอน) ทำผิดประเวณีกับทาสหรือตรงกันข้าม ดังนั้นแต่ละคนก็ต้องรับโทษของตัวเอง

4. ผู้ที่ทำผิดประเวณีจะถูกลงโทษเมื่อเขาเป็นผู้ที่บรรลุดศาสนาภาวะ มีสติสัมปชัญญะ ไม่ถูกบังคับ รู้ว่าเป็นสิ่งต้องห้าม หลังจากที่เขายืนยันต่อผู้ปกครอง(ฮากิม) โดยการรับสารภาพหรือโดยมีพยาน

พร้อมกันไม่มีสิ่งที่คลุมเครือ

ผู้ที่ถูกลงโทษโดยการขว้างกับก้อนหินไม่ว่าจะเป็นผู้หญิงหรือผู้ชายไม่ต้องฝัง แต่ผู้หญิงจะต้องปกปิดตัวกับเสื้อผ้าเพื่อมิให้เปิดเผยเรือนร่าง

ผู้หญิงใดที่ตั้งครรภ์จากการผิดประเวณีหรือนางรับสารภาพว่าผิดประเวณี ให้อิมาม (ผู้นำ) เป็นบุคคลแรกทำการขว้างหินหลังจากนั้นผู้คนที่ไป ถ้าหากมีการยืนยันการผิดประเวณีโดยมีพยาน 4 คน พวกเขาคือบุคคลกลุ่มแรกที่จะทำการขว้างหินต่อจากนั้นอิมามและจากนั้นผู้คนที่ไป กรณีที่ความไม่รู้เป็นสาเหตุห้ามมิให้มีการลงโทษ

การที่ไม่รู้ถึงสิ่งที่ตามมาจากการกระทำสิ่งต้องห้ามมิใช่อุปสรรคในการลงโทษ สำหรับการที่ไม่รู้ว่าการกระทำนั้นต้องห้ามหรือไม่นั้นคืออุปสรรค ฉะนั้นผู้ใดรู้ว่าการผิดประเวณีเป็นสิ่งต้องห้ามแต่ไม่รู้ว่ารับหลงโทษของมันคือการขว้างด้วยหินหรือการเขียนตีการไม่รู้ของเขามีอุปสรรค แต่ทว่าเขาต้องได้รับการลงโทษ

บทบัญญัติว่าด้วยการเป็นสามี – ภรรยาหลังจากทำผิดประเวณี

เมื่อคนที่แต่งงานแล้วทำผิดประเวณีภรรยาของเขาก็มีเป็นที่ต้องห้ามต่อเขา และเช่นเดียวกันหากผู้หญิงที่มีสามีแล้วทำผิดประเวณีนางก็มีเป็นที่ต้องห้ามต่อสามี แต่เขาทั้งสองนั้นได้กระทำบาปใหญ่ ฉะนั้นต้องสารภาพผิดและขอภัยโทษต่ออัลลอฮ์

1. อัลลอฮ์ตะอะลาตรัสว่า

“และพวกเจ้าอย่าเข้าใกล้การผิดประเวณี เพราะแท้จริงมันเป็นสิ่งลามกและเป็นทางอันชั่วช้า” (อัลอิสรอ์ / 32)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الزَّوْجَ الَّذِي تَعْلَمُونَ أَنَّهَا زَوْجُكُمْ وَأَنْتُمْ مُّذَمِّمُونَ ﴿٣٢﴾
«كَقَوْلِ خُوَيْلَانَ إِذْ جَاءَهُ بِغِيَابِ امْرَأَتِهِ فَمَثَلَةٌ يَبْتَغِيهَا فَأْتَتْهُ حَبُوبًا فَكَلِمَاتٍ يَبْتَغِي أَعْيُنَ النَّاسِ فَأَقْرُبُوا الزَّوْجَ الَّذِي تَعْلَمُونَ أَنَّهَا زَوْجُكُمْ وَأَنْتُمْ مُّذَمِّمُونَ ﴿٣٢﴾
«كَمْ تَلْقَوْنَ آلَ خُوَيْلَانَ إِذْ جَاءَهُ بِغِيَابِ امْرَأَتِهِ فَمَثَلَةٌ يَبْتَغِيهَا فَأْتَتْهُ حَبُوبًا فَكَلِمَاتٍ يَبْتَغِي أَعْيُنَ النَّاسِ فَأَقْرُبُوا الزَّوْجَ الَّذِي تَعْلَمُونَ أَنَّهَا زَوْجُكُمْ وَأَنْتُمْ مُّذَمِّمُونَ ﴿٣٢﴾
«كَمْ تَلْقَوْنَ آلَ خُوَيْلَانَ إِذْ جَاءَهُ بِغِيَابِ امْرَأَتِهِ فَمَثَلَةٌ يَبْتَغِيهَا فَأْتَتْهُ حَبُوبًا فَكَلِمَاتٍ يَبْتَغِي أَعْيُنَ النَّاسِ فَأَقْرُبُوا الزَّوْجَ الَّذِي تَعْلَمُونَ أَنَّهَا زَوْجُكُمْ وَأَنْتُمْ مُّذَمِّمُونَ ﴿٣٢﴾»

2. ความหมาย จากอัลลุลลอฮ์ บิน มัสอูด เราะะฎียัลลอฮ์อันฮู กล่าวไว้ว่า ฉันได้เรียนถามท่าน รอสูลุลลอฮ์ ว่า

“ความผิดอันใดที่ร้ายแรงที่สุด ณ อัลลอฮ์?
ท่านตอบว่า การที่ท่านได้ตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ในขณะที่พระองค์ได้ทรงสร้างบังเกิดท่าน
ฉัน (อบินุมัสอูด) ได้กล่าวว่า ดังกล่าวเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่จริงๆ ฉันถามว่า หลังจากนั้นความผิดอันใดอีก?
ท่านตอบว่า การที่ท่านฆ่าลูกเพราะกลัวว่าจะเอาอาหารของท่าน
ฉันถามอีกว่า หลังจากนั้นความผิดอันใดอีก?

ท่านตอบว่า การที่ท่านทำผิดประเวณีกับภรรยาของเพื่อนบ้านของท่าน”
(บันทึกโดยอัลบุคอรีฮ์ หมายเลขหะดีษ 6811 และมุสลิม หมายเลขหะดีษ 86 สำนวนหะดีษเป็นของท่าน)

บทบัญญัติเกี่ยวกับผู้ทำผิดประเวณีกับญาติใกล้ชิด

ผู้ใดที่ทำผิดประเวณีกับญาติใกล้ชิด เช่น พี่สาว ลูกสาว ภรรยาของพ่อ หรือคนอื่นๆ ที่อยู่สถานะเดียวกัน ในสภาพที่เขารู้ว่าเป็นสิ่งต้องห้ามจำเป็นจะต้องประหารชีวิต

«يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا زَوْجَ آبَائِكُمْ وَلَا زَوْجَ بَنَاتِكُمْ وَلَا زَوْجَ إِخْوَانِكُمْ وَلَا زَوْجَ أَخَوَاتِكُمْ وَأُولَئِكَ حُرْمَتُ اللَّهِ عِندَهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿٤٢﴾»

เอกสารเป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้รู้เห็นว่ามีประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

لُجْرَىٰ لَوْلَا لَوْ سُرِّي نَثَع-ب: لَاقِف؟ دِيرْتُ نَيُّ تُتْلُقُ ف
 «-لَمْ دَخَوْهُ قُنُوعَ بَرِّضْ أَنْ أَيِّنَ رَمَافَ هِيَبَ أَرْمَاحَ كَنَ
 يئاسنل او يذمرتلا هجرخ

ความหมาย จากอัลบรอร้อ เราะฎัยลลอสฮันฮุ กล่าววว่า ฉ้นได้เจอกับคุณลุงของฉ้นขณะที่ถือธง ฉ้นได้ถามว่าท่านต้องการไปไหน? ดังนั้นเขาตอบว่า

“ท่านรอสุลลอสฮัน ได้ส่งฉ้นไปยังชายคนหนึ่ง เขาได้แต่งงานกับภรรยาของพ่อของเขา ท่านได้สั่งให้ฉ้นตัดคอของเขาและให้ฉ้นเอาทรัพย์สินของเขา”

(บันทึกโดยอัครมิซีย หมายเลขหะดีษ 1362 และอันนะสาอีย หมายเลขหะดีษ 3332 นี้เป็นสำนวนหะดีษเป็นของท่าน)

มุหัมมัด บิน อิบรอฮีม อัตตุวัยญีรีย

แปลโดย : ยูซุฟ อุบู้กร / Islam House

4. การปกปิดร่างกายของหญิงเหลือแค่ดวงตา ปีกถึงข้อมือ หลบตาลงต่ำ >< กฎการแพทย์ในการล้างมือ

ด้านศาสนา

Muslim Medical Students Refuse to Wash Hands Before Operations, The Reason Why is INSANE สิงหาคม 23, 2016

Muslim medical students are refusing to obey hygiene rules brought in to stop the spread of deadly superbugs, because they say it is against their religion.

Women training in several hospitals in England have raised objections to removing their arm coverings in theatre and to rolling up their sleeves when washing their hands, because it is regarded as immodest in Islam.

Universities and NHS trusts fear many more will refuse to co-operate with new Department of Health guidance, which stipulates that all doctors must be “bare below the elbow”.

The measure is deemed necessary to stop the spread of infections such as MRSA and Clostridium difficile, which have killed hundreds.

Minutes of a clinical academics’ meeting at Liverpool University revealed that female Muslim students at Alder Hey children’s hospital had objected to rolling up their sleeves to wear gowns.

Similar concerns have been raised at Leicester University. Minutes from a medical school committee said that “a number of Muslim females had difficulty in complying with the procedures to roll up sleeves to the elbow for appropriate handwashing”.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Sheffield University also reported a case of a Muslim medic who refused to “scrub” as this left her forearms exposed.

ด้านการแพทย์

การทำมาสะอาดมือเพื่อการผ่าตัด ทำได้ 2 วิธี คือ

การล้างมือเพื่อการผ่าตัดด้วยน้ำกับน้ำยาฆ่าเชื้อ (surgical hand scrub with a medicated soap) น้ำยาที่ใช้ทำความสะอาดมือเพื่อการผ่าตัดมีหลายชนิด ส่วนใหญ่มีส่วนผสมของ chlorhexidine gluconate หรือ povidone-iodine สำหรับ triclosan ไม่นิยมใช้เนื่องจากไม่สามารถฆ่าเชื้อ Pseudomonas aeruginosa ได้ และก่อให้เกิดมลพิษทางน้ำ ตัวอย่างน้ำยาที่ใช้ทำความสะอาดมือเพื่อการผ่าตัด เช่น 4% chlorhexidine gluconate และ 10% povidone-iodine เป็นต้น ซึ่งการเลือกน้ำยาฆ่าเชื้อมีหลักการเช่นเดียวกับการล้างมือด้วยน้ำกับน้ำยาฆ่าเชื้อ (hygienic handwashing) การถูมือด้วยแอลกอฮอล์เพื่อการผ่าตัด (surgical hand scrub with an alcohol-based handrub) มีวิธีการคล้ายคลึงกับการถูมือด้วยแอลกอฮอล์ในแบบอื่นๆ แต่ใช้เวลานานกว่า และแอลกอฮอล์ที่ใช้ควรผสมกับน้ำยาฆ่าเชื้อชนิดอื่นด้วย เช่น chlorhexidine gluconate เป็นต้น เพื่อให้มีฤทธิ์คงค้างอยู่บนผิวหนัง ได้นาน

วิธีการล้างมือเพื่อการผ่าตัดด้วยน้ำกับน้ำยาฆ่าเชื้อ

มีวิธีการคล้ายคลึงกับการล้างมือด้วยน้ำกับน้ำยาฆ่าเชื้อ สรุปได้ดังนี้

ควรตัดเล็บให้สั้นและแช่เล็บก่อนล้างมือ เพราะเป็นแหล่งของเชื้อโรค

ไม่ใส่เล็บปลอมหรือต่อเล็บ และไม่ทำสีเล็บ

ถอดแหวน นาฬิกา และเครื่องประดับอื่นที่มือออก

ไม่ควรใช้แปรงในการฟอกทำความสะอาดมือ ยกเว้นกรณีที่มีมือเปื้อนมากแต่ต้องระวังผิวหนังถลอก

และเกิดบาดแผล หากจำเป็นต้องใช้แปรงควรเลือกชนิดที่มีขนอ่อนนุ่มและผ่านการทำให้ปราศจากเชื้อแล้ว

เปิดน้ำราดให้เปียกทั่วตั้งแต่มือจนถึงข้อศอกทั้งสองข้าง

ใช้น้ำยาฆ่าเชื้อประมาณ 3-5 มล. ถูทำความสะอาดให้ทั่วฝ่ามือ หลังมือ นิ้วมือ ง่ามนิ้วมือ ซอกเล็บ ข้อมือ จนถึงข้อศอกทั้งสองข้าง

ใช้เวลา 2-5 นาที เพราะการใช้เวลานานกว่านี้ไม่มีความแตกต่างในการลดจำนวนเชื้อโรคบนมือ

ล้างน้ำยาฆ่าเชื้อออกให้หมดด้วยน้ำสะอาด โดยให้น้ำไหลจากปลายนิ้วมือมาทางข้อศอกเสมอ เพราะต้องการให้มือเป็นส่วนที่สะอาดที่สุด

ปิดก๊อกน้ำ โดยใช้ข้อศอก ขา เท้า หรือระบบอัตโนมัติ เพื่อป้องกันการปนเปื้อนสิ่งสกปรกและเชื้อโรคมารู่มือที่ทำความสะอาดเรียบร้อยแล้ว

เดินเข้าห้องผ่าตัด โดยยกมือไว้สูงเหนือข้อศอก

เช็ดมือให้แห้งด้วยผ้าหรือกระดาษเช็ดมือปราศจากเชื้อ เพื่อป้องกันการปนเปื้อนสิ่งสกปรกและเชื้อโรคให้มากที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิธีการถูมือด้วยแอลกอฮอล์เพื่อการฆ่าตัด มีวิธีการดังนี้

ใช้ทำความสะอาดมือกรณีที่มือไม่เปื้อนสิ่งสกปรก เลือด หรือสารคัดหลั่ง อย่างเห็นได้ชัดเจนและไม่ได้เป็นการฆ่าตัดรายแรกของวัน

ทำความสะอาดมือโดยใช้แอลกอฮอล์ทำความสะอาดมือ ประมาณ 6 มล.

ถูแอลกอฮอล์ให้ทั่วฝ่ามือ หลังมือ นิ้วมือ ง่ามนิ้วมือ ซอกเล็บ ข้อมือ จนถึง ข้อศอกทั้งสองข้าง รอให้แอลกอฮอล์ระเหยจนแห้ง ซึ่งใช้เวลาทั้งสิ้นประมาณ 2-5 นาที

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

การออกแบบหนังสือ

หนังสือเป็นสิ่งพิมพ์ที่มีเนื้อหาเป็นเรื่องเดียวกันตลอดเล่ม เย็บรวมเป็นรูปเล่มถาวร มีส่วนประกอบของรูปเล่มที่สมบูรณ์ ประกอบด้วย ปกหน้า ปกใน คำนำ สารบัญ เนื้อเรื่อง บรรณานุกรม เป็นต้น และการออกแบบเป็นการวางแผน หรือความตั้งใจว่าจะดำเนินการอย่างไร อย่างหนึ่งที่มีระบบและมีแบบแผนตามที่ได้กำหนดล่วงหน้าไว้ ดังนั้นการออกแบบหนังสือ หมายถึงการกำหนดความคิดรวบยอดการวางแผน และกำหนดโครงสร้างทางกายภาพของหนังสือทั้งเล่ม โดยคำนึงถึงการ จัดวางองค์ประกอบต่าง ๆ ของหนังสือให้เป็นรูปร่าง และได้สัดส่วนของหนังสือที่ออกมาเป็นระเบียบ สวยงาม อ่านง่าย และมีความน่าสนใจ ตลอดจนมีความเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ในการจัดพิมพ์ หนังสือนั้นๆ ด้วย

นักออกแบบจะต้องหาวิธีชักชวนผู้อ่านให้ติดตามอ่านหนังสือเล่มนั้น ตั้งแต่ปกหน้าไปจนถึงปก หลังด้วยความสนใจ การจะดูว่าการออกแบบหนังสือประสบความสำเร็จหรือไม่จะดูจากรูปเล่มของหนังสือ นั้นๆ ว่าน่าจับต้องหรือไม่ มีการจัดวางองค์ประกอบน่าอ่านน่าสนใจเพียงใดผลงานออกแบบนั้นจะต้องไม่ทำให้ผู้อ่านรู้สึกสับสน หรือเบื่อหน่ายตรงกันข้าม นักออกแบบจะต้องใช้ความพยายามทุก ๆ ทางที่จะทำให้อ่านเกิดความรู้สึกสะดุดตาในรูปเล่มทางกายภาพเบื้องต้น และเมื่อพลิกเข้าไปด้านในก็เกิดความรู้สึกอยากติดตามอ่านเนื้อเรื่องในหนังสือไม่ว่าเรื่องนั้นจะเป็นเรื่องหนักหรือเรื่องเบา การออกแบบและจัดทำหนังสือที่ดีควรเป็นการทำให้อ่านสามารถติดตามอ่านเนื้อหาของหนังสือเล่ม นั้นต่อไปได้อย่างสบายตา มีความเข้าใจเนื้อหาประโยคต่อประโยค ย่อหน้าต่อย่อหน้า เรื่องต่อเรื่อง สัมพันธ์กันไปตลอดทั้งเล่ม ซึ่งถือว่าเป็นลักษณะที่สำคัญอันเกิดจากการได้มีการออกแบบหนังสือไว้ได้ บันเอง

3.1 องค์ประกอบของหนังสือ

3.1.1 ใบหุ้มปก (Book Jacket)

เป็นกระดาษที่หุ้มอยู่นอกปกหนังสือ มีได้เย็บติดกับเล่มหนังสือแต่พับปลายมาด้านหลังของปก หน้าจุดประสงค์ของการจัดให้มีใบหุ้มปกเพื่อประโยชน์ดังนี้

1. ป้องกันหนังสือไม่ให้ชำรุดหรือสกปรก ทั้งยังช่วยรักษาให้ใหม่อยู่เสมอ
2. เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน ให้คนเลือกซื้อหนังสือนั้น

3. บอกรายละเอียดต่างๆ แก่ผู้อ่าน กระดาษหุ้มปกจะประกอบด้วย ชื่อผู้แต่งบางเล่มอาจมีชื่อผู้พิมพ์ปรากฏอยู่ด้วย

3.1.2 ปก (Cover)

หน้าที่ของปก คือ ป้องกันรักษาตัวหนังสือทั้งหมดและให้รายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องของหนังสือ ในกรณีที่ไม่มีใบหุ้มปก ปกติทำหน้าที่เป็นสิ่งชักจูงให้คนซื้อหนังสือด้วยลักษณะการออกแบบปกจึงเน้น

ในเรื่องของความสวยงามมากเป็นพิเศษ ขณะเดียวกันก็พยายามสื่อความหมายของเนื้อหาภายในเล่มหนังสือด้วย ส่วนประกอบของปกหนังสือประกอบด้วย ชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง ชื่อผู้พิมพ์ โดยเลือกขนาดตัวอักษรลดหลั่นกันตามลำดับ ส่วนที่เป็นสันปกจะต้องมีชื่อเรื่องและชื่อผู้แต่ง สามารถจะมองเห็นข้อความดังกล่าวได้เมื่อนำหนังสือเรียงใส่ตู้แล้ว

3.1.3 ใบผนึกปก (End Paper)

โดยปกติหากเป็นหนังสือปกแข็งจะมีกระดาษปิดผนึกติดกับด้านในของปกหนังสืออีกหนึ่งแผ่น ทั้งด้านหน้าและด้านหลังปก โดยครึ่งหนึ่งของกระดาษผนึกด้านในปก ส่วนที่เหลืออีกครึ่งหนึ่งอาจจะ ปล่อยให้เป็นใบรองปก กระดาษที่นำมาใช้มักจะเป็นกระดาษที่มีความเหนียว เนื้อดี ใบผนึกปกและใบรองปกนี้ จะทำหน้าที่ช่วยยึดปกให้แน่นกับตัวเล่ม

3.1.4 ใบรองปก (Fly Leaf)

เป็นใบติดกับปก ทำหน้าที่ยึดเล่มหนังสือกับปกหนังสือ ส่วนใหญ่จะมีใบรองปกทั้งปกหน้าและปกหลัง

3.1.5 ปกใน (Title Page)

มีหน้าที่ให้รายละเอียดเกี่ยวกับหนังสือเช่นเดียวกับปก ประกอบด้วยข้อความระบุชื่อหนังสือ ชื่อผู้แต่ง ชื่อผู้พิมพ์ ทำให้อ่านได้รายละเอียดเหล่านี้ในกรณีที่ปกหน้าฉีกขาดหรือหากห้องสมุดนำหนังสือไปทำปกใหม่ให้แข็งแรงขึ้น

3.1.6 หน้าลิขสิทธิ์ (Copyright Page)

หน้าบ่งบอกแก่ผู้อ่านว่าผู้ใดเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์หนังสือเล่มนี้ หนังสือนั้นได้จัดพิมพ์มาแล้วกี่ครั้ง เมื่อใดบ้าง นอกจากนี้หนังสือบางเล่มอาจให้ข้อมูลสำหรับบัตรรายการห้องสมุดไว้ด้วย หน้าลิขสิทธิ์จะอยู่ด้านหลังของปกใน ในกรณีของปกในหลายแผ่น หน้านี้จะอยู่หลังปกในแผ่นหลังสุด

3.1.7 หน้าอุทิศ (Dedication Page)

เป็นหน้าที่ของผู้แต่งระบุว่า อุทิศผลงานให้แก่ ผู้หนึ่งผู้ใด ซึ่งอาจเป็นบุคคลเดียวกันหรือหลาย คน หรืออุทิศแก่สถาบันก็ได้

3.1.8 คำนิยม (Foreword)

หมายถึง คำที่บุคคลเขียนนำเกี่ยวกับเนื้อหาหนังสือ หรือผู้แต่งคำนิยมนี้อาจต้องอยู่ก่อนคำนำของผู้แต่ง ถ้ามีผู้เขียนคำนิยมหลายคนจะต้องเรียงลำดับตามความสำคัญของบุคคลเขียนคำนิยม

3.1.9 คำนำ (Preface)

หมายถึง ข้อความที่ผู้เขียนแต่งขึ้น เพื่ออธิบายให้ผู้อ่านทราบถึงแรงบันดาลใจหรือสิ่งที่อยาก ให้ผู้อ่านทราบ ก่อนที่จะเริ่มอ่านเนื้อเรื่อง อาจจะเป็นการขอบคุณผู้ที่เกี่ยวข้องหรือช่วยเหลือในการ จัดพิมพ์ ถ้าเป็นหนังสือที่จัดพิมพ์โดยสถาบัน อาจมีคำนำของสถาบัน คำนำของบรรณาธิการหรือผู้จัด พิมพ์ แล้วจึงเป็นคำนำของผู้เขียน

3.1.10 สารบัญ (Table of Contents)

หมายถึง รายชื่อของบท และเรื่องเรียงตามลำดับ เพื่อบอกแก่ผู้อ่านว่าในหนังสือเล่มนั้น ประกอบด้วยบทและเรื่องใดบ้าง แต่ละเรื่องอยู่ที่หน้าใด เพื่อให้ผู้อ่านเปิดหาได้สะดวก การออกแบบ จึงควรให้เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นหาแทนนี้ เมื่อนำมาใช้งานไปจะประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สะดวกแก่การเปิดหาได้โดยง่าย มีลักษณะสบายตา

3.1.11 สารบัญภาพ (Table of Illustrations)

หนังสือบางเล่มที่มีภาพเป็นส่วนสำคัญ และมีภาพจำนวนมาก จำเป็นต้องมีสารบัญภาพ เพื่อให้ผู้อ่านพลิกดูได้สะดวก

3.1.12 เนื้อเรื่อง (Contents)

เป็นส่วนที่เป็นเนื้อหาสำคัญของหนังสือ สำหรับส่วนเนื้อเรื่องนี้อาจแบ่งออกเป็นภาค (Part) เป็นตอน (Section) เป็นบท (Chapter) หรือแบ่งเป็นช้อย่อยๆก็ได้ อย่างไรก็ตาม ต้องคำนึงถึงหลัก การอ่านที่ง่าย เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อหาทั้งหมดได้โดยสะดวก

3.1.13 ภาคผนวก (Appendix)

เป็นส่วนที่ไม่ใช่เนื้อหาโดยตรง แต่เป็นการอธิบายเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่อง หนังสือบาง เล่ม จำเป็นต้องมีคำชี้แจงประกอบในเนื้อหาของเรื่องเพื่อช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจ เรื่องดีขึ้น ส่วนที่เป็น ภาคผนวกพวกนี้อาจจะเป็นระเบียบ กฎหมายคำอธิบาย ที่ต้องใช้รายละเอียดมากเกินกว่าจะทำ เป็นเชิงอรรถของท้ายหน้าได้

3.1.14 บรรณานุกรม (Bibliographies)

หนังสือวิชาการจะต้องแจ้งถึงที่มาของเนื้อหาที่ได้มีการอ้างถึงมาจากผลงานของบุคคลอื่น โดย ระบุชื่อผู้แต่ง ชื่อหนังสือ สถานที่พิมพ์ ปีที่พิมพ์ เพื่อให้ผู้อ่านทราบ นอกจากนั้นยังเป็นประโยชน์ ใน การที่จะหาความรู้เพิ่มเติมนอกเหนือจากเนื้อหาที่ปรากฏอยู่ในหนังสือเล่มนั้นด้วย

3.1.15 ดัชนี (Index)

หมายถึงหน้าที่จัดเรียงหัวข้อสำคัญของเรื่องในหนังสือ ชื่อบุคคล สถานที่ หรือหัวข้อรายละเอียด ที่ สำคัญของเนื้อหาในหนังสือนั้น โดยจัดเรียงตามลำดับอักษรแล้วบอกเลขหน้าให้รู้ว่าเรื่อง นั้นๆ จะอ่านได้จากหน้าใดในหนังสือเล่มนั้น

3.2 การออกแบบปกหนังสือ

3.2.1 พิจารณาถึงประเภทหนังสือ

หนังสือแต่ละประเภทมีลักษณะเฉพาะตัว และรูปแบบแตกต่างกันอย่างมาก วัตถุประสงค์ใน การสร้าง หนังสือก็ไม่เหมือนกัน เช่น หนังสือที่เป็นตำราอ้างอิง หนังสือวิชาการ แบบเรียน หนังสือ โอกาส พิเศษ หนังสืออ่านเสริม นวนิยาย นิทานสำหรับเด็ก หนังสือภาพ หนังสือบันเทิง หนังสือกีฬา ฯลฯ การออกแบบหนังสือวิชาการหรือแบบเรียนมีลักษณะเป็นแบบทางการ รูปแบบตัวอักษรแบบ เรียบ ๆ กำหนดภาพอยู่ในกรอบ หรือมีเฉพาะตัวอักษร ข้อความ หรือผู้แต่งเท่านั้น การออกแบบ หนังสือ สำหรับเด็ก เน้นที่รูปภาพประกอบบนปกที่มีความสวยงามเป็นหลัก ตัวอักษรเป็นแบบเรียบ ง่าย ดู สบายตา ไม่นิยมการจัดระเบียบและการกำหนดกรอบ ใช้สีสันสดใส ชุ่มฉาด รูปภาพคมชัด

แสดงสาระของเรื่องราว

3.2.2 พิจารณาถึงบุคลิกของหนังสือ บุคลิกของหนังสือจะมีความแตกต่างกันตาม

ประเภทของสาระเนื้อหา และเทคนิคการออกแบบ

เอกสารเป็นเอกสารที่ส่งวันเวลาสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในปัจจุบันการแข่งขันในเรื่องของหนังสือมีสูงมาก มีหนังสือที่มีเนื้อหาคล้ายคลึงกันเกิดขึ้นมากมาย นักออกแบบจะต้องออกแบบหนังสือนั้นให้สวยงาม มีความโดดเด่น แปลกตามากกว่าคู่แข่ง

3.2.3 พิจารณาถึงแนวทางสร้างสรรค์รูปแบบ

ควรรยึดหลักการออกแบบ 3 ประการ คือการจัดองค์ประกอบศิลป์ การออกแบบรูปภาพ และ การกำหนดแบบตัวอักษรของหนังสือ ทั้งนี้หลักการทั้งหมดต้องให้สอดคล้องและเหมาะสมกับประเภท ของหนังสือ และต้องสร้างรูปแบบแปลกใหม่ให้เกิดขึ้นเบ็ดคุบคลิกเฉพาะตัวของหนังสือด้วย

3.2.4 พิจารณาถึงวิธีการผลิต

การผลิตในปัจจุบันค่อนข้างมีความสะดวก สามารถตอบสนองความต้องการของการผลิตงาน พิมพ์ได้เป็นอย่างดี การออกแบบปกหนังสือที่ดีต้องไม่สร้างความยุ่งยากสับสนในการพิมพ์และการผลิต เพราะถ้ามีหลายคำสั่ง ใช้วิธีการหลายอย่าง บางครั้งจะทำให้การผลิตมีโอกาสผิดพลาดได้

3.2.5 พิจารณาถึงวัสดุที่ใช้ทำปก

ปกหนังสือมีหลายชนิด เช่น ปกแข็ง ปกอ่อน ปกกระดาษ หุ้มด้วยแรกซิ่นหรือผ้าไหม การกำหนด วัสดุกับการออกแบบต้องสอดคล้องกัน เช่น ปกพิมพ์ออฟเซต 4 สี ควรเลือกใช้กระดาษเนื้อแน่น ละเอียด เช่น กระดาษอาร์ต กระดาษนิวเอช ภาพจะได้มีความคมชัดสีสันทสวยงาม ถ้าต้องการพิมพ์ปั้ม นูน ควรกำหนดให้กระดาษมีความยืดหยุ่นสูง เพื่อให้การปั้มนูนมีความคมชัด นอกจากเนื้อกระดาษ แล้วก็ควรพิจารณาถึงขนาดกระดาษ และความหนาด้วย

3.3 ระบบกริด (Grid System)

ได้รับการพัฒนาขึ้นเพื่อแบ่งข่อยพื้นที่หน้ากระดาษออกเป็นพื้นที่ย่อยๆ ที่มีขนาดเล็กลงหลายๆ พื้นที่ โดยการใช้เส้นตรงในแนวตั้งและเส้นตรงในแนวนอนหลายๆเส้น ลากตัดกันเป็นมุมฉากบนพื้นที่ หน้ากระดาษ ระบบกริดนี้เป็นเครื่องมือที่มีความสำคัญในการออกแบบ เพราะระบบกริดจะมีส่วนช่วย ในการจัดวางองค์ประกอบในด้านตำแหน่งและขนาด 2 ประการ คือ

- 1.ช่วยในการกำหนดตำแหน่งในการจัดวางองค์ประกอบ โดยในการจัดวางองค์ประกอบลงใน หน้ากระดาษนั้น นักออกแบบสามารถจะจัดวางองค์ประกอบ ลงไปตามแนวเส้นกริดได้อย่างรวดเร็ว
- 2.ช่วยในการกำหนดขนาดขององค์ประกอบ โดยนักออกแบบ สามารถเลือกที่จะใช้ขนาด พื้นที่ ที่ถูกแบ่งให้เล็กลงในหน้ากระดาษ เป็นตัวช่วยกำหนดขนาด ขององค์ประกอบต่างๆ เช่น ความกว้าง ของคอลัมน์ ความกว้างยาวของภาพ ฯลฯ ส่วนประกอบที่สำคัญของกริด มีดังนี้

3.3.1 ยูนิตกริด (Grid Unit)

คือ ส่วนประกอบที่เป็นพื้นที่ย่อยที่เกิดขึ้นจากเส้นในแนวตั้งและแนวนอนที่ตัดกันเป็นรูป สี่เหลี่ยม พื้นที่ย่อยเหล่านี้จะใช้ในการวางองค์ประกอบต่างๆ โดยในพื้นที่หน้ากระดาษหนึ่งๆ นั้นจะมี ยูนิตกริดจำนวนเท่าใดก็ได้ และแต่ละยูนิตกริดจะมีขนาดเท่ากันทั้งหมดหรือแตกต่างกันก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการใช้งาน

3.3.2 อัลลีย์ (Alley)

คือ ส่วนประกอบที่เป็นที่เว้นว่างระหว่างยูนิตกริดแต่ละยูนิตที่รวมกันอยู่เป็นกลุ่ม ในการ ออกแบบกริดส่วนใหญ่นิยมมีอัลลีย์เพราะจะช่วยให้เกิดการอ่านได้ง่าย เมื่อบางตัวอักษรลงไปอยู่ในยูนิตที่ อยู่ติดเอกสารเป็นเอกสารที่สวางไวสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นับญาติให้ไปใช้ประโยชน์การค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กัน คือ จะเกิดเป็นช่องว่างคั่นอยู่ระหว่างแต่ละคอลัมน์

3.3.3 ขอบว่าง หรือ มาร์จิ้น (Margin)

คือ ส่วนประกอบที่เป็นที่เว้นว่างโดยรอบกลุ่มยูนิทกริดทั้งหมด โดยทั่วไปแล้วจะนิยมออกแบบ ยูนิทกริดให้อยู่รวมกันเป็นกลุ่มครอบคลุมพื้นที่เกือบทั้งหน้ากระดาษ โดยเว้นขอบทั้ง 4 ด้าน เนื่องจากหากมีการวางองค์ประกอบลงไปในพื้นที่บริเวณของเหล่านี้ก็อาจจะขาด หายไปในตอนที่ทำการเจียนขอบกระดาษได้ (ยกเว้นการใช้ภาพตัดตก) ซึ่งจะเป็นผลเสียต่อการสื่อสาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากองค์ประกอบนั้นเป็นตัวอักษรข้อความ ดังนั้นจึงนิยมที่จะเว้นที่ว่างให้รอบๆ ขอบทั้ง 4 ด้านของกลุ่มยูนิทกริด

3.3.4 กัดเตอร์ (Gutter)

คือ มาร์จิ้นในส่วนที่เป็นที่เว้นว่างระหว่างหน้าซ้ายและหน้าขวาของสิ่งพิมพ์ ซึ่งเหตุผลในการ เว้นนั้นก็เช่นเช่นเดียวกับการเว้นมาร์จิ้น เพราะหากไม่มีการเว้นแล้วจะทำให้เกิดปัญหาในการอ่าน เมื่อนำเอาหน้าทั้งหมดของสิ่งพิมพ์นั้นมาเย็บเล่มเข้าด้วยกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากเป็นหนังสือที่มีความหนา

รูปแบบของกริด (Grid Types) มีอยู่ 4 ประเภท รูปแบบพื้นฐานทั้งสี่แบบนี้สามารถนำไป พัฒนาสร้างแบบทั้งที่เรียบง่ายจนถึงแบบที่พลิกแพลงซับซ้อนขึ้น

1. เมนูสคริปต์กริด (Manuscript Grid) เป็นกริดที่มีโครงสร้างเรียบง่ายเป็นบล็อก ใหญ่บล็อกเดียวหรือคอลัมน์เดียว มีชื่อเรียกอีกชื่อว่า บล็อกกริด (Block Grid) โดยทั่วไป รูปแบบกริด ประเภทนี้ใช้กับสิ่งพิมพ์ที่มีแต่เนื้อหาเป็นหลัก เช่น หนังสือนวนิยาย ตำรา จดหมายข่าว แต่ก็สามารถ นำภาพมาวางประกอบ แม้จะเป็นรูปแบบที่เรียบง่าย แต่ก็สามารถปรับแต่งเลย์เอาต์ให้ดูน่าสนใจได้ และไม่จำเจเมื่อเปิดหน้าต่อหน้า
2. คอลัมน์กริด (Column Grid) เป็นรูปแบบกริดที่มีคอลัมน์มากกว่าหนึ่งคอลัมน์ ในหนึ่งหน้าของแบบ มักมีความสูงเกือบสุดขอบของชิ้นงาน ความกว้างของแต่ละคอลัมน์ไม่จำเป็น ต้องเท่ากัน กริดในรูปแบบนี้มักถูกนำไปใช้ในนิตยสาร แคตตาล็อก โบรชัวร์ การวางภาพในรูปแบบ กริดประเภทนี้อาจจะจัดวางให้มีความกว้างเท่ากับหนึ่งคอลัมน์หรือมากกว่าก็ได้
3. โมดูลาร์กริด (Modular Grid) เป็นรูปแบบกริดที่ประกอบด้วยโมดูลหลายๆโมดูล ซึ่งเกิดจากการตีเส้นตามแนวตั้งและแนวนอน โมดูลาร์กริดเป็นรูปแบบที่สามารถนำไปจัดเลย์เอาต์ได้ หลากหลายเหมาะสมสำหรับสิ่งพิมพ์ที่ต้องการรูปแบบที่ปรับเปลี่ยนง่ายเมื่อมีการจัดทำเป็นประจำอย่าง ต่อเนื่อง อย่างเช่น หนังสือพิมพ์ และยังเหมาะกับงานพิมพ์ประเภทแคตตาล็อกสินค้า เนื่องจากโมดูลาร์กริดเป็นรูปแบบที่ประกอบด้วยโมดูลย่อยๆ มีความอิสระในการปรับแต่งเลย์เอาต์ได้สูง
4. ไฮราซิคัลกริด (Hierarchical Grid) เป็นรูปแบบกริดที่มีโครงสร้างซับซ้อน

ประกอบด้วยโมดูลได้ทั้งที่มีขนาดเท่ากันหรือแตกต่างกันมาจัดวางในหน้าเดียวกัน และอาจมีการแยกเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สกรวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กันของโมดูลบางชิ้น เป็นรูปแบบที่ยากต่อการใช้งานในการที่จะทำให้เลย์เอาต์ที่ออกมาดูดีและลงตัว รูปแบบกริดประเภทนี้มีใช้ในการออกแบบหน้าหนังสือ โพสต์เตอร์และฉลากผลิตภัณฑ์ เป็นต้น

3.4 หลักการออกแบบสิ่งพิมพ์

3.4.1 ความสมดุล (Balance)

คือการกระจายอย่างทั่วถึงของน้ำหนักในงานออกแบบสิ่งพิมพ์ น้ำหนักของส่วนประกอบต่างๆ เป็นน้ำหนักที่สายตารู้สึกเมื่อมองส่วนประกอบนั้นๆ ส่วนบน layout มีน้ำหนักซึ่งรู้สึกได้จากขนาด ความมืดหรือความสว่าง สีและความเข้มของสี ความหนาและบางของเส้น ความสมดุลมีสองแบบ คือ สมดุลที่กระจายเท่ากันทั้งซ้ายขวาของศูนย์กลาง (Symmetrical Balance) และความสมดุลที่เกิดจากการนำส่วนประกอบที่มีขนาดไม่เท่ากันมาจัดวาง แต่เมื่อ ดูโดยรวมแล้วน้ำหนักทั้งหมดสมดุลกัน (Asymmetrical Balance) องค์ประกอบของการออกแบบใช้เพื่อสร้างความสมดุลได้แก่ รูปร่าง ขนาด ค่าความดำ สี

3.4.2 จังหวะ (Rhythm)

คือรูปแบบที่เกิดจากการซ้ำกันขององค์ประกอบต่างๆ การซ้ำกันขององค์ประกอบเดียวกัน ใน ลักษณะที่สม่ำเสมอ และความแตกต่าง เช่น การเปลี่ยนรูปร่าง ขนาดหรือตำแหน่งขององค์ประกอบ เป็นสิ่งที่ทำให้เกิดการมองเห็นจังหวะในงานออกแบบ การวางองค์ประกอบซ้ำๆ กันที่ ระยะห่างเท่าๆ กัน ทำให้เกิดความรู้สึกราบเรียบ จังหวะที่เท่าๆ กัน สงบและผ่อนคลาย การเปลี่ยนขนาดและช่องไฟ ของส่วนประกอบอย่างฉับพลันจะทำให้เกิดจังหวะเร็วและมีชีวิตชีวา และสร้างความรู้สึกน่าตื่นเต้น

3.4.3 การเน้น (Emphasis)

คือการทำให้องค์ประกอบหนึ่งเป็นที่สังเกตเห็นก่อนส่วนอื่นๆ จะเกิดขึ้นเมื่อองค์ประกอบนั้น แตกต่างจากองค์ประกอบอื่น บนงานออกแบบทุกชิ้นควรมีจุดเด่นนี้ เพื่อดึงดูดสายตาของผู้ดูไปสู่ส่วนสำคัญของงาน

3.4.4 เอกภาพ (Unity)

เอกภาพทำให้งานออกแบบดูเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่านรู้ว่าเป็นงานชิ้นเดียวกัน ใช้กริด (Grid) เพื่อวางกรอบโครงร่างของงาน (การเว้นคั่นหน้า คั่นหลัง คอลัมน์ การเว้นช่องไฟ และ สัดส่วน) ให้เป็นระบบระเบียบ การจัดกลุ่มให้องค์ประกอบเป็นอันหนึ่งอันเดียวให้ดูเรื่อง การซ้ำกันของ สี รูปร่างและพื้นผิว เพื่อทำให้ผู้อ่านเห็นตัวอักษร หัวเรื่อง รูปภาพ ภาพถ่าย เป็นงานเดียวกัน

3.5 ลักษณะการเข้าเล่ม

การเข้าเล่มคือการจัดเก็บรวบรวมสิ่งที่เราจะทำเป็นหนังสือเข้าด้วยกัน ในรูปแบบต่างๆ ด้วย ความเหมาะสมและแข็งแรงทนทาน เพื่อรักษาสิ่งที่มีอยู่ด้านในเล่มให้คงอยู่ได้นานๆ

3.5.1 การเข้าเล่มแบบมุงหลังคา (Saddle Binding)

คือการเข้าเล่มแบบใช้ลวดเย็บที่สันหนังสือด้วยเครื่องเย็บ มักเย็บสองจุด ให้มีระยะห่างพอ ประมาณ หน้ากระดาษด้านในอยู่รวมกันไม่เคลื่อนที่ไปมา เหมาะกับการเข้าเล่มหนังสือที่มีจำนวน หน้า น้อย เอกสารเป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.5.2 การเข้าเล่มไสกาว (Adhesive Binding)

เป็นการไสสันหนังสือด้วยเลื่อยเหล็ก เสร็จแล้วทากาวที่สัน นำาปกมาหุ้มติดกับเล่ม เป็นรูปแบบ การเข้าเล่มที่นิยมกันมากเนื่องจากสวยงาม เรียบร้อย ไม่เห็นรอยเย็บ ง่าย เหมาะกับการเย็บหนังสือ ที่ มีการจัดพิมพ์จำนวนไม่มากแต่ต้องการความแข็งแรง แต่ข้อจำกัดคือส่วนสันจะโดนทับ กางออกมามากๆ ไม่ได้

3.5.3 เย็บกี่ (Thread Sewing)

เป็นการเข้าเล่มโดยการเย็บด้วยวิธีหนึ่งในหลายๆ วิธี ซึ่งเป็นรูปแบบการเย็บที่ได้รับความนิยม แพร่หลาย เพราะมีความทนทาน และสามารถกางหน้าหนังสือออกได้จนถึงสัน เนื่องจากใช้ด้ายเย็บ ที่ กลางยกพิมพ์(signature)แต่ละยกก่อน แล้วจึงเย็บผูกรวมเป็นเล่ม การเย็บก็เสียค่าใช้จ่ายสูงและ ใช้เวลามาก จึงมีหนังสือที่เข้าเล่มด้วยวิธีการเย็บกี่ย่อยลง ในปัจจุบัน การเย็บด้วยวิธีการเย็บก็มักใช้สำหรับหนังสือที่มีความหนาและต้องการความทนทานเป็นพิเศษ เช่นหนังสืออ้างอิงต่างๆ

3.5.4 การเข้าเล่มแบบปีกผีเสื้อ

เป็นการเย็บเล่มที่สามารถกางหน้าหนังสือออกได้ 180 องศาเพราะไม่ได้เย็บตรงกลางไว้เหมือน วิธีอื่นๆแต่เป็นการยึดติดกันด้วยกระดาษหน้าต่อหน้า เหมาะกับหนังสือที่ต้องการกางหน้าได้ มากๆ เช่นหนังสือ Pop up เป็นต้น

3.6 กระดาษ

กระดาษเป็นวัสดุที่นิยมใช้มากในสื่อสิ่งพิมพ์ ซึ่งกระดาษแต่ละชนิดก็มีคุณสมบัติที่แตกต่างกัน ไป การทำหนังสือเชิงทดลองนั้นใช้เทคนิคและวัสดุที่หลากหลาย แต่ละเทคนิคก็ใช้กระดาษที่ต่างกัน การเลือกใช้กระดาษจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ทำงานออกมาสมบูรณ์

3.6.1 กระดาษแข็ง (Hard board)

เป็นกระดาษหลายชั้น มีคุณสมบัติ แข็ง หนา ทำจากเยื่อไม้บดและเยื่อกระดาษเก่า มีผิวขรุขระ สีคล้ำเรียกอีกอย่างว่ากระดาษจั่วปึงมีน้ำหนักตั้งแต่ 430 กรัมต่อตารางเมตรขึ้นไป ใช้ทำใส่ในปกหนังสือ หรือกล่องที่ต้องการความแข็งแรง

3.6.2 กระดาษปอนด์ (Bond Paper)

เป็นกระดาษที่ทำจากเยื่อเคมีที่ผ่านการฟอกและอาจมีส่วนผสมของเยื่อที่ทำจากเศษผ้า มีสีขาว ผิวไม่เรียบ น้ำหนักประมาณ 60-100 กรัมต่อตารางเมตร ใช้สำหรับงานพิมพ์ที่ต้องการความสวยงามปานกลาง สามารถพิมพ์สีเดียวหรือหลายสีได้

3.6.3 กระดาษอาร์ต (Art Paper)

เป็นกระดาษที่ทำจากเยื่อเคมี(เยื่อที่ผลิตโดยใช้สารเคมี) และเคลือบผิวให้เรียบด้านเดียวหรือทั้งสองด้าน มีทั้งแบบเคลือบมันเงาและแบบเคลือบด้าน เป็นสีขาว น้ำหนักประมาณ 80-160 กรัมต่อตารางเมตร ใช้สำหรับงานพิมพ์ที่ต้องการความสวยงาม งามพิมพ์สี เช่น นิตยสาร แคตตาล็อก

3.6.4 กระดาษปรีฟ (Newsprint)

เป็นกระดาษที่มีส่วนผสมของเยื่อปดที่มีเส้นใยสั้น และมักนำเยื่อจากกระดาษใช้แล้วมาผสมด้วย

กระดาษปรีฟมีน้ำหนักเพียง 40-52 กรัมต่อตารางเมตร สีส้มเหลือง ราคาไม่แพงแต่ความแข็งแรง เอกสารเป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

น้อย เหมาะสำหรับงานพิมพ์ประเภทหนังสือพิมพ์ หรือเอกสารที่ไม่ต้องการคุณภาพมาก

3.6.5 กระดาษแข็ง (Hard board)

เป็นกระดาษหลายชั้น มีคุณสมบัติ แข็ง หนา ทำจากเยื่อไม้บดและเยื่อกระดาษเก่า มีผิวขรุขระ สีคล้ำเรียกอีกอย่างว่ากระดาษจั่วปังมีน้ำหนักตั้งแต่ 430 กรัมต่อตารางเมตรขึ้นไป ใช้ทำใส่ในปกหนังสือ หรือกล่องที่ต้องการความแข็งแรง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การวิเคราะห์และสรุปข้อมูลเบื้องต้น

4.1 การออกแบบหนังสือภาพประกอบเกี่ยวกับประเด็นความขัดแย้งระหว่างคำสอนทางศาสนากับวิถีชีวิตของมนุษย์ในปัจจุบัน

หนังสือภาพประกอบเล่มนี้ใช้ชื่อว่า (Human Religion) Human Selection มาจากชื่อทฤษฎีของดาร์วินที่ชื่อ “Human Selection” เป็นทฤษฎีเกี่ยวกับการเลือกการปรับเปลี่ยนของสิ่งมีชีวิตเพื่อให้มีชีวิตอยู่รอดมากขึ้นในรุ่นต่อไป ที่ใช้ชื่อนี้เพราะต้องการสื่อถึงการที่มนุษย์ในปัจจุบันต่างหากที่ เป็นผู้เลือกวิถีชีวิตตัวเอง หรือศาสนาที่มีมาเป็นพัน ๆ ปีเป็นผู้กำหนด?

4.2 สิ่งที่สามารถจะนำมาใช้ในการออกแบบ

ความขัดแย้งคือสิ่งที่ต้องการจะนำเสนอ ดังนั้นการสื่อสารผ่านกราฟิกต่าง ๆ ที่สามารถแสดงออกถึงความขัดแย้งต่างก็สามารถนำมาเล่นได้ ไม่ว่าจะเป็นรูปร่าง รูปทรง สี การจัดการตัวอักษร หรือการจัดวางองค์ประกอบต่าง ๆ

4.3 กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มคนที่สนใจ และอยากรับรู้ถึงข้อขัดแย้งของประเด็นที่เกี่ยวกับศาสนาในระดับเริ่มต้นก่อนไปศึกษาในเชิงลึกต่อไป

ช่วงอายุของกลุ่มเป้าหมายอยู่ที่ 15 - 40 ปี

4.4 แนวคิดในการออกแบบหนังสือภาพประกอบ

เนื่องจากประเด็นที่นำเสนอเป็นเรื่องละเอียดอ่อน ภาพประกอบที่ออกมาจึงตั้งใจไม่ให้มีการสื่อในนัยยะของการเสียดสีมากนัก แต่จะออกมาดูเรียบง่าย ชัดเจน สามารถสื่อสารได้สองประเด็นในภาพเดียว

ภาพจะต้องมีพลังพอที่จะไม่ทำให้หนังสือดูน่าเบื่อ และส่งผู้อ่านไปยังบทถัด ๆ ไปได้

บทที่ 5

การออกแบบ

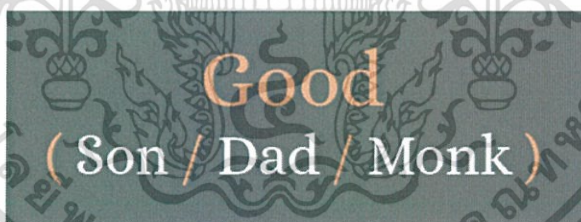
5.1 แนวทางการออกแบบ

สิ่งที่ต้องคิดสำหรับหนังสือภาพประกอบเล่มนี้ คือส่วนต่าง ๆ ตั้งแต่ตัวหนังสือ ภาพประกอบ การจัดวาง การใช้ตัวอักษร ทุกองค์ประกอบต่าง ๆ ที่ว่ามานี้ต้องสามารถสื่อสารถึงความชัดเจน แต่ไม่ได้ถึงกับเสียดสี และสอดคล้องกับกลุ่มคนที่มีอายุ 15 - 40 ปี

1 typography สำหรับชื่อบท

ส่วนหนึ่งที่สำคัญรองมาจากภาพประกอบก็คือหัวเรื่อง ซึ่งเป็นตัวที่ช่วยให้ภาพดูไม่แห้งจนเกินไป แต่ละบทยังมีลูกเล่นที่แทรกอยู่อย่างละเอียด อย่างละน้อย ถือว่าเป็นจุดที่จะช่วยให้ผู้อ่านเตรียมตัวรับกับเรื่องใหม่ หรือก็คือเป็นการบอกว่าเราเข้ามาสู่อีกบทหนึ่งแล้ว

Good (Son / Dad / Monk)

ภาพที่ 5.1 ชื่อ 1

ความดีนั้นเป็นสิ่งที่เป็นามธรรม หลายครั้งค่าความดีของแต่ละคน หรือแต่ละสถานะไม่เท่ากัน ชื่อของบทนี้จึงถูกทำให้เป็นเหมือนตัวเลือก เพราะจริง ๆ แล้วเราไม่สามารถจะเป็นคนดีของทุกคนได้ในชีวิตจริง และเราต้องเลือกซักอย่างว่าเราจะเป็นคนดีในแบบไหน และรับผลของการกระทำจากสถานะนั้น

Yellow wallet

ภาพที่ 5.2 ชื่อ 2

เนื่องจากพูดถึงเรื่องพระและทรัพย์สินจึงใช้คำว่า yellow ที่สื่อถึงจิวรพระสงฆ์กับ wallet ที่หมายถึงกระเป๋าตังค์ ซึ่งให้ความหมายของการรับบริจาคไปในตัว นอกจากนี้สิ่งที่พิเศษคือ คำสองคำนี้ใช้ตัวไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปดเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อักษรที่คล้ายการ จึงจัดให้ w เป็นตัวเล็กคล้ายว่าสองภาพนี้เป็นตัวสะท้อนของกันและกัน

God Says ,Gay Strives

God says, Gay strives

ภาพที่ 5.3 ชื่อ 3

ในคัมภีร์ไบเบิลตอนพระเจ้าสร้างโลก คัมภีร์ได้เขียนไว้ว่าเมื่อพระเจ้าตรัส สิ่งต่าง ๆ ก็เกิดขึ้น ในที่นี้กล่าวถึงเรื่องการรักร่วมเพศ จึงยกประโยคที่พระเจ้าสร้างสรรพสิ่งมา และใช้คำว่า “Gay Strives” ที่แปลว่าการยึดหยัด มุ่งมั่นเพื่อเป้าหมายอะไรบางอย่าง เพื่อสื่อถึงการเรียกร้องเสรีภาพของเพศที่สามในปัจจุบัน

Right? To die

Right?
To Die

ภาพที่ 5.4 ชื่อ 4

บทนี้พูดถึงสิทธิในการตายของตัวเอง ในกรณีของการการุณยฆาต ซึ่งใช้คำว่า “Right” ที่แปลความชอบธรรม หรือคำที่ต่อท้ายเพื่อถามว่ามันเป็นสิ่งที่ถูกต้อง เพื่อสื่อว่าสรุปแล้วเรามีความชอบธรรมในการตายของเรา หรือพระเจ้าที่เป็นตัวกำหนดชีวิต และหากเราตายด้วยตัวเองมันจะเป็นสิ่งที่ผิดในสายตาของพระเจ้า

MarriCage

MarriCage

ภาพที่ 5.5 ชื่อ 5

การแต่งงานเป็นเสมือนสัญญาแห่งรักโดยการประกาศถึงความเป็นเนื้อคู่ของคนสองคนต่อสาธารณะ โดยอีกด้านหนึ่ง หากคู่ที่เราแต่งงานด้วยไม่ใช่คนที่เราจะใช้ชีวิตด้วยไปตลอดชีวิตจริง มันก็จะเป็นเหมือนกรงขังที่ขังคนสองคนไว้ไม่ให้ไปพบกับคนใหม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

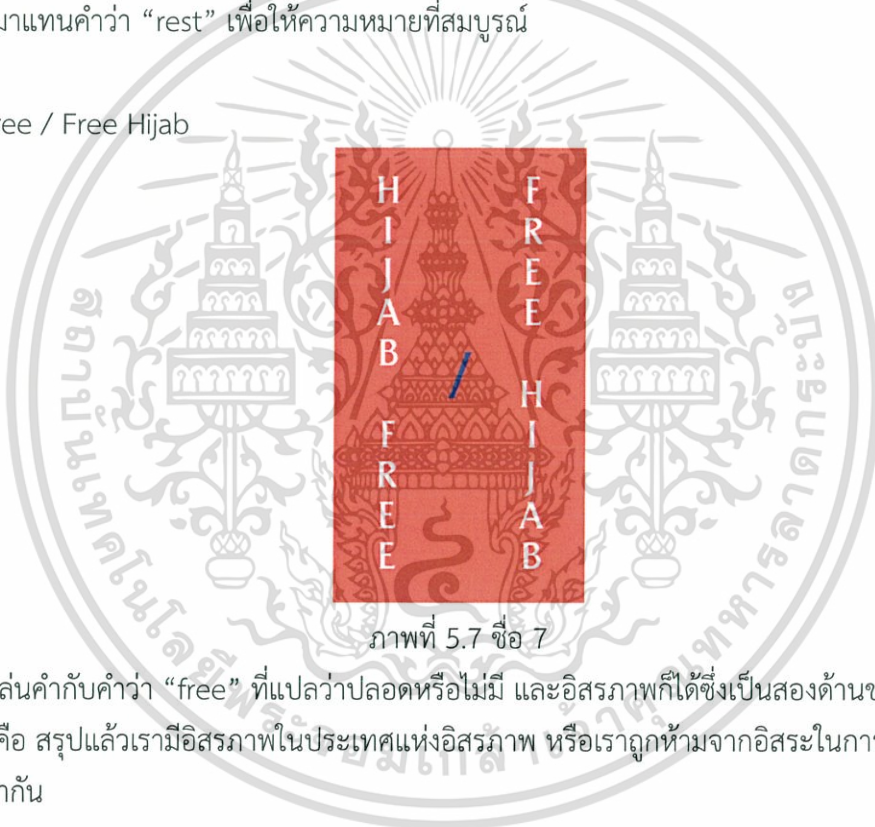
Red in Peace

ภาพที่ 5.6 ชื่อ 6

“RIP” คงเป็นคำที่เรารู้จักกันดี ซึ่งเป็นตัวอักษรย่อมาจากคำว่า rest in peace โดยบทนี้พูดถึงศาสนาอิสลามซึ่งแปลว่า “สันติ” ซึ่งขัดแย้งกับภาพของกลุ่มก่อการร้ายต่าง ๆ ทั้งนี้จึงได้ใช้คำว่า “red” ที่สื่อถึงเลือดมาแทนคำว่า “rest” เพื่อให้ความหมายที่สมบูรณ์

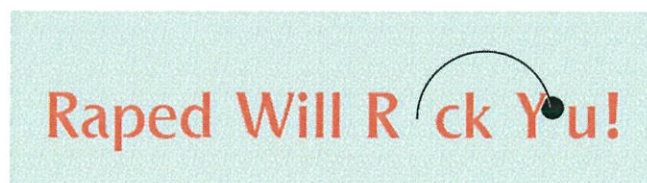
Hijab Free / Free Hijab

ภาพที่ 5.7 ชื่อ 7

เป็นการเล่นคำกับคำว่า “free” ที่แปลว่าปลอดหรือไม่มี และอิสรภาพก็ได้ซึ่งเป็นสองด้านของประเด็นที่เกิดขึ้นคือ สรุปลแล้วเรามีอิสรภาพในประเทศแห่งอิสรภาพ หรือเราถูกห้ามจากอิสระในการสวมใส่เสื้อผ้าของเรา

Raped Will Rock You!

ภาพที่ 5.8 ชื่อ 8

บทนี้พูดถึงการลงโทษผู้ที่ถูกลงโทษจากการข่มขืนด้วยการปาหิน โดยเอาประโยคจากเพลงติดหูอย่าง ‘We Will Rock You’ มาใช้ โดยเล่นกับตัวอักษร o จากคำว่า “rock” ไป “you” เพื่อสื่อว่าคุณที่ถูกข่มขืนจะโดนปาหิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Zeal or Heal

ภาพที่ 5.9 ชื่อ 9

ใช้การทับกันของคำสองคำคือคำว่า “zeal” และ “heal” ที่หมายถึงการกระตือรือร้น หรือจดจ่อ กับการรักษา โดยให้ส่วนที่ทับกันเป็นเครื่องหมายกาชาด แทนสัญลักษณ์ของการรักษา

2 สี

สีที่นำมาใช้แต่ละบทจะเป็นคู่สีที่ไม่เหมือนกันซ้ำบท เพื่อแสดงถึงความแตกต่างของประเด็น และความขัดแย้งของสองคู่ตรงข้าม โดยมีการใช้สีดังนี้

Good (Son / Dad / Monk)

Yellow walleT

God Says ,Gay Strives

Right? To die

MarriCage

Red in Peace

Hijab Free / Free Hijab

Raped Will Rock You!

Zeal or Heal

และเนื่องจากในแต่ละบทรวมกันมีการใช้สีจำนวนมาก ดังนั้นส่วนอื่น ๆ ในเล่มจึงลดการใช้สีลงเพื่อให้ไม่ดูเยอะ หรือแย่งจุดสนใจกันมากจนหาจุดเด่นไม่เจอ และกลายเป็นไม่มีอะไรเด่นเลย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

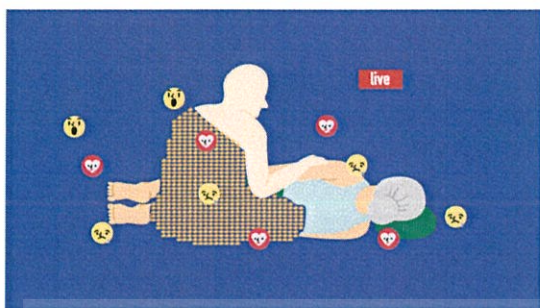
3 ภาพ

ภาพทั้ง 9 บทถูกสกัดออกมาเรื่อย ๆ หลังจากทบทวนและครุ่นคิดเกี่ยวกับประเด็นข้อขัดแย้งต่าง ๆ จากนั้นจึงบันทึกสิ่งที่ได้ ไอเดียต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างนั้น และหาหนทางที่จะนำไปสู่ความเหมาะสมของหนังสือภาพประกอบเล่มนี้

แบบร่างของแต่ละบทในรอบแรก ซึ่งได้รับคอมเมนต์ให้แก้ไขต่าง ๆ ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.12 แบบร่าง 3

แบบแรก ดูต่างจากภาพอื่น เพราะไม่มีเส้นร่าง แต่ดีที่มีหน้าอารมณ์ของเฟซบุ๊ก รู้สึกเหมือนการสื่อสารต่างจากภาพอื่นจากการใช้ปุ่มไลค์เป็นฟีกเชล

แบบสอง ----

ภาพที่ 5.13 แบบร่าง 4

แบบบน อาจารย์ไม่เข้าถึงนัยยะที่จะบอก เพราะต้องการจะสื่อถึงทำการถือดาบปัดร ซึ่งหมายถึงการละกิเลสซึ่งขัดกับของที่ถืออยู่ต่าง ๆ อันได้แก่ ถ่ายภาพเซลฟี่ กระจกผู้โดยสารเครื่องบิน แก้วเบียร์ และพวงมาลัย เครื่องที่พระธัมมชโยใช้อบผิว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Liberty Leading the People

ภาพที่ 5.14 แบบร่าง 5

เพิ่มคนที่อยู่ที่พื้นให้เหมือนในภาพ ความหมายภาพนี้ดี อาจจะโดนชาวมุสลิมตำหนิ หรือทำให้เป็นประเด็นได้

ภาพที่ 5.15 แบบร่าง 6

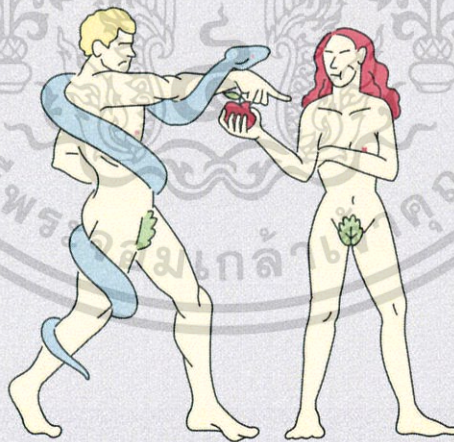
ภาพช่วยดูเข้าใจยาก ส่วนภาพขวาให้เพิ่มสี และทำให้บาทหลวงเชื่อมโยงกับคู่แต่งงานมากกว่าที่จะยืนแยกกันเฉย ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.16 แบบร่าง 7

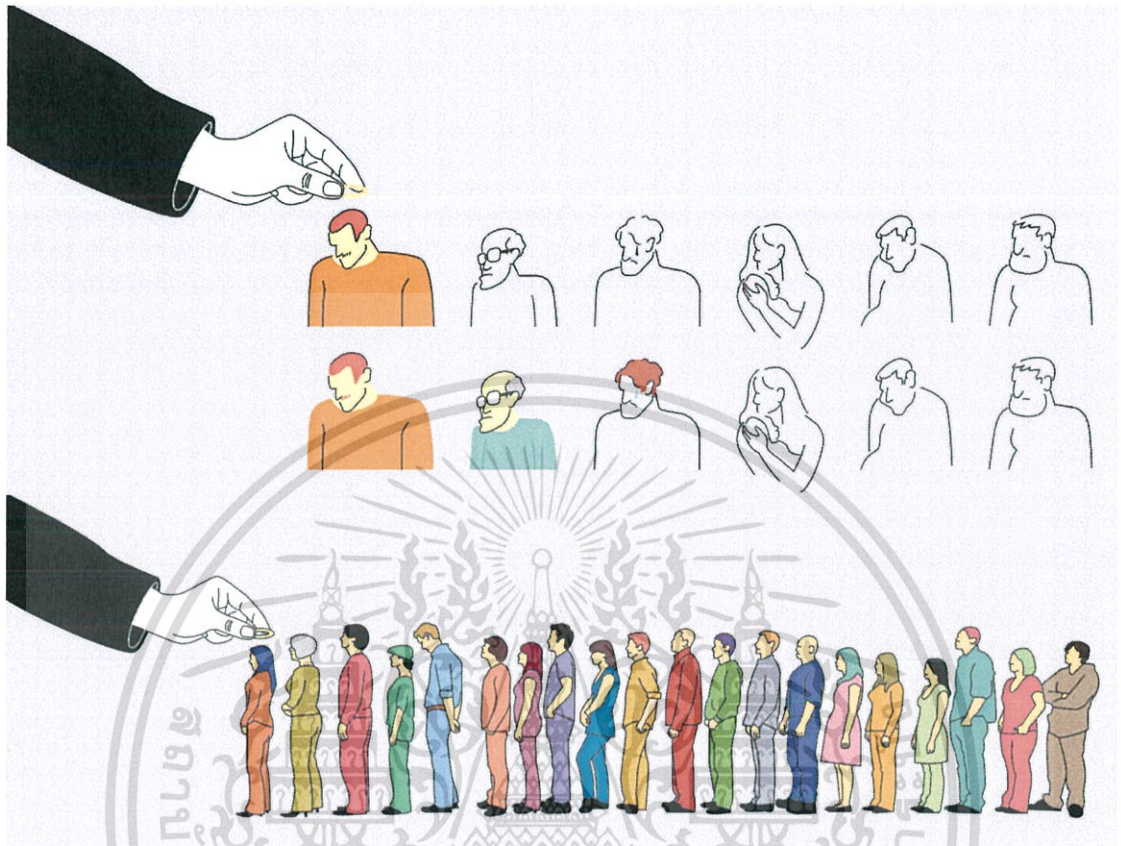
อาจารย์ไม่เข้าใจว่าห่วงหมายถึง 'ห่วง' ที่แสดงว่าตายแล้ว

ภาพที่ 5.17 แบบร่าง 8

ผู้หญิงน่าจะดูแมนกว่านี้ ผู้ชายให้ออกสาวกว่านี้

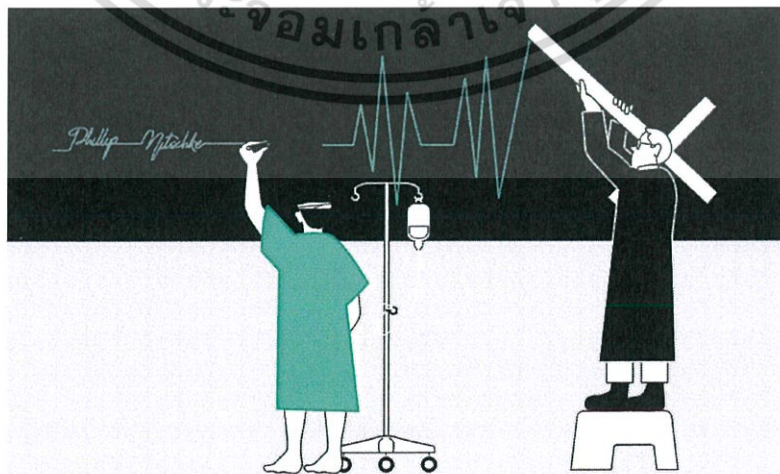
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.18 แบบร่าง 9

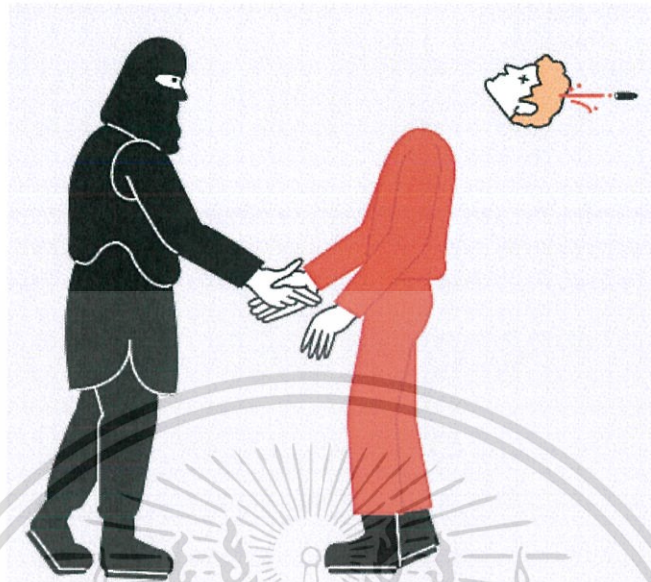
มือใหญ่ที่แทนพระเจ้าของอิสลามนั้นไม่สื่อสารถึงความเป็นอิสลามเท่าไร เพราะเห็นแค่มือกับแขนเสื้อ และขนาดที่ใหญ่เกินไปนั้น ทำให้ดูหลุดจากรูปอื่น ๆ

ภาพบนที่มีครึ่งตัวก็ทำให้ดูหลุดจากภาพอื่นที่เป็นภาพมุมมองกว้างเช่นกัน

ภาพที่ 5.19 แบบร่าง 10

อยากให้คนป่วยดูอาการหนักกว่านี้ เช่นอยู่บนเตียงคนไข้ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งจนไวสาหรับการแข่งขันเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.20 แบบร่าง 11

ภาพดูรุนแรงไป และอาจจะเข้าใจยากเพราะวิถีกระสุนกับมือที่จับอยู่คนละมุมกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.21 แบบร่างปก

ภาพดูง และไม่มีพลังพอจะเป็นหน้าปก

4 font

เนื่องจากมีความหลากหลายอยู่หลายส่วนแล้วไม่ว่าจะเป็นภาพประกอบ หรือหัวเรื่องจึงเลือกใช้ฟอนต์ปกตีพิมพ์เป็นชื่อเรื่องแทนโดยไม่ปรับเปลี่ยน โดยตัวอักษรที่ใช้นั้นคือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Athiti Medium

เนื่องจากมีความเป็นเอกลักษณ์ และมีความขัดแย้งที่แปลกตา เหมาะกับเนื้อหา เพราะมีการขัดแย้ง และผสมผสานเรื่องราวจากหลายศาสนา จึงเป็นสาเหตุให้เลือกใช้ฟอนต์นี้

Krart

เป็นฟอนต์ที่เรียบง่าย แต่ไม่น่าเบื่อ ชินตา และมีหลากหลายน้ำหนัก ซึ่งเหมาะสำหรับนำมาใช้จัดการ ภายในเล่ม

5 layout

ค่อนข้างจะฟรีสไตล์แบบ deconstruction แต่มีการแบ่งระดับของข้อมูลแต่ละแบบไว้ แล้วสองฝั่งของ ตัวทจะเป็นสองข้างที่ขัดแย้งกัน เหมือนการโต้ว่าที่ผ่านสองหน้ากระดาษ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6

ผลงานสำเร็จ

การออกแบบหนังสือภาพประกอบเกี่ยวกับประเด็นความขัดแย้งระหว่างคำสอนทางศาสนา กับ วิถีชีวิตของมนุษย์ในปัจจุบัน สำเร็จและบรรลุเป้าหมายตามขอบเขตงาน ดังนี้

6.1 หนังสือภาพประกอบจำนวน 9 บท ซึ่งประกอบด้วย

6.1.1 ปก

ภาพที่ 6.1 หน้าปก

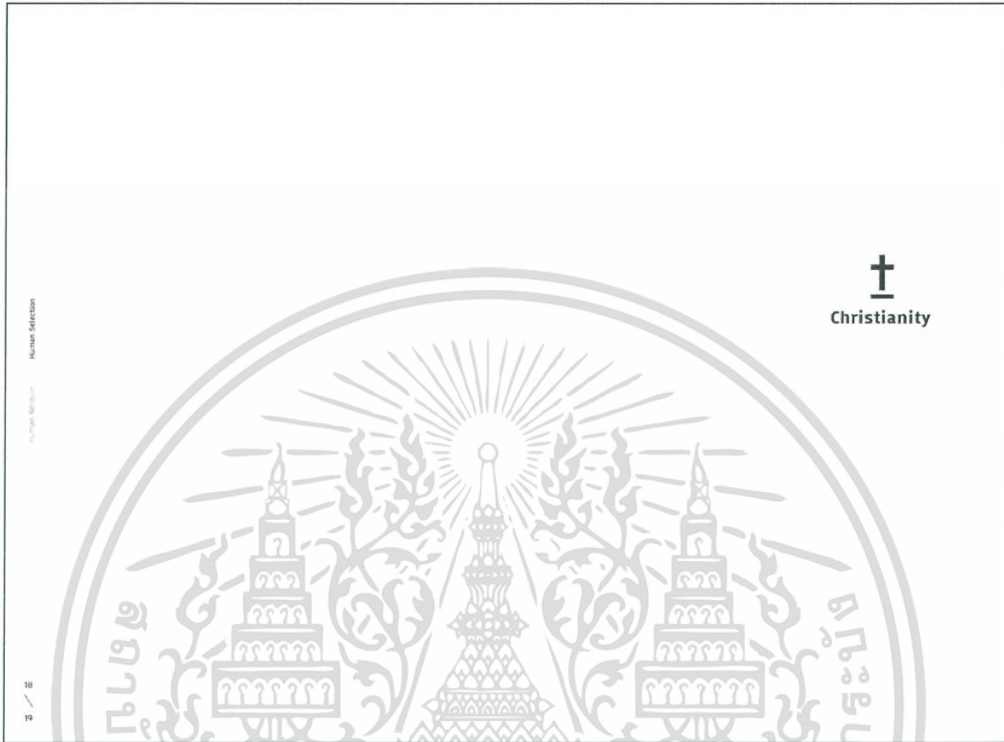
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.1.3 หน้าหมวด

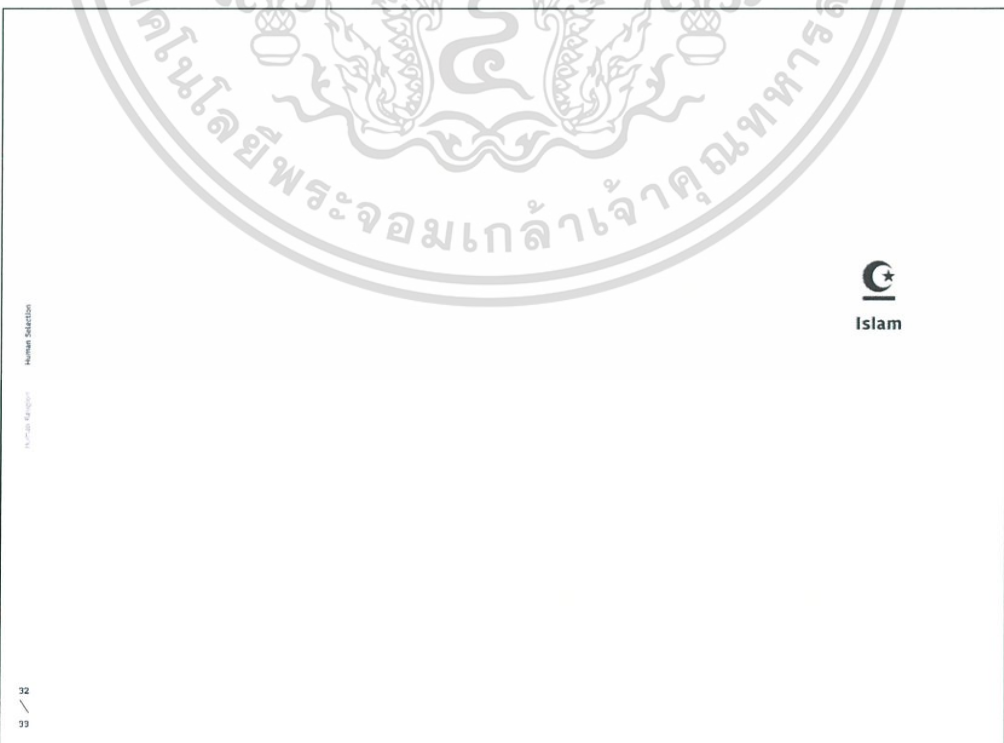

ภาพที่ 6.4 หน้าหมวด 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

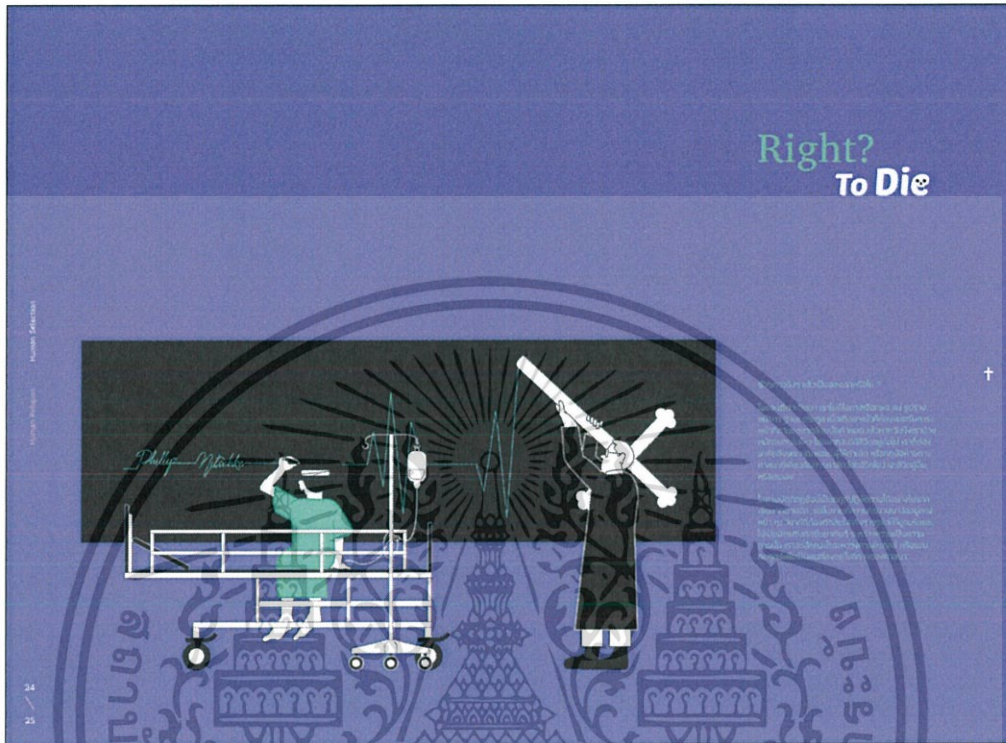
ภาพที่ 6.5 หน้าหมวด 2

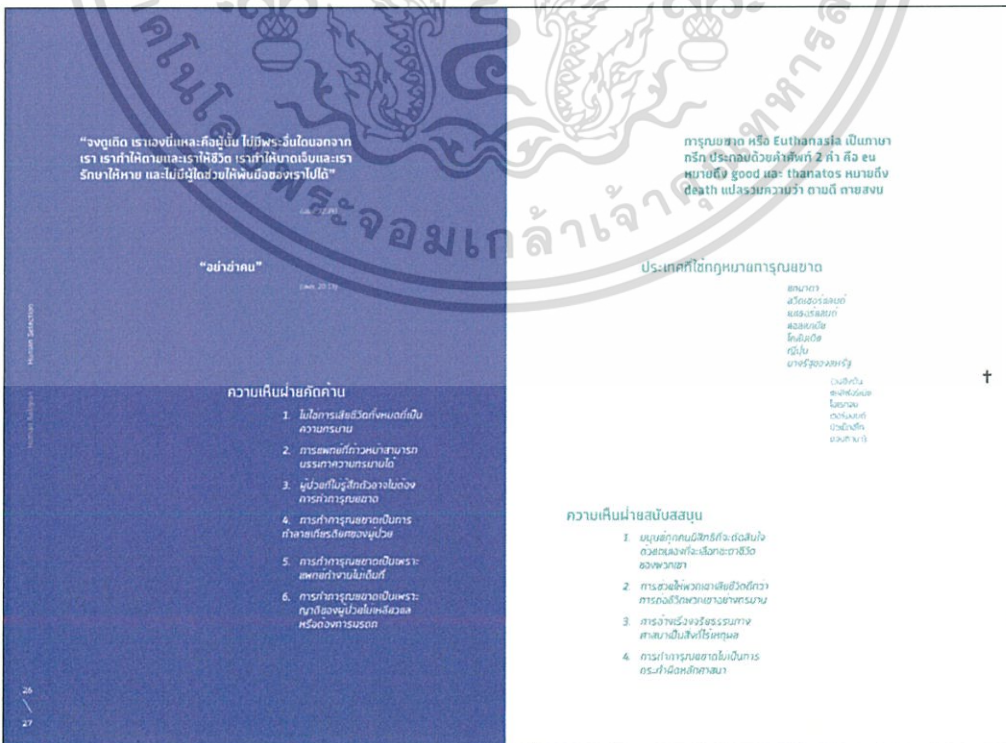
ภาพที่ 6.6 หน้าหมวด 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.1.7 Right To D

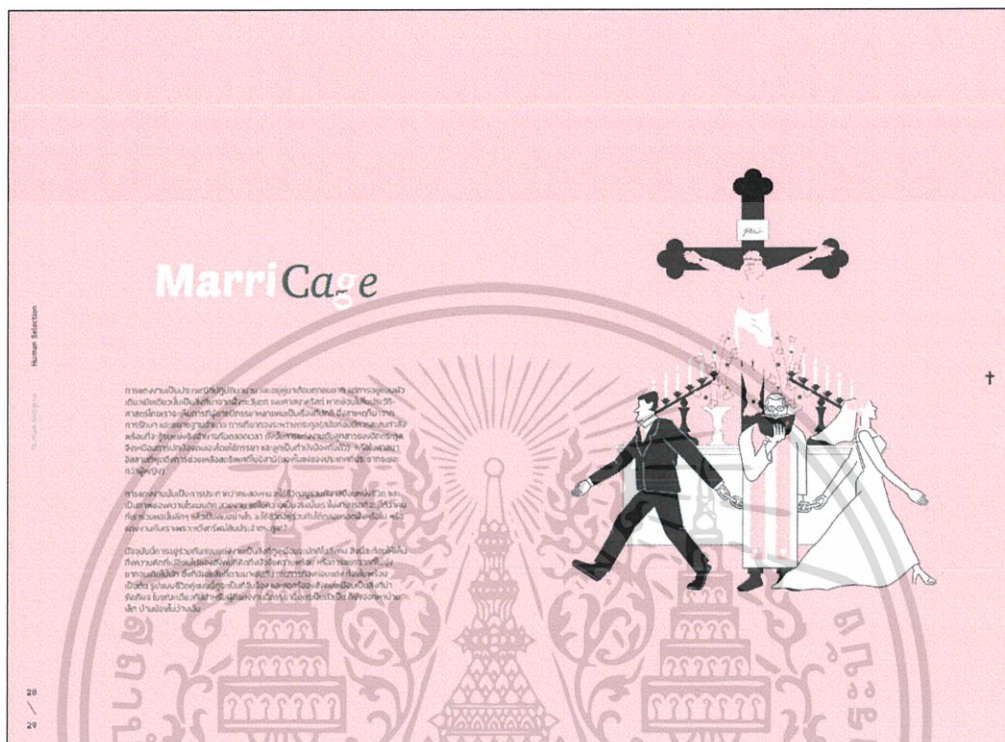
ภาพที่ 6.13 บท 4 1

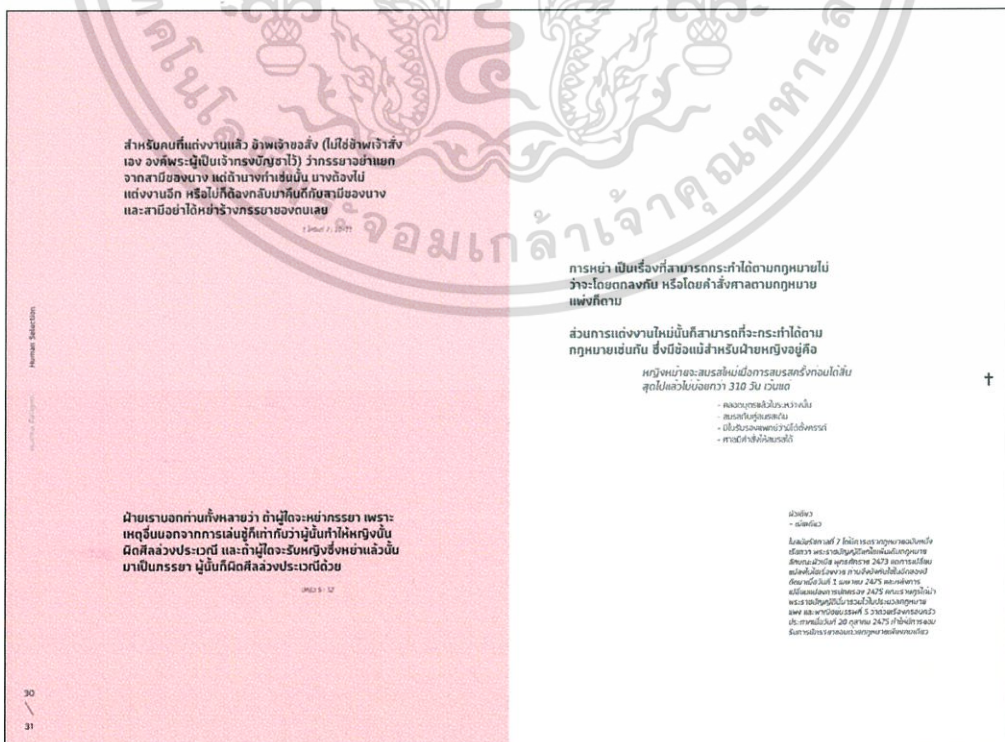
ภาพที่ 6.14 บท 4 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.1.8 MarriCage

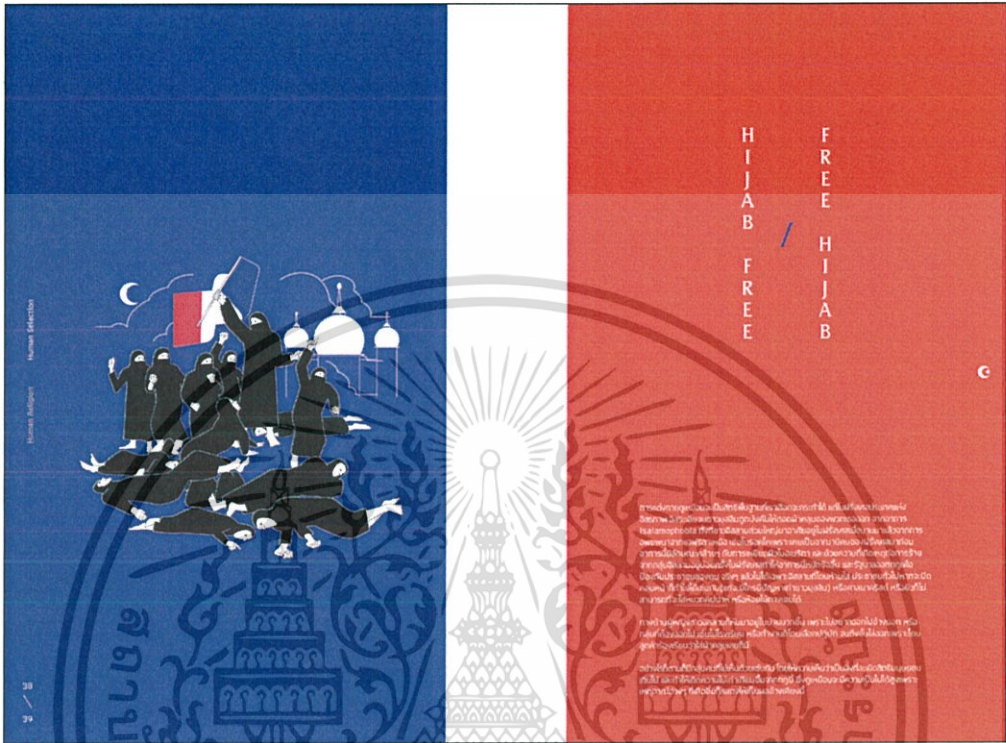
ภาพที่ 6.15 บท 5 1

ภาพที่ 6.16 บท 5 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.1.10 Hijab Free / Free

ภาพที่ 6.19 บท 7 1

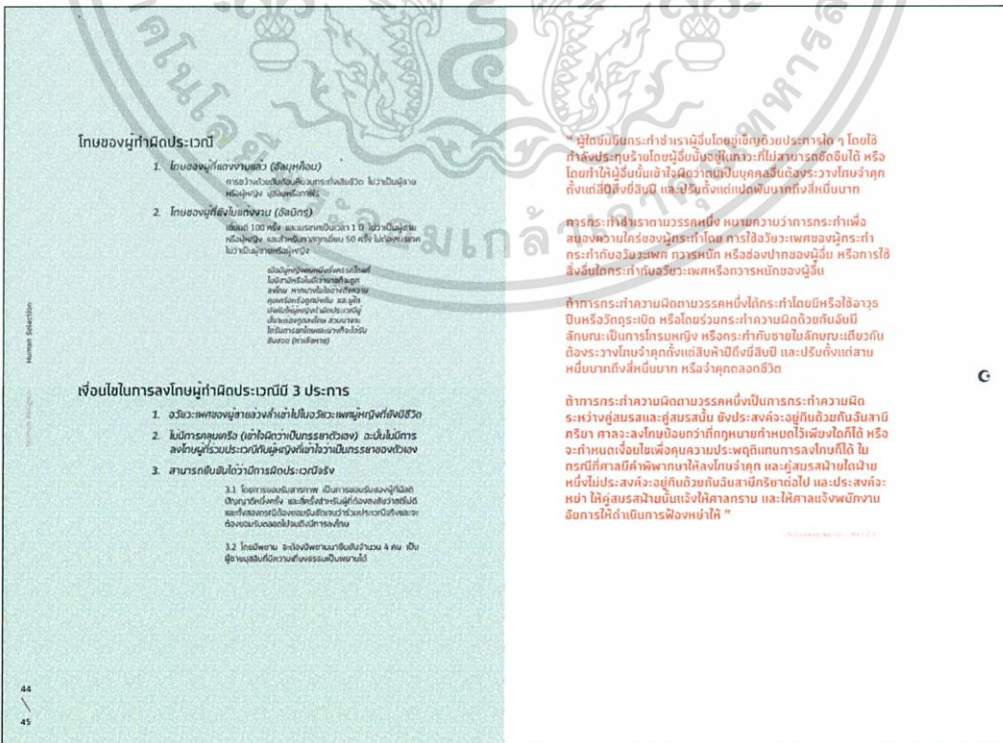
ภาพที่ 6.20 บท 7 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีกรนำไปใช้

6.1.11 Raped Will Rock You

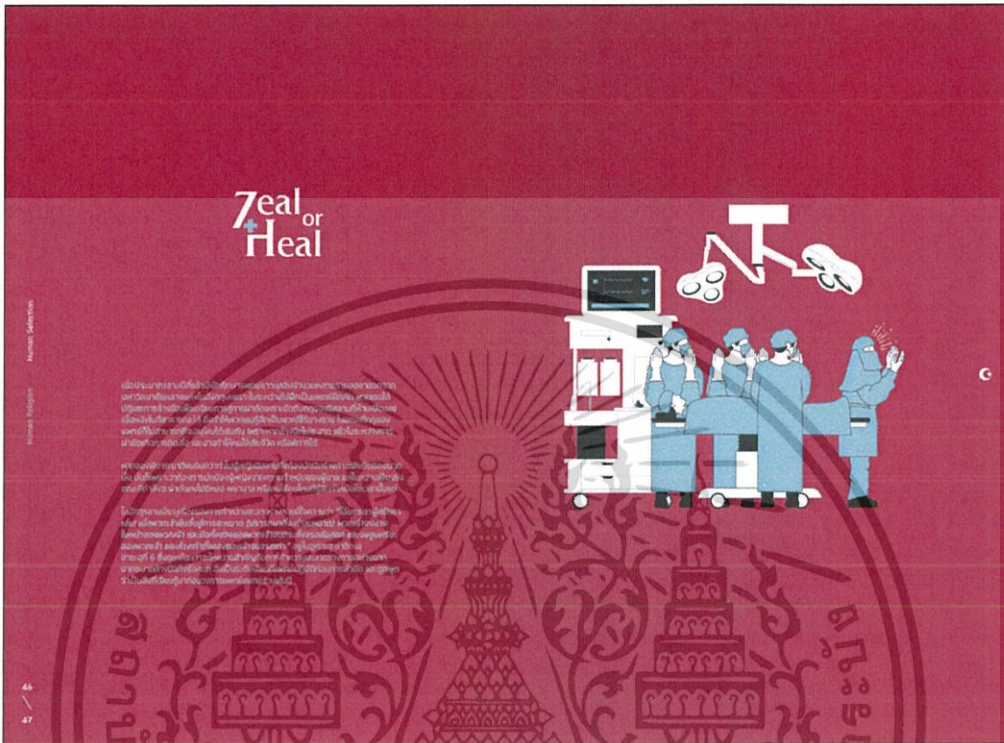
ภาพที่ 6.21 บท 8 1

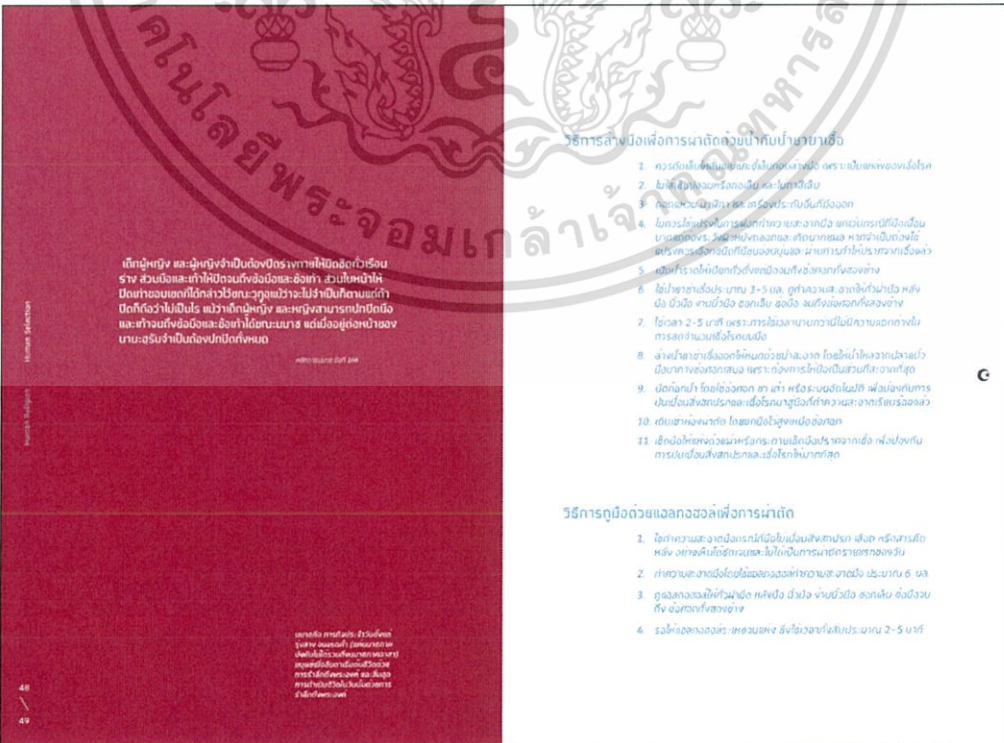
ภาพที่ 6.22 บท 8 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.1.12 Zeal or Heal

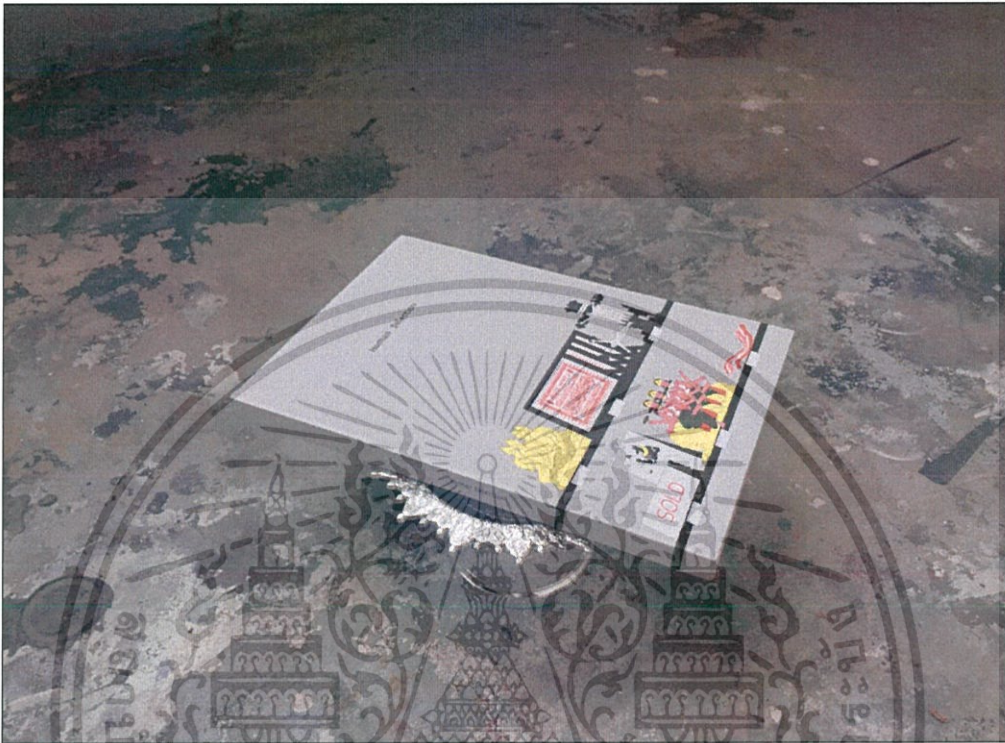
ภาพที่ 6.23 บท 9 1

ภาพที่ 6.24 บท 9 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.1.13 การจัดแสดง

ภาพที่ 6.25 เสร็จ

ภาพที่ 6.26 การจัดแสดง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 7

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

7.1 บทสรุป

การออกแบบหนังสือภาพประกอบเกี่ยวกับประเด็นความขัดแย้งระหว่างคำสอนทางศาสนากับวิถีชีวิตของมนุษย์ในปัจจุบัน สำเร็จและบรรลุเป้าหมายในการสื่อสารภาพ และเรื่องราวความขัดแย้งระหว่างศาสนา แต่ก็ยังมีส่วนที่ผิดพลาดอยู่ในหลายๆ ส่วนเช่น ปริมาณของจำนวนบท หรือบทสรุปที่บอกประเด็นในการสื่อสารที่มากกว่านี้

7.2 ปัญหาและข้อจำกัดในการศึกษา

การออกแบบหนังสือภาพประกอบเกี่ยวกับประเด็นความขัดแย้งระหว่างคำสอนทางศาสนากับวิถีชีวิตของมนุษย์ในปัจจุบัน เกิดปัญหาและพบข้อจำกัดในการศึกษา ดังนี้

1. ปัญหาในการเลือกหัวข้อ เนื่องจากประเด็นที่สนใจไม่ตรงกับความต้องการของอาจารย์
2. การหาประเด็นที่จะนำมาสร้างภาพประกอบ เป็นการเริ่มศึกษาใหม่ตั้งแต่ต้นเพราะไม่เคยมีความรู้เกี่ยวกับศาสนาอื่นๆ มาก่อน
3. ต้องหาสไตล์ในการทำภาพประกอบที่สื่อสารได้ง่ายกับประเด็นที่ละเอียดอ่อนอย่างเรื่องความขัดแย้งทางศาสนา
4. เนื่องจากประเด็นศาสนาเป็นประเด็นที่อาจารย์ส่วนใหญ่ไม่สนใจ จึงทำให้ขาดคำปรึกษาจากอาจารย์ท่านต่างๆ ไปจนทำให้ขาดการพัฒนาโปรเจกต์เพื่อไปให้สุดทางกว่านี้
5. ความเข้าใจต่อภาพไม่ตรงกันกับเหล่าอาจารย์ที่ปรึกษาทำให้เกิดความล่าช้าในการดำเนินงาน เพราะการแก้แต่ละครั้งเสมือนการเริ่มต้นใหม่ทุกๆ ครั้ง

7.3 ข้อเสนอแนะ

1. ควรจะเลือกเรื่องที่ตัวเองสนใจจริงๆ
2. หาที่ปรึกษาที่คิดว่าจะช่วยให้คำแนะนำเราได้ หรือเข้าใจเรา
3. พยายามหาข้อมูล หรือศึกษาเทคนิควิธีการจากหลายๆ แหล่ง เพื่อให้เรามีสิ่งที่พร้อมจะเลือกใช้ให้เยอะที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้
4. การวางแผนกำหนดขั้นตอน รวมไปถึงระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาข้อมูล ทำแบบร่าง และทำงานจริง ควรทำอย่างละเอียด หากเป็นไปได้ให้กำหนดว่าในแต่ละสัปดาห์งานต้องเสร็จลุล่วงเท่าไร เพื่อจะได้เผื่อเวลาเอาไว้แก้ไขงาน หรือปัญหาที่อาจเกิดขึ้นระหว่างการทำงานได้ทันเวลา
5. ต้องรู้จักการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าเมื่อเกิดปัญหาที่ไม่คาดคิดขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์และสงวนสิทธิ์ในสิ่งที่ปรากฏไว้บนนี้ เมื่อผู้ยืมหนังสือหรือเอกสารนี้ไปใช้ ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไปจนถึงการพิมพ์ผลผลิตงานจริง เป็นส่วนที่ต้องระมัดระวังอย่างมาก (ควรเผื่อเวลาสำหรับขั้นตอนการพิมพ์ประมาณ 1 อาทิตย์เป็นอย่างน้อย)

7. รักษาสภาพจิตใจตัวเองให้ดี มีแต่ตัวเราที่จะทำให้งานเดินหน้า อย่าท้อแท้
8. ทำในสิ่งที่ตัวเองยอมรับ รักษามาตรฐานของตัวเอง อย่าโดนบีบบังคับด้วยคะแนน หรือเกรดที่จะต้องตามใจอาจารย์

7.4 ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ได้รู้ถึงขีดจำกัดของตัวเองว่าถึงที่สุดเราจะดึงอะไรออกมาสร้างเป็นชิ้นงานได้
2. ได้รู้เกี่ยวกับเรื่องที่เราทำมากขึ้น เพราะต้องขลุกกับมันอยู่นาน
3. ได้เรียนรู้การจัดการงานที่มีสเกลใหญ่ขึ้นมาในอีกระดับหนึ่งจากงานเรียนที่เคยทำมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- aruneelpru. (2554). *การหย่า*. <https://aruneelpru.wordpress.com/category/กฎหมายในชีวิตประจำวัน/การหย่า/>
- (ไม่ระบุชื่อผู้เขียนบทความ). (2553). *ตื่นเถิด!*. <https://www.jw.org/th/สิ่งพิมพ์และวีดิทัศน์/วารสาร/g201002/สิ่งเกี่ยวกับการหย่า/>
- พิมพ์ข่าวในประเทศโพสต์ทูเดย์. (2559). *2 ปีคดีรหฺร “สมเด็จช่วง” ปมร้อนสกดนั่งเก้าอี้สังฆราช*. <http://www.posttoday.com/analysis/report/411004>
- วรรณโชค ไชยสะอาด. (2559). *“รหฺรกับพระสงฆ์”...มุ่งสะสม หรือ โยมจัดให้*. <http://www.posttoday.com/analysis/report/411602>
- นาวาเอก ทองย้อย แสงสินชัย. (2560). *พระจับต้องตัวแม่ได้หรือไม่*. https://dmcpost.blogspot.com/2017/01/blog-post_451.html
- (ไม่ระบุชื่อผู้เขียนบทความ). (2543). *63 GENDERS*. <https://apath.org/63-genders/>
- นพ.กษิติช ศรีสง่า. (2557). *ล้างมือ*. <http://www.muslim4health.or.th/2014/index.php?op=muslimhealth-detail&id=102#.WPs27VKB29Z>
- (ไม่ระบุชื่อผู้เขียนบทความ). (2559). *Muslim Medical Students Refuse to Wash Hands Before Operations, The Reason Why is INSANE*. <http://www.jewsnews.co.il/2016/08/23/muslim-medical-students-refuse-to-wash-hands-before-operations-the-reason-why-is-insane.html>
- เฟื่องขับอิสลาม. (2550). *อิสลามมอดัยกมว่าเราะมะตุ้ลลฮฺวบารอกาทุฮฺ*. <http://mureed-video00.blogspot.com/2007/>
- (ไม่ระบุชื่อผู้เขียนบทความ). (-). *การปกปิดร่างกายในนมาซ*. <http://www.lankarani.com/tai/ahk/04.html>
- เซคมาลีที ภัคดี. (2560). *ทำไมมุสลิมจึงปฏิบัตินมาซ?*. <http://www.aahlulbait.org/main/printable.php?category=5&id=108>
- iLaw. (2556). *กฎหมายข่มขืนใหม่ ทำอะไรจะผิดฐานข่มขืนบ้าง?*. <https://ilaw.or.th/node/1859>
- มุหัมมัด บิน อิบรอฮีม อัตตุวัยญีรีย. แปลโดย : ยูซุฟ อบูบักร / Islam House. (-). *บทลงโทษการผิดประเวณี*. <http://www.islammore.com/main/content.php?page=sub&category=4&id=2216>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

